

NOVA DOBA

ZAPLEMBE

MALI OGLASI ZASTONJ

HUDIČARIJE

STAVA TISOČLETJA

Cena 17 din

Slovenija, sreda 3. april 1991

št. 13 – leto XXV

Hrepeneče pleh punce

RAZKRITJA: KAKO
DEKLETA
PRIDEJO NA
ZELENO VEJO

Rigelnik gre v Smelt

EKSKLUZIVNO:
NASLEDNIK BO
MOLČAL VES
MESEC

Cerkev na stranih ubogih

INTERVJU:
NASLOVNI ŠKOF
DR. VEKOSLAV
GRMIČ

Peterle je napadel Rupla

EKSKLUZIVNO: IZBRUHI OČITKOV ZA ZAPRTIMI VRATI SLOVENSKE VLADE NE OBETAJO NIČ DOBREGA

MODRE ČELADE PROTI BESNILU

Trgovsko podjetje d.o.o.

SIAL

Dobojska 16 (Hudinja),
Celje
tel.: (063) 38-011
tel.-fax.: (063) 31-193

**ZELO UGODNA
PONUDBA:**
Tople grede
UNIHORT
različnih dolžin.

Delovni čas od 6.30 do
17. ure
ob sobotah od 7. do 12.
ure

Pomlad je tu!

BIRObit

Podjetje za servis in trgo-
vino
posredovanje
– svetovanje

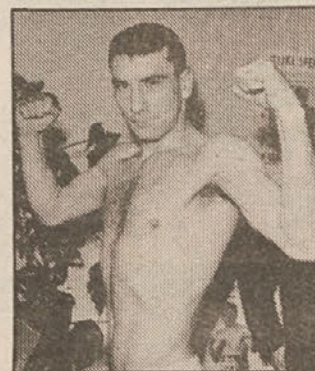
Telef. servis: (063) 37-501 Telef-
-fax. za trgovino: (063) 34-624

MARIBORSKA 116 V CELJU

Delovni čas od ponedeljka do petka
od 6.30 do 15. ure.

Boks sredi Celja

SPEKTAKEL:
ZATAJILI SO LE
GLEDALCI

Tihotapci rumenega blaga

RAZKRITJA:
VODIČI PREKO
MEJE BAJNO
SLUŽIJO

FOTOREPORTAŽA

Knin

1990:

letos bodo prizori enaki, le turistov ne bo na slikah

MED NAMI

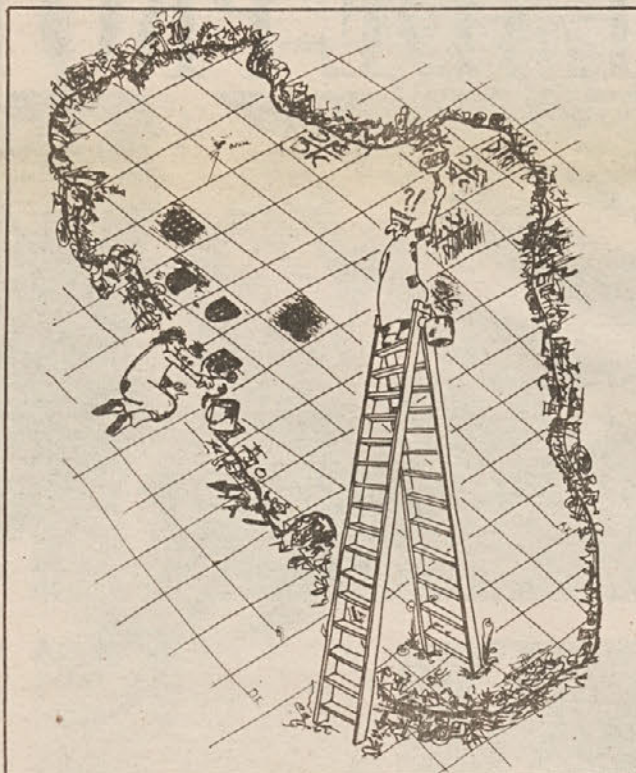
Modre čelade
proti besnilu

Kakor se sliši abotno, pa vendar se je na nek način minuli vikend v Plitvicah simbolno prikazala vsa Jugoslavija: hrvaška in »posrbljena« hrvaška policija, zvezna armada, italijanski turisti in iz neznanih meteoroloških razlogov v Plitvicah zapadli »slovenski« sneg. Slednji je bil ponekod močno poškrbljen s krvjo. Basta, so rekli Italijani, in prestrašeni zbežali domov. Zapik, moramo reči mi, in izreči jasno obtožnico.

Ko je hrvaško ministrstvo za notranje zadeve hotelo v »okupiranih Plitvicah« vzpostaviti red, so pripadnike policijskih enot napadli teroristi »samostojne srbske pokrajine na Hrvaškem«. Kdo in kaj je hrvaške Srbe iz Kninske krajine spravil tako daleč, da s krogli in tromblonskimi minami napadajo policijo »svoje nekdanje republike«? Zadeve so jasne. Velikosrbska politika, ki bajno cveti na gnojnici Miloševićevih in dela armadnih generalov igrice, je obrodila žalostne sadove. Le tem in nikakor ne sicer dokazanemu oboroževanju hrvaške policije, še manj pa kakšnim drugim političnim ukrepom drugod po Jugoslaviji, gre pripisati krivdo za nekaj mrtvih, veliko ranjenih in dobrih dvajset milijonov zaskrbljenih, če že ne prestrašenih, državljanov jugoslovanških republik. Za takšno vodenje politike in dolgotrajno dvigovanje nacionalistične vročičnosti med podložniki so nekoč politikom celo sodili. Seveda ne na Balkanu. Tu so jim vedno sodili za minorne zadeve, za naglavne grehe nikoli.

Milan Kučan ima seveda prav. Poizkušati je treba vse, da bi probleme reševali s političnimi dogovori. Ker pa je očitno, da velikosrbstvo na njih vnaprej izgublja vse možnosti, bo s provokacijami, ki pričenjajo dobivati vse bolj krvave posledice, še naprej nadaljevalo.

Balkansko besnilo bi morda znale pozdraviti le modre čelade. Ker jih v Jugoslavijo zagotovo ne bo, bi sicer lahko zamahnili z roko in rekli, da naj se Slovenija pač čimprej odcepi in pozabi to balkansko krčmo. Pa to ne bi bilo dobro. Konec koncev se nam lahko po osvojitvi polovice Hrvaške Srbija vsede na bregove Kolpe. Zato je treba od slovenskih oblasti terjati ukrepanje. Politično. Energično. Ne morda ZA Jugoslavijo, temveč za mir in zakonitost na ozemlju Jugoslavije. Morda tako, kot smo se znali včasih potegniti za kakšne siromake v daljnem Afganistanu. Sicer je pa plitviški narodni park pod zaščito UNESCO, fundacije OZN.

INTERVJU

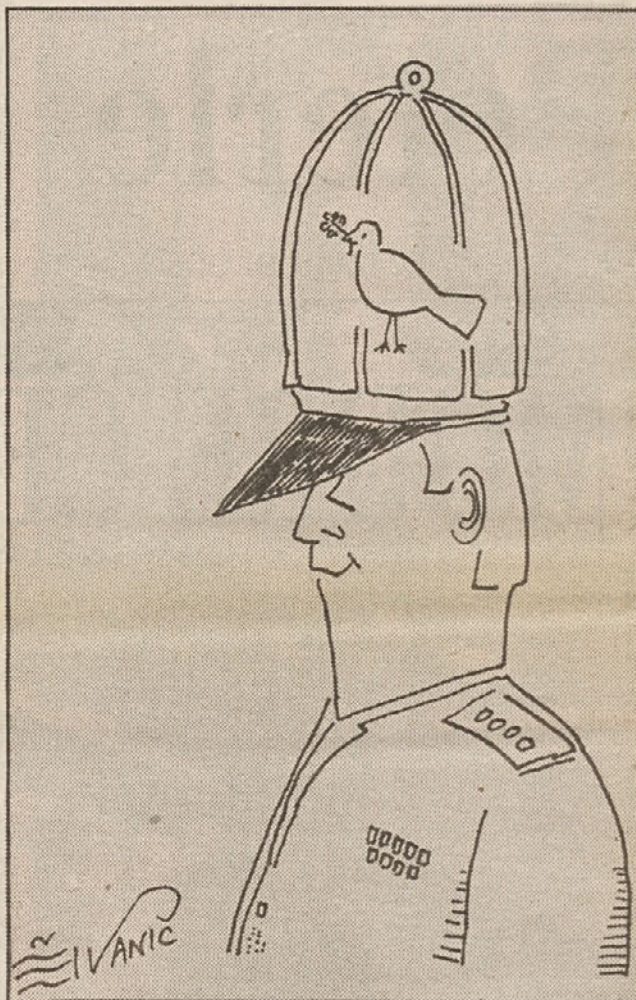
Dr. Vekoslav Grmič

IZPADI

Himmler prišel, Katje ni blizu
Peterle je napadel Rupla
Ljudje na oblasti
Žuntar se ne da
Gnojnica v kristalni čaši
Tolar proti denariču
Oblast jih je slišala

KRIMINAL

Grubeličev prijatelj goljuf
Tihotapci rumenega blaga

TRANSPORTNO IN KREDITNO ZAVAROVANJE

MURPHYJEV ZAKON
TRANSPORTA IN KREDITOV

ČE OBLIŠTAJA MOŽNOST,
DA GRE LAHKO
NAROB'E VEČ STVARIL,
BO ŠLA NAROB'E

TIŠTA,
KI BO POVLASTILA
NAJVEČJO ŠKODO.

zavarovalnica triglav
Kljub temu, ki zbiramo vse vrste

euro
comPetrovčev 231, 63301 Petrovče
Telefon: 063/28-220
063/25-121
Telefax: 063/24-115

računalniški inženiring d.o.o.

- osebni računalniki AT 286, AT 386, AT 486
- prenosni (lap - top) računalniki PHILIPS, EPSON, SAMSUNG
- tiskalniki EPSON, NEC, Hewlett Packard
- ploterji ROLAND, Hewlett Packard
- mreže NOWEL RPTI
- telefaksi CANON, PANASONIC z a-testom
- knjigovodski programski paketi za obrtnike in podjetja

Poslovni prostor in servis: Levec 56

NOVA DOBA

Nova doba - izdaja podjetje Prese d.o.o., tiska Družbeno podjetje Delo - Tisk časopisov in revij, p.o. ● Naslov uredništva: Celje - knežje mesto, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331 ● Glavni urednik Srečko Šrot, odgovorni urednik Brane Piano ● Cena 17 din, mesečna naročnina 65 din ● Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455 ● Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje ● Izhaja ob sredah ● Rokopisov ne vračamo

KLINKER
STOPITE NA TRDNA TLA!

UGODNA PONUDBA V PRODAJALNI »KLINKER«

- SIPOREX	1419,60 din/m ³
- POROLIT 6	7,70 din/kom
- POROLIT 8	8,60 din/kom
- POROLIT 12	8,60 din/kom
- CEMENT	72,60 din za vrečo
- STREŠNA OPEKA KIKINDA	6,16 din
- MODULARNI BLOK	8,84 din
- NOSILCI	od 52,80 - 79,20 din za m ²
- POLNILA	10,10 din
- STEKLENE PRIZME	29,25 din
- BAKRENI ŽLEBOVI	195,50 din za m ²
- NIVEDUR	po tovarniških cenah
- PARKET LAMELNI IN KLASIČNI	po ugodnih cenah

- do 30. 03. KLINKER PLOŠČICE PO TOVARNISKIH CENAH

ZGORAJ NAVEDENE CENE SO BREZ PROMETNEGA DAVKA IN VELJAJO DO RAZPRODAJE ZALOG
PRODAJALNA JE ODPRTA OD 7.00 do 18.00 ure in ob SOBOTAH od 7.00 do 12.ure

STOPITE NA TRDNA TLA!

Tel. (063) 33-421

Ljubečna Celje

NOVA DOBA

STAVA V TISOČLETJA

NOVA DOBA

Slovenci od Karantanije sem nismo bili tako blizu svoje (samostojne) države kot sedaj. Toda, ali se bodo politiki premislili (ustrášili), bo posegla vmes JLA ali kdo drugi?

Naša nagradna akcija »Stava tisočletja« temelji na domnevi, dá se bo Slovenija vendarle osamosvojila.

Med prispelimi odgovori bomo vsak teden izžrebali tri (ali več) nagrade. Zmagovalca, ki bo pravilno napovedal datum osamosvojitve, čaka lepa nagrada, ki pa naj zaenkrat ostane presenečenje. Če bo pravih odgovorov več, bomo nagrajenca izžrebali, če ne bo nihče pravilno odgovoril, dobi nagrado tisti, ki bo najbližji. Če bo tudi teh več, bomo žrebali med njimi.

Nagradna akcija Nove dobe »Stava tisočletja« bo trajala do 15. maja letos.

Stavni listič tisočletja

STAVA

Priimek in ime

naslov

1. Kdaj bo Slovenija mednarodno priznana kot samostojna država.

.....
(dan, mesec, leto)

2. Kdaj bo Slovenija formalno razglasila samostojnost in neodvisnost?

.....
(dan, mesec, leto)

3. Katera tuja država bo prva priznala samostojno Slovenijo?

.....
(dan, mesec, leto)

Kupon pošljite na naslov: Nova doba, Aškerčeva 15, 63.000 Celje
– knežje mesto s pripisom »Stava tisočletja«.

Med stavnimi listki, ki so prišli v našo redakcijo do ponedeljka, 1. aprila, je žreb razdelil nagrade:

– Janez Novak Strma pot 4a, Koper dobi zlato nagrado, darilo Zlatarstva Milan Gajšek iz Šentjurja

– Rado Kuhar, Kosovelova 55, Radovljica, dobi potovalno budilko (Slovenijaturist)

– Franci Verdev, Šmartno v Rožni dolini 39/a pa dobi zaboj mineralne vode, darilo Zdravilišča Rogaška Slatina

Med stavnimi listki, ki bodo prišli v uredništvo do ponedeljka, 8. aprila, bomo izžrebali prav tako tri nagrade:

– zlat prstan, nagrada zlatarja in juvelirja Edija Tajnska iz Rogaške Slatine.

– čutara, darilo Slovenijaturista

– ročna masaža v Zdravilišču Rogaška Slatina

Kup stavnih listkov v naši redakciji se hitro debeli, optimistov pa je, neodločnosti nekaterih slovenskih politikov navkljub, vedno več. 65% vseh, ki so stavili, meni, da bo Slovenija samostojna že pred koncem junija letos in le 20% meni, da bo politična negotovost (ki politikom kar prav pride, saj ubogo ljudstvo zaposluje, da ne razmislija, kako iz dneva v dan slabše živi) trajala še vse letošnje leto.

Še najmanj zaupa slovenskim politikom in njihovim obljubam o samostojnosti bralec iz Celja, ki meni, da bo »Slovenija samostojna 30. 2. tisočveletnega leta, ko bo Sava tekla iz Beograda na Triglav, Slovenijo pa bo prva priznala Kraljevina Culuafrija.«

Sicer pa, v tistih resnih stavih, Slovenci se vedno najbolj zaupamo Avstriji (kaj čemo, spomini na rajnko Avstroogrsko so še živi). Večina meni, da bo prav Avstrija tista, ki bo prva priznala slovensko samostojnost, takoj za njo je Nemčija, glasove pa so dobili še Švicarji, Madžari in Italijani.

FOTOREPORTAŽA

FOTOREPORTAŽA

Spomladi cvetijo razne rožice

ENA LASTOVKA ŠE NE PRINESE POMLADI

PISMA

Didacta - ad acta

PRANJE umazanega perila in pisanje utopičnih zgodbic prepisam samozvanemu pisatelju, bralcem NOVE DOBE pa na osnovi predloženih argumentov (fotokopije v Uredništvu) nudim možnost, da po svoji vesti in razumu ocenijo vloge posameznih organizatorjev DIDACTE 91!

- Iz fotokopije dopisa od 9. 11./90 s podpisanim g. Zalokarjem na memorandumu firme CARANTANIA iz Lj. je razvidno, da on sprejema mojo ponudbo za izvedbo DIDACTE 91 po ceni 11.700 DEM na 45 plačanih mest, 2 prosti mesti, 2 x nočitev zajtrk, prevoz, spremstvo. Na kraju dopisa PS: Cena aranžmana je poslovna skrivnost!

- Sledi Zalokarjev dopis št. 1, kjer obvešča šole o DIDACTI, opisan je program iz moje ponudbe, po ceni 300 DEM ter prijavnica šolam na moj naslov. Hkrati mene obvešča, zakaj omenjena cena...

- Z dopisom št. 2 (med tem je bilo še nekaj dopisov brez posebne vsebine) »razmišlja« o možnosti pocenitve moje ponudbe na račun kvalitete: uporabo dijaških domov, na 3 avtobusih po 1 vodič, na dva avtobusa 3 vozniki... (po mojem obisku Kölna v jan. 91 sem te kapacitete odločno zavrnila in izvršila 90% namestitvev v hotelih z radiom, TWC, TV, bife, zajtrk, 5% hotelov v starem delu Kölna brez TV, večinoma TWC, mali del pa TH-voda, le eno skupino sem po predhodni odobritvi obeh ravnateljev namestila v mladinski hotel s TH-voda v sobah, ker se je istočasno v Kölnu odvijal mednarodni železninarski sejem in so bile celo vse privatne sobe polne)

- Z enim od dopisov (označen s 3) g. Zalokar med ostalim obvešča šole »da je zanje najel« dvorano za SPOZNAVNI VEČER z glasbo in prigrizkom, da je povabil Mešani Komorni pevski zbor iz Celja (40 oseb), da je najel VIDEO-snemalca ter, da bi rad zadržal obljubo o plačilu VSTOPNICE za udeležence (mimogrede: 1 mesec sem se trudila, da sem končno uspela dobiti dvorano za 1100-1200 oseb v KONGRESNEM CENTRU sejmšišča, tik pred odhodom pa so mi odobrili popust na vstopnino, vse z namenom, da mu korektno pomagam)

- Približno 10 dni pred odhodom je bilo stanje prijavljenih 1200 oseb, od tega cca. 200 povabljenih (po Z. evidenci) s strani g. Zalokarja.

- 18.02/91 sem analizirala finančno stanje in s priloženim izpisom prispelih nakazil pisмено posredovala g. Zalokarju. Zaskrbljivo je bilo dejstvo, da je bilo 9 dni pred odhodom okrog 50% DIDACTE neplačano, nakazila so bila sicer v toku, vendar je bilo nujno usklajevanje s šolami, pospešitev vplačevanja, posebej pa sem poudarila 2 stvari:

1. da moramo pred potovanjem šole obvestiti, da zaradi nedelovanja deviznega trga devize oz. odkupa deviznih pravic moramo za vplačnike od januarja 91 zaračunati tečajno razliko 400 din na devizni del aranžmana;

2. da tudi v primeru, da vse šole vse vplačajo do odhoda (že vnaprej nemogoče, ker so nekatere šole obročno plačevale) ostane razlika cca. 40.000 DEM (za tedaj še 1200 oseb) za VEČERJO in VSTOPNINO, ki jo je g. Zalokar šolam v več dopisih obljubil. Na osnovi tega je g. Zalokar zaprosil MERCATOR-TURIST iz Lj. za ta znesek in jim ponudil sponzorstvo. Dan pred potovanjem, 26. 02./91 sem se osebno oglasila pri g. Zalokarju in ga prosila, da si uredi vsaj 25.000 DEM (število prijavljenih je padlo na 1080, dosegla sem znižano vstopnino, kar je tudi obljubil!

- Dne 27. 02./91 je tri ure pred UDHODOM na DIDACTO prispel na moj dom TELEGRAM, ki ga prilagam.

33578 - Lc
33564 zlc
4/25
vransko 63/61 ZT 1010

Alenka Klemen
cesta v sredo 14
(63270) Laško

1. dvorano in aranžbel. repretiklno storirati, šole niso za skupno srečanje - predvsem tisti iz Koblenza. 2. dogovorjeno je, da udeleženci večerji in vstopnino plačajo sami. 3. potujem le kot gost - vidno se v ulcu. 4. v mojem imenu se bo z vaši pogovornik p. Bukovac.
D. Zalokar

col 14 (63270) Laško 1. 2. 3. 4.

Kljub »šoku« sem rahlo upala, da na poti najdeva RESITEV. Ves čas poti se me je g. Zalokar izogibal, »potoval je kot potnik«, med tem ko sem sama stala iz oči v oči s 1038 potniki (za 37 postelj v Kölnu plačala »penale« zaradi neudeležbe mirila vodiče, nameščala grupe ter se borila z lastnikom hotela, ki ni priznal nakazila iz YU, medtem ko so ostali hotelirji enaka dokazila brez težav akceptirali) tudi ob 7. uri na dan obiska SEJMA se g. Zalokarju ni zdelo potrebno, da bi se vprašal, kaj je z ljudmi! Sama sem na račun razumevanja IZLETNIKOVIH šoferjev in VODIČEV, ki so me delno kreditirali s cestninami in delnim izplačilom DNEVNIC poravnala stroške za VSTOPNINO (razen treh od 19-tih busov, ki so jo v glavnem že dobili povrnjeno!) Prav tako smo izvedli »DRUŽABNI VEČER« s prigrizkom, 3 avtobusi pa so na svojo željo večerjali v hotelu (dodatni stroški so znesli cca 32.000 DEM. Jaz osebno na tej poti nisem nikomur poklanjala poslovnih daril, niti bila obkrožena s sošolci in osebnimi prijatelji ali mojimi POVABLJENCI, kljub temu pa sem iz reagiranja v toku in po DIDACTI razbrala, da so vse srednje šole in velika večina OŠ, udeležence DIDACTE 91 razumele, da sem kot človek in PROFESIONALNI TURISTIČNI DELAVEC, storila vse, kar je bilo v dani situaciji možno! Kljub neprijetnim dogodkom, se je DIDACTA realizirala z vsebino iz KONČNEGA OBVESTILA O POTOVANJU!

- g. MAKARENKO, ki se je po potovanju, ko je bil samo še potnik, nenadoma prelevil v »ANGELA VARUHA« slovenskih pedagoških delavcev, pa bo NA PRISTOJNEM MESTU moral DOKUMENTIRATI vse svoje bolj ali manj UMAZANE, vsekakor PA LAŽNE OBTOŽBE!

ALENKA KLEMEN, Laško

Igre na srečo ali...?

Tudi jaz sem bil naiven in sem se po prepričevanju prijateljev napotil v sosednjo Avstrijo po srečo za 3.500 DEM. Lepo so nas sprejeli v eni nabito polni dvorani v Leibnitzu in do tukaj je bilo vse lepo in prav.

Po zagotovitvi vodje igre, se igra ne pretрга in denar začne prihajati igralcu že v roku 14 dni. Toda to ni res. Minili so že trije meseci, o denarju pa ne duha ne sluha. Vem pa, da se moja veja ni pretrgala.

Ali je na pohodu spet nova goljufija?

IVAN HORVAT, Celje

MAGAJNA IŠČE PRAVICO

Izključen v nasprotju s statutom

PREDSEDSTVU SDSS!
PREDLOG ZA RAZREŠITEV
PREDSEDNIKA NADZORNEGA
ODBORA SDSS!

Spoštovani člani predsedstva!
Obveščam vas, da moja pritožba, ki sem jo naslovil na nadzorni odbor 30. novembra, vse do danes v tem organu še ni bila obravnavana.

Pritožba, kakor veste, se je našla na vprašanje kršitve postopka izključitve iz članstva v SDSS. 11. januarja sem sicer dobil odgovor tako imenovanega nadzornega odbora, naknadno pa sem zvedel, da je v imenu odbora odgovor napisal kar sam predsednik Tit Turnšek, ne da bi člani odbora obvestili o moji pritožbi in sklical nadzorni odbor. Sum, da je g. Turnšek zlorabil svoj položaj, se mi je porodil že ob branju odgovora. Napisan je bil verjetno v naglici (brez ustrezne obrazložitve) po tem, ko sem drugič telefoniral na sedež stranke in obvestil sekretarja stranke, koliko časa je že minilo od moje vloge na nadzorni odbor. Dodatno sem podvomil v verodostojnost dopisa zaradi tega, ker bi odgovoru sploh ni bil naveden datum seje in ni bila evidentirana navzočnost članov, poleg tega pa je bilo pismo opremljeno iz d. o. »KOMPAS«. Da ne bi iz suma že delal trditve, sem to preveril pri članih nadzornega odbora. Gospod Ivan Vivod je moj sum samo še potrdil. Za mojo pritožbo ni vedel, prav tako ni dobil nikakršnega vabila za sejo nadzornega odbora.

Kakor se spomnite, sem se v zvezi z statutarnimi zapleti in mojo pritožbo obrnil na vse člane predsedstva, o zadevi pa sem obvestil tudi predsednika predstavniškega sveta. Seznanjen sem bil, da ste na predsedstvu obravnavali mojo vlogo, za kar se vam zahvaljujem. Obenem pa vas ponovno obveščam, da nadzorni odbor še vedno ni opravil svojega dela.

Glede na to, da je od moje vloge na nadzorni odbor minilo že več kot tri mesece in pol in vse do danes nisem dobil od njega odgovora, smatram, da je potrebno g. Tita Turnška razrešiti funkcije predsednika odbora (seveda po veljavnem postopku in ne tako kot mene), saj je on neposredno odgovoren, da se moja vloga ni obravnavala. Še huje pa je to, da je v imenu nadzornega odbora sam napisal pismo in zlorabil svoja pooblastila. S tem je moj predlog dodatno utemeljen.

Morda bo kdo rekel, le kaj zapletam stvari, saj nimam možnosti, da bi se moja pritožba na izključitev iz članstva obrnila meni v prid.

Praktično enotne reakcije na Celjski konferenci tako razmišljanje potrjujejo. Verjetno glasovalno telo ne bo, tudi po moji pritožbi, za 100% spremenilo svojega mnenja. Pa vseeno menim, da bo marsikdo na stvari gledal tudi drugače, posebno ko bom odgovoril na mnoge netočnosti in pavšalne obsodbe ter osvetlil zadeve še iz drugega zornega kota.

Sicer pa ali ni žalostno, da moram opravičiti zahteve, ki mi po statutu pravzaprav pripadajo.

Ne bom dolgočeval in se ponavljal, saj sem v prejšnjih dopisih zadeve že pojasnil. Pritožbo na izključitev iz članstva bom uveljavljal! (Da ne bo novih nespoznovanj, do razrešitve moje pritožbe se ne bom vpisal v drugo stranko).

Resno pa dvomim, da bomo lahko statutarne zaplete ustrezno rešili, če bo nadzorni odbor še naprej vodil g. Tit Turnšek. Resno me tudi skrbi za kredibilnost stranke kot take, če ne bo reagirala ob tako hudih zlorabah pooblastil.

Pa še to?
Do neke mere razumem, da me ob obletnici ustanovitve stranke sploh niste omenili, čeprav sem bil njen soustanovitelj. Odstavljene je potrebno čimprej

umakniti v pozabo. Nič novega, to so znane stvari.

Ce si že nistem »zaslužil« omembe v vašem glasilu, pa upam, da si »zaslužim«, da se moje vloge po tem, ko sem v stranki delal dve leti, sploh obravnavajo.

Lep pozdrav!

ANDREJ MAGAJNA
Ljubljana,
25. 3. 1991

Sklep

Ustavno sodišče Republike Slovenije je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti odloka Skupščine občine Zalec o zaidalnem načrtu Novo Celje na seji dne 28. 2. 1991

sklenilo:
Skupščini občine Zalec se določil rok do 30. 6. 1991, v katerem naj sama odpravi nezakonitost odloka o zaidalnem načrtu Novo Celje (Uradni list SRS, št. 15/89)

Obrazložitev
V povezavi s pobudo Društva za varstvo okolja Celje je ustavno sodišče s sklepom št. U-I-38/89-15 dne 22. 11. 1990 začelo postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti v izreku tega sklepa navedenega občinskega odloka.

Dne 14. 2. 1991 je pooblašeni predstavnik Skupščine občine Zalec ustavnemu sodišču pisмено predlagal, da naj preloži odločanje o zadevi, ker si pristojni občinski organi prizadevajo še med ustavnosodnim postopkom odpraviti neustavnost oziroma nezakonitost izpodbijanega občinskega odloka. Zato je ustavno sodišče na podlagi 21. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76) sklenilo, kot je razvidno iz izreka tega sklepa.

Po poteku roka, ki je določen v izreku tega sklepa, bo ustavno sodišče na podlagi 22. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije odločilo o ustavitvi oziroma nadaljevanju postopka.

JANKO ČESNIK,
Ustavno sodišče
Republike Slovenije,
28. 2. 1991

Privilegijska listina

Mi, Friderik, po milosti božji grof Celjski, Ortenburski in Zagorski, ban v slavonskih pokrajinah, pripoznamo za nas, za naše dediče in potomce in javno razglašamo s tem pismom vsem tistim, ki ga bodo videli ali slišali brati, da so prišli k nam naši zvesti občinski mošnje in so nas ponižno moleovali in prosili, da bi jim takšne milosti in svoboščine, s katerimi so bila druga mesta na Štajerskem oblagodarjena in obdarovana, milostno dali in jim tudi nekatere pravice dodelili, ki so pozneje pravzaprav po odstavkih naštetih in so jih do tega časa brez omembe vrednih pritožb uporabljali ter katere bi torej odslej naprej hoteli milostno imeti za popolnoma običajne pravice.

Torej smo mi uslišali taiste naše celjske občane, ki so nas vztrajno in ponižno moleovali in prosili, in smo nje in vse njihove potomce, meščane taistega našega mesta, s tem in tudi v pričakovanju, da bo taisto naše mesto Celje torej v bodočih časih pri ljudstvu in premoženju in tudi s hišami toliko bolj pridobivalo, popolnoma osvobodili in jih tudi v vsej zavesti delamo svobodne s tem pismom v tolikšni meri, da bodo vse milosti, svoboščine in pravice uživali in jih taisti morejo in morajo rabiti tako, kakor je bila dana milost in svoboščine drugim mestom na Štajerskem.

In mi dajemo, postavljamo in menimo tudi, da se njim v vseh njihovih potomcih od nas, naših dedičev in potomcev torej odslej v tem nobene novotarje, zmore in ovire ne smejo več zgoditi in so vse lokavosti in pridržki odpravljeni.

Mi smo jim tudi obmestje za taisto naše mesto dali, vedoč v moči tega pisma, ki se začinja pri mostu čez Ložnico, na tej strani zverinjaka, od tod mimo

loke do hoste, na pol poti do Sv. Duha in od tam do hriba Golovca, kjer stoji vislice, in od tod nato spet navzdol do Hudinje in čez potok Voglajno, ki je mejnik plemičev, in od taistega kamnu prav do križa, ki stoji na jahaski poti na Gornje Celje, in od tod dalje ob Savinji do dvorca, ki je bil nekaj Pruckhlerjeva lastnina, in nato spet čez Savinjo do Mladega studenca in tod prek vinogradov navzdol do Lisce, do dvorca, imenovanega Pobrežje, ki je bil nekoč lastnina Konrada Sauraureja, in tako odslej naravnost spet čez Savinjo do gori imenovanega mostu. In v taistih mejah in mejnikih naj sleherni mestni sodnik, ki ga bomo mi, naši dediči in potomci ali naš opravniki poslov postavili, vse zadeve izvršuje, v čemer ga ne sme nihče od nas, naših deželskih sodnikov ali drugih naših oskrbnikov motiti niti ovirati.

Nadalje smo jim tudi milost izkazali, da jim ni treba nam niti našim dedičem in potomcem več od njihovih gostilnic odslej nobenih davčnih denarjev dajati in odrajtovati, temveč naj bodo popolnoma oproščeni, da bodo odslej svoje vino brez teh dajatev davčnih denarjev točiti in razpečevati mogli.

Tudi naj bodo oni torej vnaprej vsake tlake, ki so jo bili doslej nam dolžni in obvezani delati, popolnoma oproščeni, ker smo jo jih oprostili zavoljo tega, da bodo mogli svoje hiše odslej zložnejše tesati in zidati, č čemur so se tudi zaobljubili in nam obljubili, vendar morajo biti pokorni za mestno obzidje, ki smo ga začeli zidati s tlako, ki je sem in tja napovedana, dokler ne bo taisto mestno obzidje popolnoma dozidano.

Tudi smo milostno dovolili, da ne bomo odslej več zahtevali, da bi nam morali dvorsko vino dajati, držati pa morajo svoje gorske pravice, na to naj naš opravniki pač dobro gleda, da ne bodo v tem mudili, temveč morajo te gorske pravice držati in izpolnjevati.

Potem ko so se taisti zgoraj imenovani naši meščani pritožili, da je večji del hiš v mestu, za katere menijo, da so svobodne in nočejo biti pritegnjene v skupno prizadetost, postavljamo in urejamo, da naj tisti, ki menijo, da so njihove hiše svobodne in se ne bavijo z nikakršno trgovino in obrtnijo v taistih svojih hišah, imajo takšne naše svoboščine, ki so jih dobili od nas in naših prednikov in jih uživajo; kateri pa v svojih hišah gostilnico, trgovino in obrtnijo hočejo imeti, taisti pa morajo biti z našimi meščani v vseh rečeh enaki, ker je tako pravično in imajo tudi v drugih mestih take pravice in navade brez pridržkov.

Mi smo tudi taistim omenjenim meščanom in njihovim potomcem našo hišo, kjer so stanovali naši vojščaki, ki stoji na trgu in ki je bila lastnina rajncega Henrika Erlauerja, podelili za rotovž in ga prepustili, zatorej pa ga bodo prezidali in ga rabili za svoj rotovž in ga uporabljati mogli in morali brez naših in vseh naših dedičev in potomcev motnjav in ovir, brez pridržkov, vendar v takšni meri, da bodo oni nam pustili izbiro, kjer je spravljeno orožje, in nimajo nobenega opravka, ker smo si pač to pridržali.

V potrdilo tega pisma zapečatenoz našim visečim pečatom, ki je bil obešen po Kristusovem rojstvu štirinajstotnega leta in nato v enainpetdesetem letu, na nedeljo Judica v postu.

FRIDERIK II.,
Celje, 11. 4. 1451

Jožetu Volfandu na rob

Ko se je Jože Volfand odločil, da v prispevku »čigavi so novinarji« (NT&RC 28. 3. t. 1.) celjsko javnost pouči o tem, kako mora biti urejen medijski prostor, v zaključku poudarja, da mora imeti medije v rokah javnost. Kot zelo zelo majhen del te javnosti si sicer ne želi medijev »imeti« v rokah, želim si le toliko

»javnosti«, da bi preko teh medijev lahko izrazil tudi svoje poglede na Volfandov pouk.

Ostal bi kar pri primeru, ki ga uporablja Volfand – poročanju iz slovenske skupščine. Kdor ne pozna ozadja in sklepa o dogajanjih v skupščini, po tem kar vidi na TV, dobi vtis, da v skupščini kaj tehtnega pove le peščica poslancev kot Školč, Šetine – mlajši, Ribičič – mlajši in Zlobec – mlajši. Če ne bi bilo prvega, bi lahko začel verjeti, da smo zaradi kakega dednega bremena obvezani poslušati »globokoumne« tirade kar iz ene v drugo generacijo. Da to le ni vtis naključnega gledalca, kaže tudi analiza »Variante« (Prispevek Alenke Puhar). Pri tem gre le za količinski prikaz, ki »fines«, kako se posamezne izjave postavljajo v kontekst, niti ne upošteva.

Če je Volfand novinarski avtodidakt in ne ve kako mora izgledati pluralistični medijski prostor, mu priporočam, da si v časopisni prodajalni kupi »Sueddeutsche Zeitung« in »Frankfurter Allgemeine« in pogleda, kako je v obeh časopisih – z brezhibno novinarsko profesionalnostjo – istim dogodkom dan različen poudarek. Ko ga pot zanese tja, kjer je »Evropa že zdaj«, pa lahko tak pomožni pouk dobi tudi ob gledanju ARD in ZDF.

Ko se bo tako informiran vrnil za pisalno mizo, bo lahko spoznal, da je med usmerjenim tiskom v Beogradu in našimi »samostojnimi« časopisi res razlika. Ob tem ko Politika et Comp. opravljajo svoje »poslanstvo« z brutalno primitivnostjo, gre Delu, Dnevniku & Comp priznati, da podobno politiko opravljajo veliko bolj lističje in domiselno – ob isti tendenci. Ob tem ko je v Beogradu pluralizem enostavno pohojen, imamo pri nas izvedbo za navne.

Demokracija ne reže glav in ne preganja ljudi, a zahteva določeno civilizacijsko omiko. Ta pa narekuje, da tisti, ki je storil kaj nespodobnega to uvidi sam in vzame klubuk. Volfand, kot bivši soudeleženec celjske »koordinacije«, soodgovorne za vse tiste napake, ki so izničile celjsko gospodarstvo in družbo, se nonšalantno pojavlja kot moderator celjskih večerov. Računa s požabljivostjo Celjanovo ali pa je to le aroganca? Zanimivo bi bilo na enem od takih večerov prebrati članek, ki ga je Volfand napisal ob gonji proti Spomenki Hribar, v času ko je v »dopiju« ležal Kocbekov zbornik in ga povprašati kam je to razvrstiti. V poglavju etike, profesionalnosti, ali kam drugam? Ali je po njegovem

to pomagalo, da v Sloveniji ni bilo tankov? V Evropi kamor ba je hočem – se po takih »zaslugah« vzame v roke pokrivalo, ne pa moderatorskega mikrofona.

Za zaključek bi Volfandu predlagal, da svoje »ekspertno« mnenje o pluralnosti medijev v bodoče prihrani za koga drugega. Tako neumni in pozabljivi, kot misli Volfand, Celjani nismo. Vsaj pojme profesionalnost in neusmerjenost dobro razlikujemo – že dolgo.

IVO JAKOP,
Celje

Raje bi delali, kot da pišemo po časopisih!

To misel v različnih niansah ponuja zadnje čase na svojih javnih nastopih g. Ivan PEVEC iz Slatine. Ker g. Pevec ni kdorkoli, ampak je predsednik najštevilnejše politične stranke v Sentjurju, poleg tega pa tudi predsednik DPZ občinske skupščine, njegovega izziva ne morem preslišati!

Pisanje po časopisih torej ni le nedelo, temveč delu še celo škoduje! Če se piše o domačih zagatah, je pa sploh problematično in škodljivo. Očitno je pravo le delo, kjer se »švica«, ob krampu in motiki!

Časi se res spreminjajo: včasih niso bila kaj prida cenjena fizična dela, danes je to doletelo miselne napore!

Toda v Šentjurju se kombinira še naprej: tisti, ki piše, ne dela, ali vsaj slabo dela. In predsednik, ki piše – ne dela; če pa ne dela, ga ne rabimo? Torej je treba ukiniti še preostalo polovico predsednika skupščine in denar porabiti za plačane strokovnjake, ki bodo Šentjur potegnili naprej! Ugibam, lahko bi ukinili kar celo skupščino, prihranili bi še več, pa še nesporazumov med skupščinsko in izvršno oblastjo bi se izognili! To rabimo?

G. Pevcu in še nekaterim, ki razmišljajo podobno, bi rad povedal, da delam in »švicam« v pravem in prenesenem pomenu bolj, kot sem kdajkoli v življenju! Trudim se – napravim pa morda res ne dovolj! Toda sledim načelom, ki sem jih ponujal kot vrednote na predvolilnih zborovanjih – in hvaležen bi bil svojim DEMOS-ovim sopotnikom, če bi se česče na svoje poslanstvo spomnili tudi oni!

FRANC KOVAČ,
predsednik SO ŠENTJUR

HUDIČARIJE

Ljudje na oblasti

Lepo je biti močan, ampak močnejši od moči je humor. Dušan Makavejev je v časih, ko so ga preganjali, ker je v dokumentarcu o prvomajski paradi pokazal nekega prezeblega paradnika, kako se zavija v zastavo, izjavljal, da se naši rukovodilci ne znajo smejeti. »Jaz bi po tem ključu reševal kadrovska vprašanja, absolutno.«

Imate torej kup takšnih mračnih in morbidnih tipov, ki kar naprej nekaj vladajo, da bi se kaj smejali jim pa še na misel ne pride. Če morate takšnega človeka kar naprej gledati v velikem planu vas, čisto resno, začne grabiti jeza, in če bi mogli, bi ga najraje na gobec. Vem. Ampak pristop je napačen. Na človeštvo te sorte je treba vedno gledati s kančkom humorja. Recimo. Ko se bo pred vami spet pojavil dr. Borisav Jović, a na to ne bo treba dolgo čakati, se vprašajte, ali bi bil on na primer sposoben, tako kot Toni Tršar, urednik kulturno-umetniškega programa TVS, zavzeti staljšee do pornografije med osmo in deseto uro zvečer. Ne bi bil. Človek, kakršen je dr. Borisav Jović, se lahko opredeljuje samo do večnih zgodovinskih vprašanj in kadar pije kofe, ne sedi v domači kuhinji, ampak sredi zgodovinskega trenutka. O tem priča že njegova prireska. In če tako razmišljate o njemu, nenadoma ugotovite, ali ni res, da je prav zabavna in toplo-kulturno-človeška figura z obilico lastnosti, značilnih za ljudi, s katerimi nekaj ni v redu.

Seveda pa imate tudi primere večno nasmejanih ljudi in ti človeku ne gredo nič manj na živce kot oni drugi. Čeprav si je Anteja Markovića veliko lažje predstavljati, kako se z Živkom Pregljem prepira o tem, kako narediš najboljši jabolčni štrudel. Skratka, tisti, ki se režijo, ljudem ne gredo nič manj na živce do onih, ki so kot posmrtna maske.

Zdaj pa se malce pomudimo pri Slobodanu Miloševiću. Na srečanju, ki ga je imel z beograjskimi študenti in njihovimi profesorji, se je neka gospa sarkastično, a ne brez sočutja takole izpovedala: dolgo sem imela na umu, da bi mu pisala ali pa šla k njemu in mu rekla, kaj pa če je on silno osamljen človek, kaj pa če on ne kontaktira dovolj. Kaj jo je navedlo na takšno razmišljanje? Profesorja Miloševića sem opazovala, je rekla, kadar govori, se nikoli ne nasmehne in to me boli.

To je bilo 19. marca 1991. Dober teden dni pozneje, 28. marca 1991, se zgodi čudež. Profesor Milošević se rezi kot pečen maček. Stopi iz svojega majhnega aviona, lije kot iz škafa, on pa takoj smiling in the rain. V Beogradu imamo isto vreme, hahaha, človek bi počil od smeha. Zvečer, ko se je bil v Splitu nakontaktiral, kot že dolgo ne, pa spet. Nasmeški sem, nasmeški tja, la vie en rose, Kučan se nikdar ni bil tako slabe volje. Komaj čakam, da vidim, kakšen bo dr. Borisav Jović ko bo spet odstopil. Ima da se smeši.

Včasih so vladarji imeli dvorne norce, da so jih spravljali v smeh, zdaj, ko so gradovi v razsulu (kar jih je še stalo, pa jih je s svojimi TV in RA estradami uničil dr. Ivan Stopar), pa imamo za to, da nas spravljajo v dobro voljo, vladarje. Izkoristimo priložnost, carpe diem. Slovenci, ki smo zmeraj korak bolj na Zahodu kot Srbi, smo dobro vedeli, zakaj je moral Ivan Kramberger končati kot pavliha, čeprav je zmeraj trdil, da je dobri človek iz Negove. Milan Kučan je potreboval nekoga, ki se mu je lahko smejal, nekoga, da se je lahko smejal. Navsezadnje, kakšnega drugega razloga za smeh tudi imel ni. Po srečanju s Krambergerjem pa je postal drug človek. Ne le, da ne nosi več naokrog obraza, kakršne vidite samo še v seriji Twin Peaks (senčica zadovoljstva prešine obraz inspektorja Cooperja le, kadar ima pred sabo šalco black coffee), celo grimasne dela. Kadar Slobodan Milošević pripoveduje zgodbe iz težkega življenja Kninske krajine.

Dr. Janez Drnovšek je bil videti še slabši. Poleg tega so ga pa še oblačili, kot bi šlo za Tarzana v New Yorku. Medtem ko je po Afriki nosil plašč, za katerega smo se vsi bali, da je šlafrok. A pustimo zdaj to. Njegovi nasmeški, čeprav še zmeraj kisli, so kot sonček na nevihtnem nebu.

Toda postavljeni smo pred nov problem: zdaj ko se že skoraj vsi smehljajo, se je pa Ante Marković, najbolj radoživi showman jugoslovanske vaudevilske scene, začel držati kot mati doloresa.

~Puhla Glava~

KDO ŠE VERJAME V SKUPNO JUGOSLAVIJO?

Škoda časa in denarja

SR

BO

GO

TSKA

MAK

SL

Kdor verjame, da se je v tem času še mogoče dogovoriti kaj o skupni Jugoslaviji, mu ni pomoči.

Srbija in Črna gora, edini, vztrajata pri federaciji, ki je ni več in ki je že dolgo ni bilo, saj Milošević jasno pravi, da je jugoslovanska ustava iz leta 1974 »defektna«. To je sicer treba razumeti, da je defektna takrat, kadar srbskemu vođu to odgovarja.

Zelo jasno je Milošević tudi dejal, da priznava srbsko Krajino sredi suverene Hrvaške. Hkrati je tudi jasno povedal, da so Srbi Kosovo porihitali po ustavni poti. Pri tem ga seveda malo briga, pravzaprav nič, da so prvo ustavno spremembo porihitali s tanki na kosovskih ulicah. Ves čas pa seveda imajo tri ljudi v zveznem predsedstvu.

Tudman je bil jasen, manj Jzdebegović in Gligorov. Pa vseeno, postaja mogoče, da dobimo **Srbogotsko** in **Maksl**, pri čemer gre to takole: SRbija, BO sna in HerceGO vina, Črna Go ra, HrvaTSKA, MAKedonija, SLOvenija. No, Maksl bo lahko tudi razdružen, če ne bo Makedonija utopljena v Srbogotsko. Ostane tako le Slovenija, ki zmore biti zase. Kaj torej čakati?

Odločitev skupščine RS, da odcepitve še ne bo, ničesar ne spremeni. Navsezadnje pa: Ko so predsednike vprašali, kako bodo rihitali delavske plače in je Milošević celo rekel »malo morgen« – to je stvar delavcev, ni bilo tehtnega odgovora, tudi slovenskega ne. Takšno srečanje kot je bilo v Brozovi vili Dalmacija v Splitu, pa ves blišč, pa poleti z reaktivci, pa stotine varnostnikov, je zagotovo tudi predrago. Ne vem če bodo Jugoslovani, razkošno sestankovane svojih šefov še naprej gledali. Na vrsti so torej ukrepi za razdružitve in hkrati za takojšnjo zaustavitev gospodarskega propadanja.

Kri na Plitvicah

Miloševićeva podpora srbski Krajini na splitski tiskovni konferenci je bila učinkovita. Krajina si je z lastno policijo skušala prisvojiti Plitvice. Prišlo je do prvega organiziranega spopada srbske in hrvaške policije. Padle so prve žrtve. Kot že prej, se je kot edini reševalec pojavila JLA. Čisti nesmisel, saj so Hrvati Plitvice že ukrotili. Predsedstvo SFRJ je spet odigralo podporo Miloševiću. Srbski apetiti so se takoj razširili. Odcepila se je občina Glina in se priključila Krajini. Odcepilo se je tudi dva ducata KS v občini Sisak in se priključilo Glini.

Žalostni, resnično žalostni rezultati splitskega dogovora »gospode iz reaktivcev.« Kakorkoli se že čudno sliši, Tudmana lahko rešijo le Hrvati in Vojvodina, če sprejmejo lastno avtonomijo in organizirajo svojo policijo, če Albanci na Kosovu (tudi ti imajo po Miloševićevi logiki pravico živeti v eni državi) ustanovijo lastno policijo pa Mulsimani v Sandžaku. Bosna je tako v bistvu obkoljena. Dani so vsi pogoji za državljansko vojno, za začasni veliki triumf JLA, Jovića in Miloševića. Bo gospod Župančič v RS le dopustil razpravo o pospešenem odhodu Slovenije iz jugoslovanske blaznosti?

PREDSEDNIK NEZADOVOLJEN S SVOJIM MINISTROM

Peterle napadel Rupla

Še pred kratkim je slovenski zunanji minister dr. Dimitrij Rupel v intervjuju za beograjsko revijo Duga na novinarsko trditev, da je slišati precej pripomb na njegovo delo in nanj osebno, precej samozavestno odgovoril, da ga kar tako pač ne morejo zamenjati, saj je med drugim tudi predsednik Demokratske stranke Slovenije. Nekateri najnovejši dogodki kažejo na to, da je bil Rupel očitno nekoliko preveč samozavesten in da se mu stolček v resnici vse bolj maje.

Sredi marca je **Lojze Peterle** na eni od sej republiške vlade ostro napadel ministra Rupla in Republiški sekretariat za mednarodne odnose. Peterle je namreč pred koncem seje člani IS obvestil, da je skrajno nezadovoljen z delom ministra Rupla in njegovega sekretariata. Rupla na tej seji ni bilo, predsednik Peterle pa mu je očital, da se je njegov sekretariat premalo angažiral v zvezi z obiskom slovenske vladne delegacije v Parizu. Slovenska vlada je zaradi precejšnje zadržanosti Pariza v zvezi z osamosvajanjem Slovenije že dalj časa načrtovala obisk pri francoskih političnih veljakah, organizirali pa naj bi ga s pomočjo Evgena Bavčarja, slovenskega umetnika, ki živi in dela v Parizu.

Organizacija je očitno potekala po dveh kanalih: enega je vzpostavil Peterlejev kabinet, drugega Ruplov sekretariat,

koordinacije pa očitno ni bilo. Zato je Peterle Ruplu očital, da potekajo priprave prepočasno, preko različnih ljudi, da ni hotel sodelovati z Bavčarjem in da izrablja svoj položaj zunanjega ministra za promoviranje svoje stranke v tujini, saj je Rupel v pismu nemu od francoskih politikov predlagal, da bi se pogovarjala tudi kot predstavnik dveh strank. Peterle je še potožil, da takšne nepravilnosti zunanjega ministrstva mečejo slabo luč na celotno slovensko vlado in na njega kot predsednika osebno. Na koncu pa se je tako razburil, da je pred svojimi ministri izjavil, da prekinja vsako sodelovanje s sekretariatom za mednarodno sodelovanje.

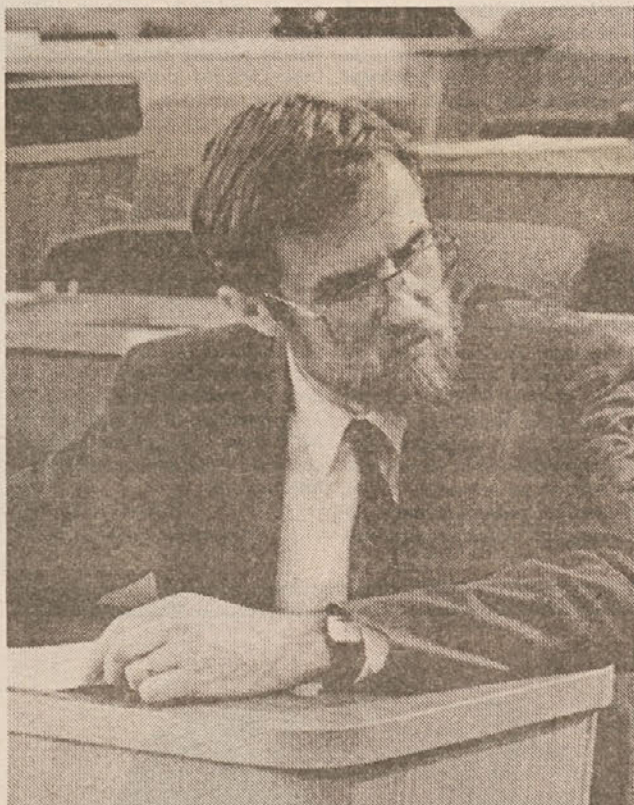
Ker Dimitrija Rupla na seji ni bilo, svojemu predsedniku ni mogel oporekati, zato pa je že takoj naslednji dan pripravil štiri strani dolgo pismo, ki ga je

poslal **Milanu Kučanu**, **Francetu Bučarju**, **Lojzetu Peterletu**, **Jožetu Pučniku** in vsem ministrom v vladi. V pismu zavrača vse Peterletove očitke in nato zelo natančno kronološko pojasni, kako so potekale priprave na obisk v Franciji in kaj vse je v tej zvezi storil njegov sekretariat. K pismu so priložene tudi fotokopije vseh pisem, ki jih je njegov sekretariat poslal na naslove nekaterih francoskih politikov s prošnjo za sprejem slovenske delegacije. Pismo so v francoskem jeziku, priložena pa je tudi slovenska verzija pisma, ki ga je Peterle pisal **Raymond Barru**. Na koncu Rupel piše, da upa, da so bile Peterletove besede o prenehanju sodelovanja z njegovim sekretariatom izrečene v naglici.

Karkoli si kdo že misli o Dimitriju Ruplu in njegovih potovanjih po svetu, pa se ob takšnem ravnanju Lojzeta Peterleta le lahko zamisli. Nekateri Peterletovi ministri so doslej počeli že veliko večje neslanosti in posredno slovenski vladi naredili veliko večjo škodo, pa jih Peterle ni nikoli tako javno karal, ali vsaj ne takrat, ko so bili odsotni s seje. Ali se z ministrom Ruplom ni mogel tega zmeniti na štiri oči? Marsikate-

ri Demosov veljak je že dajal izjave, ki so začudile vsaj pol Slovenije, pa se Peterletu še ni nikoli zdelo potrebno, da bi zato povzdignil svoj glas. Tudi očitki, da Rupel izrablja položaj zunanjega ministra za promocijo svoje stranke, so smešni. Prav krščanski demokrati, katerih predsednik je Peterle, se radi pohvalijo, da so jim številna politična vrata v tujini odprta ravno zaradi strankarske pripadnosti. Tudi Peterle je že nekajkrat potoval v tujino kot predsednik svoje stranke, ki je istočasno tudi predsednik vlade. Očitek Ruplu o izkoriščanju svojega položaja v vladi je smešen tudi z vidika 27 milijonov dinarjev, ki naj bi jih vlada iz proračuna namenila za »plurilizacijo medijev«, v resnici pa za četrti slovenski dnevnik, ki ga bodo ustanovili slovenski krščanski demokrati.

Vse to kaže na dejstvo, da so tudi odnosi v slovenski vladi skrajno zaostreni in da je nezadovoljstvo očitno zajelo tudi politične strukture, ne le navadne državljane. Peterle in Rupel sta spor kasneje menda zgladila, priprave na obisk v Parizu, ki bo konec aprila, potekajo dalje, kljub vsemu pa je slišati, da Rupel tja ne namerava odpotovati.

Lojze Peterle: v razburjenju je napovedal prekinitev sodelovanja z Ruplovim ministrstvom.

Dimitrij Rupel: zavrača vse predsednikove očitke.

SKRIVNOSTNI POPKI SVETOVNEGA KONGRESA

Se bo slovenstvo sestavilo?

Spomenka Hribar, predsednica svetovnega slovenskega kongresa, konferenca za Slovenijo

Prejšni teden se je v Poljčah, v Demosovi »trdnjavi« sestal iniciativni odbor za ustanovitev svetovnega slovenskega kongresa. Prišli so z vsega sveta. Sestanek žal ni bil za javnost, pa tudi sporočila ni bilo, predsednik odbora gospod Bojan Brezigar /Trst/, pa je odklonil kakršnokoli izjavo.

Pogovor je tekkel o tem, kakšna organizacija bo svetovni slovenski kongres /osnutek statuta/, kakšen bo program in kakšen bo scenarij v juniju, posebej pa zadnje dni junija, ko bo zasedanje v Ljubljani, vodstvo pa se bo, novo izvoljeno, sestalo v Celju.

Uspeli smo izvedeti, da je osnovni namen svetovnega slovenskega kongresa doseči, da se Slovenci po vsem svetu čutimo kot posebna svojska skupnost ali, kot pravijo naši v Münchnu, gre za preoblikovanje vseh Slovencev za Slovenstvo. Svetovni kongres bo vzpodbujal narodne in gospodarske, znanstvene, kulturne in druge vezi, prizadeval si bo za popolno uresničenje samostojne in suverene države slovenskega naroda, države, ki bo temeljila na človekovih pravicah in državljskih svoboščinah in jih bo tudi varovala. Slovensko vprašanje je treba internacionalizirati.

Več bo vprašanj, kakšen bo statut. Eno je dogovorjeno: Slovenci po svetu in doma bodo v kongresu zastopani pol pol. Kako bodo volili, kje bodo sedeži, stalni ali začasni, kako bo urejen odnos organizacije do gospodarskih zadev, bodo se tekla razprave. Konferenca bo šest: za Slovenijo, za zamejstvo, za Evropo, za Severno Ameriko, za Južno Ameriko, za Avstralijo. Simbol kongresa bo knežji kamen z Gospe Svete. Slovenski znak je hlebec kruha z zemljevidom in palico, ki kaže, kje je naša mala dežela.

O tem, kako bo potekal kongres v Ljubljani in Celju, bomo

ZA POŠTENO DELO POŠTENO PLAČILO

Oblast jih je
slišala

Kar je res, je res! Toliko pikrih, kritičnih in sočnih na račun slovenske vlade in nasploh oblasti, kakor smo jih slišali na delavskem protestnem shodu na Trgu osvoboditve v centru Maribora, na katerem se je zbralo okoli 10 tisoč nezadovoljnih delavcev in delavk iz vseh podravskega občine, že dolgo (ali pa še sploh ne) nismo slišali. Še bolj res pa je, da že dolgo nismo videli toliko žalosti, negotovosti in obupa v očeh ljudi, kakor na tem protestnem shodu, ki so ga kot opozorilo oblastem in še posebej slovenski in mariborski vladi organizirali podravske Svobodni sindikati.

Na protestni shod v center Maribora so prihajali delavci iz industrijskih četrti peš, organizirano in s transparenti, na katerih je pisalo »Za pošteno delo pošteno plačilo«. »Kje so volilne obljube?«, »Hočemo dostojno življenje?«, »Družbeno premožnje je tudi last delavcev«, »Gospodje – kakšna bo prihodnost otrok?« in podobno. Tih in prejel žalosten kot razborit protestni pohod v center mesta je na ulicah in z oken opazovalo na tisoče Mariborčanov, ki jih je mnoge »delavska usoda« ganila do solza.

Zbranim delavcem na Trgu svobode je najprej spregovoril

podpredsednik podravskega Svobodnih sindikatov Franc Štelcer – govoril je mirno in preudarno, prav nič »mitingarsko«. Delavci ne pristajajo na to, da bomo z bedo in revščino sami nosili breme kriznih razmer, je dejal in dodal, da delavci prav tako ne pristajajo na položaj, ki je bil za delavce značilen v »zgodnjem kapitalizmu«. Po njegovih besedah delavci tudi ne pristajajo na to, da bi jih razlastili vsega, kar so z muko in odpovedovanjem ustvarili. Delu so odvzeli oblast, je dejal Štelcer, ne bomo pa dopustili, da bi mu odvzeli še čast.

Za mikrofonom so se nato zvrstili predstavniki sindikatov kovinske in tekstilne industrije ter gradbeništva, pa predstavniki občinskih sindikatov iz Podravja in Pomurja, pa sindikalni predstavniki iz posameznih tovarn. Vsem – od vlade do opozicije zamerijo, da se premalo ukvarjajo z gospodarstvom in delavskimi problemi. Kdor pa je dober prisluhnil govornikom in opazoval aplavze in reakcije ter opazke zbranih, je najbrž uspel za dokaj ostrimi in kritičnimi besedami ljudi opaziti njihovo globoko razočaranje. Zdelo se je, kakor da ljudje ne verjamejo nikomur več in da tudi ne vedo več v kaj in komu bi verjeli. Že dolgo se

Delavske zahteve

Okoli 10.000 delavcev, ki so se zbrali na protestnem shodu v Mariboru, terja od slovenske vlade in oblasti, da se bolj posvetijo reševanju gospodarskih problemov ter težkemu socialnemu položaju delavcev. Prav tako terjajo povišanje minimalnega z zakonom določenega osebnega dohodka na 3500 dinarjev ter, da država zagotovi izplačilo tega minimalnega osebnega dohodka vsem tistim zaposlenim delavcem, ki jim njihova podjetja do 18. v mesecu ne morejo izplačati plač. Od slovenske valde terjajo takšne pogoje gospodarjenja, v katerih bo mogoče uresničevati kolektivne pogodbe, zahtevajo pa tudi socialno varnost za zaposlene in brezposelne. Delavci terjajo, da se jim prizna delež, ki so ga prispevali k družbenemu premoženju – tako k izgradnji družbenih podjetij kot družbenih stanovanj.

Od mariborske vlade pa delavci terjajo ukinitve participacije za zdravstvene storitve in uvedbo solidarnosti na področju zdravstva.

namreč za svoje preživetje in preživetje svojih družin borijo zgolj s svojimi rokami...

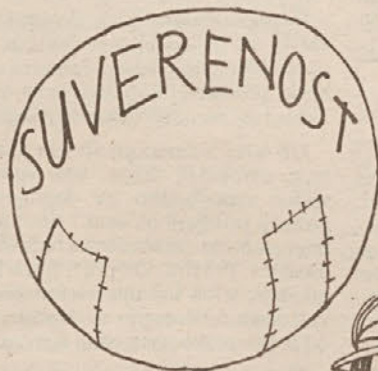
In ravno to je tisto, zaradi česar so delavci v Mariboru tako podobni delavcem v drugih starih industrijskih središčih, ki se v vseh teh dolgih letih krize niso mogli zanesti na nikogar drugega kot samo na lastne sile. Protestni shod v Mariboru so pozdravili in se z njim solidalizirali delavci iz Pomurja, Koroške, podoben shod pa bi lahko bil v kateremkoli slovenskem starem industrijskem središču – od Raven in Celja do Kranja in Jesenic. Ali nimajo

ta slovenska mesta nekaj skupnega z Gdanskom, Pittsburghom, Leipzgom...?

Tako kakor so znani problemi starih industrijskih središč v Sloveniji tako je znana tudi zgodba, ki so jo pripovedovali delavci na protestnem shodu; Maribor je veliko prispeval k izgradnji vse Slovenije in Jugoslavije, sedaj, ko je njegova industrija iztrošena, pa so mu vsi obrnili hrbet. Ne razumemo, zakaj vlada ne ukrepa in prepušča gospodarstva stihij?

Delavci trdo delajo, drugi pa lepo živijo in bogatijo. Slovenska vlada se premalo ukvarja z gospodarskimi problemi: najprej je delila fotelje in štela kosti, za »žive duše« pa ji je zmanjkalo časa; kupuje orožje v času, ko je naš največji sovražnik revščina, v Evropo nas vodi kot suvereno državo. Privatizacija in lastninjenje bosta pol stoletja, kjer si bo peščica bogatih prilastila vse, delavci pa bodo gola delovna sila – da to ljudi ne motivira, vedo že v vseh kapitalističnih državah. Oblast pripravljata tak zakon o javnem obveščanju in vreči takšne pritisk na novinarstvo, da tega sploh ne bodo objavili, kar mi tu danes govorimo...

Potem, ko so delavci sami sebi, javnosti in oblasti povedali kar jim leži na duši in srcu, so poslali še pismo s svojimi zahtevami predsedniku slovenskega parlamenta dr. Francetu Bučarju ter mariborski mestni vladi. Kdo ve, ali zato, ker mislijo, da bodo uspeli ali zato, da ohranijo upanje, brez katerega je stiska še težja.

TOLE JE NAŠ
GLAVNI IZVOZNI
ARTIKEL

še poročali. Upamo, da bomo izvedeli kaj več, kajti celjska predstavnika nista člana glavnega iniciativnega odbora in seveda nista sodelovala pri delu, niti kot poslušalca /o statutu in programu/, saj jima predsednik Brezigar tega ni dovolil.

Vsekakor bo nadaljnje sestavljanje slovenstva, ki ga še vedno bremenijo vojne, upori, preganjanje drugače mislečih, drugače verujočih, vsakdanji boj za suverenost – težavno. Popki so čvrsti, žal preveč skrivnostni. Upamo in želimo, da se bodo razcveteli, da bosta Ljubljana in Celje konec junija gostila resnični cvet svetovnega slovenstva.

AVSTRIJCI SLUŽIJO NA NAŠ RAČUN

Tolar proti
»denariču«

Igre s slovenskim tolarjem še trajajo. Spet se je pojavila reklama zanje, povečala pa se je cena. Zdaj tolar velja 5.900 dinarjev. Kot smo pisali, gre za tolar, skovan v čast slovenski državi in ob 1. zasedanju Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani in Celju zadnje dni junija letos. To je tolar, ki ga reklamirajo skupaj z geslom »Zlata je vredna naša država Slovenija.«

No, to »zlata vredna«, pa ime tolar, pa oznake na tolarju so tisto, kar opozarja na previdnost. Ekskluzivni veletrgovec Eurotrade Ljubljana, Miklošičeva 38, piše, da je tolar kovan v zlato in srebru. Notranji medaljon je premera 23 milimetrov, zlato pa je čistine 986 in tehta 5 gramov. Zunanji obroč je 30 milimetrov v srebru 925. Koliko je srebra, teža, ne piše, in to je »kljuka«. Če je srebra več kot zlata gre za srebrnik. Označen je samo kot srebro, za zlato na tolarju ni oznake.

Uspelo nam je dobiti kalkulacije. Tolar velja v Avstriji, kjer so ga skovali, torej proizvodna cena, 800 šilingov. Na meji je tolar vreden 1.821 šilingov. Slovenski kongres dobi 200 šilingov, rabat za tiste, ki ga prodajajo je 450 šilingov. V prodaji je po 3.500 šilingov (cena pred jugoslovansko devalvacijo). Kot rečeno, je te dni naprodaj po 5.900 dinarjev.

Tolar nima vseh ustreznih oznak! Kakšen je, teče zdaj uradna analiza, naročil jo je slovenski finančni minister Kranjec.

Že bežen izračun jasno pokaže, da gre večino profita v Avstrijo, verjetno pa še kam. Drugo je seveda, kako smo zadovoljni s tistim, kar tolar prikazuje. Na eni strani je Triglav, kot varuh in simbol slovenstva in slovenske države ter napis Slovenija, moja država, 23. 12. 1990, dan plebiscita in Slovenija, moja dežela je naša država.

Na drugi strani je načrt za slovenski parlament, ki ga je izdelal slaviti arhitekt Jože Plečnik. Načrt ni bil izveden, pomeni pa naj katedralo slovenske svobode, kakor jo je imenoval mojster sam.

Celjski »denarič«

V teh dneh bo na trgu še en nov kovanec v srebru in zlato. Gre za celjski »denarič«. To je bil srebrnik Ulrika II., celjskega kneza, ki je prvi kot edini dobil leta 1436 kovno pravico in je to doslej edini pravi slovenski denar. (Med vojno je posebne bone, kot denar, izdala tedanja rojevajoča se oblast v naši deželi.)

Kovanec je skovan iz zlata čistine 900 in teže 5 gramov, morda bo celo 6, manj, okoli 3 grame pa bo srebra čistine 999. Na eni strani je kopija originalnega denariča celjskih knezov in napis Kovnica državnih knezov Celjskih 1436–1456. Na drugi strani je medaljon obdan z lipovimi listi, simboli slovenskih tabrov in napisu Knežje mesto 1991, 1. svetovnemu slovenskemu kongresu.

Kovanec je proizvod Zlatarne Celje, strokovno so pomagali v Narodnem muzeju v Ljubljani, sodelovala pa je tudi podružnica Svetovnega slovenskega kongresa v Celju. Denarič ima vse predpisane oznake, veljal pa bo približno 3.000 dinarjev, po osnovnem izračunu 1 gram zlata je 500 dinarjev.

Kot je videti, gre za precejšnjo razliko v ceni. Pri tem pa je še treba reči, da bodo plačane vse dajatve in to v Sloveniji, v naši državi, prav tako vsi davki. Če bi tako ravnali pri tolarju – za nekatere je sporno tudi samo ime, saj »diši« po avstroogrski črno-rumeno monarhiji – bi moral veljati v prosti prodaji okoli 10.000 dinarjev. (To je najbrž tudi razlog, da se zanj zanima slovenski finančni minister, ki je opazil, da teče kšeft tako, da vse premalo odrajtajo v državno blagajno.)

Kakorkoli že, o tolarju bo še precej prelitega črnila, žal najbrž v slabem pomenu, o denariču pa kaj takega ne moremo trditi, niti namigovati ne. Za prvega lahko že zdaj rečemo, da pomeni hud madež za slovenstvo in slovenski kongres, drugi pa bo enemu in drugemu zagotovo v čast. Čas bi torej bil, da se v vse bolj samostojni državi Sloveniji naučimo ceniti lastno znanje in delo in nehamo malikovati vse, kar je tuje, pa čeprav gre za prijateljsko Avstrijo.

PETROL
z vami na poti

IZ REGIJ

Škofja Loka: Škofljeloška vlada je dodatno podražila že prej najvišje stanarine v Sloveniji. Februarja je povprečna stanarina za kvadratni meter znašala 12,70, v Škofji Loki pa 28,15 dinarjev, sedaj pa bo še za 9-odstotkov višja.

Kranj: V novem šolskem letu bo iskalo šolo 3.034 učencev na Gorenjskem. K sreči bo za 22 razredov večja ponudba.

Begunje: Stečajna ekipa Elana zagotavlja, da vesti o velikih nadomestilih niso resnične. Šele po štirih mesecih so dobili prve honorarje, vendar le v skupni višini 36 tisoč in ne 50 tisoč DEM, kolikor jim je odobrilo sodišče.

Škofja Loka: Škofljeloška vlada se je odločila, da tovarne LTH iz Vincarij ne bodo selili. Začasno bo ostala v centru mesta, saj bi selitev stala 70 milijonov DEM, ki jih nimajo.

Tržič: Predstavniki Demosa so zahtevali, naj SO Tržič za lokalno radijsko postajo določi novega ustanovitelja. Pred časom je tako predlagala že bivša SZDL.

Radovljica: Radovljiska občina je izrazito turistična s Triglavskim narodnim parkom, Bledom in Bohinjem, vendar v njej še vedno niso organizirali zeleni nobene usmeritve.

Tržič: Na trgu svobode v Tržiču bodo uredili razdelilnico hrane za brezposelne in druge potrebne.

Ljubljana: V Sloveniji smo pred dnevi dobili novo politično stranko – Slovensko nacionalno stranko, ki jo vodi Zmagor Jelincič.

Rogaška Slatina: V Rogaški izbirajo mestno vodstvo. Zaradi enakega števila glasov morajo volitve na dveh mestih ponoviti.

Maribor: Mariborski vodovod je največjim dolžnikom poslal obvestilo, da jim bo zaprl vodovodne ventile, če v desetih dneh ne bodo poravnali svojih dolgov.

Krško: Koroški demonstranti so že drugič zaprli pot k jedrski elektrarni. Pridružila se jim je tudi zunajparlamentarna opozicija Slovenije. Najbolj razgreti so morali k sodniku za prekrške.

Ljubno ob Savinji: Obljube Ljubencem so ostale samo obljube. Republiškega denarja za gradnjo mostu ni od nikoder, imajo le 3,2 milijona dinarjev, ki jih je zbralo Delo.

Straža pri Novem mestu: Podjetje Novi ambienti je pred stečajem, v velikih težavah pa so tudi druga podjetja, ki jih je ustanovil Novoles.

Ljubljana: Adria Airways bo po novem v Londonu pristajala na letališču Heathrow, pripravljajo pa tudi dvoletni angažma v Vietnamu in iščejo nove trge.

Murska Sobota: Živinorejsko-veterinarski zavod v Murski Soboti uvaja sistem merjenja vsebnosti dušika v zemlji, da bi izboljšali podtalnico.

Maribor: Delavci Kostroja so stavkali, vzrok pa so bili neizplačani osebni dohodki.

Koper: Stečajni senat Temeljnega sodišča v Kopru je sklenil, da bo koprskemu Finorju prodal Tomos v stečaju. Kupnina bo med 10 in 110 milijoni dinarjev.

Maribor: Nezadovoljen z odnosom republike do mariborskega zdravstva je direktor mariborske bolnišnice Tone Kranjc napovedal svoj odstop.

Maribor: Minister Izidor Rejc se je vendarle odločil za pogovor v mariborski Metalni.

Lendava: V vladi so rekli da za posodobitev rafinerije, komite za energetiko pa od lendavske Naftne zahteva, naj derivati ustrezajo predpisom ES.

Slovenj Gradec: Staro mestno jedro Slovenj Gradca je na poti k prenovi. Načrt za ta svojevrsten podvig bo v celoti izdelan do konca leta 1991, zajel pa bo blizu sto dvajset objektov.

Celje: Celjani bodo dobili navdse uporaben zgoščevalni stroj. Komunalci bodo že poleti upravljali z mobilno čistilno napravo z 80-odstotnim učinkom.

Šmarje pri Jelšah: Šmarčani razmišljajo o novem občinskem glasilu.

Lendava: Kmetijska zadruga Lenty na Madžarskem je Lendavčanom ponudila v zakup nekaj sto hektarjev polj na njihovi strani državne meje.

Maribor: Našli so možnost za rešitev Metalne. To mariborsko podjetje bo obstalo pri življenju, če se bodo upniki odločili spremeniti terjatve v delnice.

Radenci: Moravske toplice dolgujejo Radenski mnogo denarja. Skupni dolgovi znašajo 19 milijonov nemških mark, v Moravcih pa so znova prosili za odlog dolga.

Slovenj Gradec: Posojil za plače pri Koroški banki že lep čas ne poznajo. Koroška podjetja svoje likvidnostne težave vse bolj rešujejo s prodajo svojih inozemskih terjatev banki.

Velenje: Lokalni časopis in radio sta ogrožena. Ta mesec velenjski odborniki še vedno ne bodo sprejeli občinskega proračuna.

Smlednik: Lazarinijem bodo vrnil graščino. Odločba o zaplembi je postala nična, s tem pa se strinja tudi republiška vlada.

Velenje: Prvi mož Gorenja bo Mitja Jenko. Hermana Rigelnika bo zamenjal ta teden.

Celje: Zavarovanje proti poplavi bo poslej dražje. Na račun lanske škode je zavarovalnica plačala več kot 157 milijonov din.

Kočevje: Delegati občinske skupščine Kočevje so za mandatarja občinskega izvršnega sveta izvolili Alojza Petka, dipl. pravnik.

Ljutomer: Ormoška tovarna sladkorja je določila razmerje s pšenico in ceno sladkorja. Razmerje bo 1 proti 4.

Celje: Železarna Štore je dobila posojilo za plače.

PRIZADEVANJA KRANJČANOV

Gospodinja s spričevalom

Odbornik Franc Čebulj iz KS Velesovo je bil v kranjskem parlamentu jezen: »To je opozicijski proračun!« Kljub temu so predlog proračuna mirno sprejeli, saj je minister za finance Jože Javornik obiskal v pripravi vse delegatske klube in je izvršni svet upošteval vse pripombe. Med tistimi redkimi, ki jih niso, je bilo zavzemanje Franca Čebulja (SSDS), da bi dali denar za obnovo starega samostana v sosednji vasi Adergas, kjer naj bi ustanovili srednjo gospodinjstvo šolo.

Seveda to niti malo ne pomeni, da kranjska občina odstopa od zavzemanja za to šolo. Predsednik IS Vladimir Mohorič je to zagotavljal pred mikrofonom kar dvakrat. Povedal je, da so dali pobudo za ustanovitev šole republiku, ki pa se doslej o tem še ni izrekla. V tako kratkem času ni mogoče ustanoviti nove šole v našem srednjem izobraževanju, saj so potrebni vsebina, program... Predsednik je prepričeval Franca Čebulja v resnost namere tudi s tem, da je opozoril, da je prišla iniciativa za šolo s strani občinskega izvršnega sveta. Dejal je, da bodo naredili v naslednjem letu vse, da šola bo.

Verjetno se bo marsikdo vprašal, kaj pomeni nenadoma zavzemanje za gospodinjstvo šolo. V resnici gre za šolo, ki je predvsem slovenskim krščanskim družinam zelo poznana. Pravzaprav gre za dve takšni šoli, ki sta na avstrijskem Koroškem. Po zagotovitvi predsednika Mohoriča naj bi njih predstavljala slovenska dekleta celo večino.

Če priznamo ali ne, nekaj drži. Na eni strani je že doslej precej deklet iskalo takšno izobrazbo, čeprav pri nas ni bila priznana. Druga plat govori v prid takšni šoli tudi zato, ker so nas vedno bolj polna usta govorjenja o usmerjevanju v čisto okolje in turizmu, to pa je šola, ki da (kmečkemu) dekletu vse potrebno znanje.

Seveda obstajajo tudi protargumenti. Ne proti šoli, ampak zakaj ravno v Adergasu. Adergas je od prometnih zvez odrezana vasica, kjer ni niti malo možnosti drugačnega kot internatskega oziroma samostanskega šolanja. Ob tem se nujno postavi vprašanje, če so res vsa dekleta navdušena nad samostanskim načinom izobraževanja? Naj država (so)finansira šolo samo za vernike? Res jih je veliko, vendar bodo le morali ostati enakopravni državljani.

Brez dvoma bo želelo dobiti znanje diplomirane gospodinje tudi marsikatero drugo dekletko, ki si ne želi samostanske vzgoje. Tudi na takšnih kmetijah imajo ali pa bi želeli imeti kmečki turizem, tudi takšne družine razmišljajo o gostilni, restavraciji, hotelu. Zaradi tega je treba prisluhniti tudi drugim možnim lokacijam.

Med nasprotniki financiranja srednje šole iz občinskega proračuna so bili tudi takšni, ki želijo odkrivati že odkriti smodnik. Tako je odbornik Slapar (predstavniki šol) opozarjal, da pri gospodinjstvu šoli ne gre »za nobeno novo odkritje«, da jih imajo že v Avstriji. Kaj naj rečemo na to? Hvala bogu, da jih že imajo! S svojimi lastnimi odkritji, tistimi najboljšimi in izjemnimi na svetu, smo menda ja že plačali dovolj visoko ceno!?

V KRANJSKI SKUPŠČINI

Boj se danajcev

Tudi v kranjski skupščini velja tisti rek: Boj se danajcev, četudi prinašajo darove.

Na zadnji seji vseh treh zborov so vsi prisotni pred začetkom dobili velikonočne pirhe in natisnjeno čestitko. Veseli velikonočni prazniki. Podpisalo jo je 16 opozicijskih poslancev. Sam sprejem občinskega proračuna je tekel v velikonočnem duhu, mirno in spravljivo, da pa rek velja, se je pokazalo pri delegatskih pobudah.

Delegati Liberalno demokratske stranke (tudi predsednik njihovega delegatskega kluba Rastko Tepina je bil med podpisniki dobrih velikonočnih želja) so predlagali glasovanje o zaupnici večinskemu županu dipl. ing. Vitomirju Grosu. V skrbi za čim večjo pompoznost svojih dejanj so pred dnevi celo sklicali tiskovno konferenco in to vnaprej napovedali. Ob njihovi tiskovni konferenci je bilo zanimivo, da so se v nasprotju z napadanim predsednikom republiške skupščine dr. Francetom Bučarjem, ki napoveduje diferenciacijo novinarjev v skupščini, zaude lotiti bolj konkretno. Na svojo tiskovno konferenco so poklicali samo s svoje strani izbrane novinarje in so tako odstavili nekateri dolgoletne dopisnike republiških sredstev informiranja.

In končni rezultat? V skupščini jih nihče ni vzel resno. En zbor je glasoval proti pobudi, drugi pa so vstali in odšli. Morda v bližnjo restavracijo, tako kot odborniki LDS na prejšnji seji, na gašenje žeje?

SEVNIŠKI PRESTIŽI

Privoščijo si tajnice

Petkova seja sevniske skupščine bo zgodovinska še po nečem. Županski kandidat in koordinator koalicije Demos-LDS in absolutni obramboslovja je presenetil vse, razen svoje koalicije (ti so o tem govorili na svojem klubu), da se dotacije starim in novim strankam zniža nekako za četrtino, denar pa nameni za podjetništvo!

In odborniki oz. delegati so spet glasovali. Domala vsi, kar 21, za Julijev predlog, socialisti in kakšen zadržan novinec pa ne. Zakaj vodja kluba socialistov inž. Albin Ješelnik je pred tem vstal in nesramežljivo dejal, da so oni proti temu predlogu, sicer si še tajnice ne bodo mogli privoščiti. Julij je kajpak odgovoril, da se nekateri pač ne znajo organizirati niti tako kot koalicija, ki je pač zaposlila, kar je. No, tega sam ni mogel povedati dalje, resnica pa je taka, da je pet novih strank zaposlila preko študentskega servisa prav njega, v strankah delajo voluntersko, znaten prispevek so dali poplavljenecem, kupili kakšen računalnik in fax. Po zaslugi socialistov in le nekaj prenoviteljev imajo sedaj celo več denarja vsaj od rebalansa, v javnosti pa dajanje takih pobud menda še tudi nekaj šteje. Zakaj v vsesplošni druginji se namreč vidi, kdo so »prijatelji ljudstva«, bi v drugačnih časih zapisal kakšen marksist.

JE SEVNIŠKA SKUPŠČINA BOLNA?

Doktorji in dacarji

Poslanec in občinski odbornik sevniske koalicije Demos-LDS dr. Cveto Gradišar je tukajšnji oblasti trd sogovornik. Na volitvah je dva protikandidata za republiški zbor občin zgovorno porazil (dobil je več glasov kot oba skupaj), govori dostikrat v aforizmih in prenesenih pomenih, sploh pa nemalo sprašuje, predvsem pa skuša najti stik z volilci. Še vedno upa, da se lahko tudi republiško politiko kroji od spodaj navgor.

Na predzadnji seji občinske skupščine Sevnica je najprej nastopil z dokaj posplošno razpravo o družbenih dejavnostih, po nekaj replikah pa usekal o nemoralnosti zdravnikov sevniskega zdravstvenega doma, ki da naj bi, ker da je videl papir, nesli domov med 50 do 60 starimi milijardami. Po Sevnici in še kje je završalo. Prvi sklic odbora za zdravstvo, za katerega smo novinarji izvedeli, je bil preklican, češ, da se o sklicu še dogovarjajo. Do njega je prišlo, kajpak za zaprtimi vrati čez en teden. Sam občinski izvršni svet se je kljub proračunski razpravi podobno kot občinska skupščina minuli petek dlje mučil s tem vprašanjem tako, da je to postalo nekaka osrednja točka. V posebnem stališču sevniske vlade obsojajo neargumentiran nastop poslanca Gradišarja in vračajo žogico, češ, da je sevniskim doktorjem moralno zelo škodil in terjajo domanti.

Na petkovi seji sevniske skupščine se je kljub zasedanju republiške skupščine nekaj po enajsti uri pojavil dr. Cveto Gradišar. Mirno je poslušal izvajanja predsednika IS Marjana Kurnika, in – domala ko je izgledalo da je razprav že konec – še sam vzdignil roko. Zopet je povedal nekaj klenih, priznal, da se je bil zmotil v navedbi številke 60 milijard, da pa na Ljubljanski banki in SDK stoji tista o 50 milijardah, seveda starih, celotnih prejemkov. ne zgolj OD!

To je bilo seveda nezaslišano. Koliko številok o plačah sevniskih doktorjev je bilo vrženo v sevnisko kulturno dvorano, ve samo skupščinski magnetofon. Povprečna plača v sevniskem zdravstvenem domu znaša bojda 27.900 dinarjev, prave uboge pare pa da so ti doktorji, ki tezgarijo v treh domovih ostarelih: v loškem za vsega 2.400 dinarjev, na Impoljci 3.747 in Sevnici, tik zdravstvenega doma za vsega 1.550 dinarjev. V metežu teh besed je samo županja Breda Mijović opazila, da je dr. Gradišar zapustil skupščino. Nemudoma se je nato pojavil izza govorniškega odra dr. Jurij Pesjak in vztrajal, da že odsotni doktor pokaže domnevno višje plače črno na belem s papirjem in na kraju zagrozil, če se zadeva ne konča na tej seji, nikoli več ne prestopi praga te skupščine ter še sam zapustil skupščino! Skupščina je zatem poskušala z glasovanjem in še požugala novinarjem z zahtevo objave demantija, ki ga pa zavoljo odhodov ni bilo mogoče preveriti. Če bi dr. Cveto Gradišar ostal na skupščini, bi v skladu s poslovnikom terjal najprej glasovanje o svojem predlogu. Tako pa je županja prenoviteljica skušala pomagati socialistom. Dr. Gradišar je, preden je odšel, terjal neodvisno skupščinsko komisijo, pribil pa tudi, da se ve, kdo je bil vsa leta na top listi sevniskih dacarjev. Sam ima od tega režima le otroke in star VW. Tudi če je sevniska vlada z vsemi papirji o doktorskih plačah (sploh pa komisija, kjer imajo večino doktorji) hotela kaj dokazati, bi morala vsaj odkriniti za javnost sejo komisije. Sedaj pa, tudi če so mislili pošteno, verjame le malokdo. Tik pred koncem seje je na sevnisko skupščino privihal kmet s seje zadržnikov in veterinarjev in zahteval, da se vzame posel in ime še veterinarju. Kaj naj za facit napiše uboga novinarska para? Da, kot je bil zapisal že pred desetletji nestor dolenskih novinarjev Tone Gošnik: »Sevniški odborniki nikarte mlatiti prazne slame!« – ali pa bodo kar z glasovanjem jemali enkrat plače, drugič pa še kravam ne bodo privoščili osemenjevalca. Da bomo novinarji na koncu le lahko zapisali kakšno pozitivno vest, zapišimo, da so oni s spiska brezposelnih v sklopu takomenovanih javnih del že pometli vse sevniske ulice, naj torej začno še nad Nikovim bifejem, kjer običajno seje skupščina.

PTT ZA NARODOV BLAGOR

Svetlo temni časi za poštarje

V zadnjem petletju se je obseg storitev tudi na območju celjskega PTT podjetja povečal, manj je bilo le telegrafskih storitev. Torej je tudi pri nas vse več zanimanja za sodobnejše, telekomunikacijske poštne storitve.

Čeprav od lani nova slovenska oblast kaže razumevanje za razvoj in posodabljanja poštne službe, je zadnja 30-odstotna podražitev telefonskega impulza (od tega 20 odstotkov za republiški proračun) bolj medvedja usluga razvoju slovenske pošte. Tako vsaj meni direktor celjskega PTT podjetja, Janez Gril.

Ob tem, ko smo po številu telefonov v Sloveniji še vedno na repu evropskih držav, tudi splošna gospodarska situacija ne vpliva vzpodbudno na dograjevanje omrežja. Zato so tudi poštarji prisiljeni ob ceni 7 tisoč dinarjev za telefonski priključek interesentom zaračunavati tudi obvezan kredit v znesku 10 tisoč dinarjev. Povrhu, kot pravi Boris Kresnik, zadolžen za telekomunikacije, je ob širjenju telefonskega omrežja treba tudi zamenjati staro tehnologijo za digitalno. Denarja je torej vedno manj od želja – tako poštarjskih kot čakajočih na telefonski priključek.

Sicer pa PTT podjetje, med njimi tudi omenjeno območno, nudijo vse več sodobnih uslug. Med njimi naj omenimo vsaj Mobitel, telefonsko radijsko omrežje mobilnih telefonov, ki naj bi začela septembra, Jupak, javno omrežje za prenos podatkov. Paging sistem za osebni klic...

Seveda na Celjskem poštarji nudijo svoje klasične usluge. Z dostavljajci pošte, teh je kar 220, pokrivajo okoli 300 km² regije in 252 tisoč naseljenikov. Uspeli so modernizirati tudi veliko svojih poštnehih izpostav, s tem pa naj bi tudi nadaljevali.

Pa še nekaj številok. Na območju regije je danes dobrih 40 tisoč telefonskih priključkov, samo letos pa naj bi jih bilo še pet tisoč več. To naj bi dosegli z modernizacijami obstoječih central in seveda širjenjem razvoja telefonskega omrežja.

DVOMLJIVE LEPOTE PREDALPSKE SLOVENIJE

Gnojnica v kristalni čaši

Prebivalci Gorenjske se kopljejo v gnojnici. Dobesedno tako velja za tiste, ki poleti stopijo v katero od nekdanjih bistrin »hčera planin«. Reke nameč direktno sprejemajo fekalije in vse industrijske dodatke, ki sodijo v sklop modernega življenja.

Če se prebivalci kranjske občine temu še lahko izognejo in se poleti hladijo doma pod tušem, se obeta Ljubljancanom precej bolj neprijetna usoda. Pod Sorškim poljem je največji rezervat podtalne pitne vode v Sloveniji, vendar teče po tem polju Sava, ki predstavlja s svojim pritokom Kokro zbirališče gnojnic iz vseh koncev kranjske (in tudi ostalih gorenjskih) občine. Stanje je takšno, da v bodočnosti Ljubljancan ne bo mogel seči po čaši pitne vode, če ne bo šla predhodno preko zelo natančnih filtrov. Tudi v tem primeru bo lahko segel le po čaši kristalno čiste gnojnice.

Po vodi plava

Reka Kokra je na Gorenjskem največji Savin pritok. Slovi tudi po tem, da tvori v samem kranjskem centru čudovit 30 metrov globok kanjon, kar je nekaj edinstvenega na svetu. Žal ni vse zlato kar se sveti. Sledimo ugotovitvam dipl. ing. Bernarde Podlipnik, vodje službe za varstvo okolja pri Zavodu za socialno medicino in higieno Gorenjske.

Začne se v Predvdoru. Tu se izliva v Kokro potok Bistrica, ki je bogat odplak iz Hotela Bor in Doma oskrbovanec.

Odplake so sanitarno fekalnega značaja »oplemenitene« z maščobami in detergenti.

Nov dodatek Kokri je Golnišnica. V njej so fekalije večjega dela Golnika in okolice. Odplake iz Inštituta za pljučne bolezni na Golniku, so sicer prečiščene, vendar je njihova biološka čistilna naprava potrebna rekonstrukcije, saj izvidi kažejo, da so učinki čiščenja slabi. Golnišnici dajo svoje tudi izcedne vode iz občinske deponije odpadkov v Tenetišah.

Tretji dodatek Kokri je potok Rupovščica. V njem so fekalije iz Rupe in odpadne vode iz Gradbinčevega obrata, ki jih sicer predtem prečistijo v lokalni čistilni napravi.

Direktno poskrbijo za katastrofo Kokre odplake iz večih podjetij: Jelovica Predvdor, Oljarica Britof, IBI Kranj, Jelovica Kranj, IKOS Kranj, Sava Kranj – obrat 4. Gre za precej nekontrolirano izlivanje, saj ni zadostnih podatkov, če čiščenje teh odplak zadošča ali ne.

Povodje Kokre je sicer izredno bogato različnih kanalov po katerih se zlivajo sanitarno fekalne odplake naselij na obeh bregovih reke vse od Britofa do izliva v Savo. Gre za približno

deset kanalov in tudi zbiralni kanal s katerim so povezali industrijsko cono Primskovo in naselje. Gre za odplake Gorenjskega tiska, Alpetourjevega Remonta, Creine, Cestnega podjetja Kranj, KOP Kranj, Surovine in drugih.

Največja slovenska greznica

Sava je brez dvoma največja slovenska greznica. Spisek njenih onesnaževalcev je predolg za objavo. Ostajamo v kranjski občini.

Prvi zalogaj onesnaženja dobi s pritokom Dupeljšica ob vasi Okroglo in skupnim kanalom GZ 7, kjer so združene odplake nakeljskega področja (Galvana Rendulič v Dupljah, asfaltna baza Naklo, Surovina Naklo, Exoterm, galvanizerji v Naklem...)

Kranjski industrijski bazen (Tekstilindus, tovarne Iskre Kibernetike, Zvezda) ima speljanih del svojih odplak na centralno čistilno napravo, ostali del pa direktno spušča v Savo. Problematične so tudi ostale tovarne industrijskega bazena, ki po neustreznih čistilnih postopkih spuščajo svoje odplake direktno v Savo (Planika, Klavnica, Dinos, Mlekarna, IKOS).

V Iskri Telekom je problematično čiščenje galvanskih odplak, ker so presežene koli-

čine bakra v odplakah. Imajo večje število lovilcev olj, ki pa so stari tudi do 15 let in večinoma slabo vzdrževani. Zato obstaja velika nevarnost, da pridejo ostanki naftnih derivatov do podtalnice.

Kranjsko polje je podobno ogroženo kot Sorško. Na tem področju je veliko manjših delavnic in podjetij z različno tehnologijo (galvanizerji, predelovalci kovin in podobno). Njihovo obratovanje je praktično brez kontrole. Med večje onesnaževalce področja sodita tudi Aerodrom Brnik (manipulirajo z veliko količino snovi za katero velja poseben tretma) ter smučarski center na Krvavcu.

Razpršenost turističnih objektov na Krvavcu je na eni strani povzročila več žarišč fekalnega onesnaževanja, ki so težko obvladljive, ki so zgradili na Kriški planini ob nastanitvenem centru. Bernarda Podlipnik pravi, da dosednji podatki kažejo, da ne služi svojemu namenu. Zato obstaja možnost, da bo večja količina fekalij odtekala proti dolini (po Lukenjskem grabnu v potok Pšata in nato v Kamniško Bistrico). Ob takšnem pretakanju fekalij lahko pride tudi do onesnaženja pitne vode...

Opisali smo del stvarnosti, ki žal potrjuje skrb tistih, ki se bojijo, da si bomo kmalu nazdravljali čisto gnojnico v kristalni čaši.

karne na okolje, so se vprašali, kdo nam daje zagotovila, da bo Cinkarna sanirala sedanjo proizvodnjo in ne bo svinjala tudi z razširitvami, se je vprašala poslanka Anka Aškerc. Med širitvijo in posodobitvijo, kot v isti sapi navajajo Cinkarnarji, je velika razlika, je menil Stanislav Pirnat, Marko Brezigar pa je opozoril, da bi morali v gospodarskem razvoju občine še enkrat premisliti, ali industrijski kompleks sodi v bližino

mestnega središča. Najglasnejši so bili seveda Zeleni, Borut Alujevič pa je očital, da se znova ponavlja stara pesem in si Cinkarna in Zeleni stojijo nasproti kot pes in mačka.

Ne Zeleni, je bilo slišati, ogromna večina Celjanov je proti Cinkarni in v njihovem imenu odloča parlament. Z večino glasov so potlej zavrnili osnutka zazidalnih načrtov stare in nove Cinkarne.

V CELJSKEM ZDRAVSTVENEM CENTRU SE POŽVIŽGAJO NA ZAKON

Žuntar se ne da

Ni še dolgo tega, ko je sedanje vodstvo celjskega zdravstvenega centra dobilo žegen celjske občinske vlade. Takrat je šlo bolj na tesno, saj so zlasti protestirali celjski varstveniki okolja. No, gospod Mirko Kranjc, predsednik občinske vlade, je z vso avtoriteto poskrbel, da so bili vsi imenovani, tudi ALOJZ ŽUNTAR, znani ljubljenelec bivših boljševidnih veljakov. Predstavnik obrtnikov v izvršnem svetu pa se je takrat skorajda razjokal, ko je branil velikega šefa.

Zdaj imamo nov zakon o zavodih, velja od 1. aprila. Veljaven je tudi za bolnišnice in druge zdravstvene ustanove. Po zakonu vsem vodilnim v zavodih poteče mandat. Po navodilu republiškega ministrstva za zdravstvo obstaja možnost, da sedanje šefe imenujejo za vršilce dolžnosti ali pa določijo nove vršilce.

V Celju so tisti, za katere se je občinska vlada tolikanj borila, storili po svoje. V statutarnem sklepu, ki ga je podpisal predsednik delavskega sveta dr. med. Božidar Buhaneč, so preprosto zapisali, da vsi dosednji šefi, vključno s predsednikom KPO, to je Alojz Žuntar, postanejo novi šefi; Žuntar direktor zdravstvenega centra.

Tako seveda ne gre. V zavodu namreč po zakonu ne morejo postavljati šefov brez občine ali republike. Če jih te že ne imenujejo, morajo dati soglasje. V Celju soglasja nimajo, zaprosili pa so, da jih

OČI IN UŠESA VOHUNSKE SLUŽBE – TOP SEKRET

Danes najprej segamo v zgodovino. Zakaj? V tej ljubi Sloveniji namreč vse več govorimo o novinarstvu, zlasti svobodi izražanja misli, kritiki. Nemški vladar Friderik II. je leta 1784 objavil naslednjo odredbo:

»O ravnanjih, postopkih, zakonih, odredbah ter ukazih suverenov in dvorov, njihovih državnih uradnikov, kolegi-jev in sodišč, privatna oseba ni upravičena izrekati javnih sodb ali celo graj, niti objavljati ali prek tista razširjati taka poročila, ki bi jih bila dosegla. Privatna oseba jih tudi sploh ni možna ocenjevati, saj ji manjka popolnejše poznavanje okoliščin in motivov.«

Natančno nekaj podobnega poizkušajo Bučar in njegovi. Torej, novinarji, bodite lepo pohlevni, hvalite oblast, ne smete je kritizirati. Navsezadnje niti nimate pravih informacij.

Izvedeli smo, da naj bi 29. junija letos v Celju slovesno posvetili nemško pokopališče. To je tudi čas, ko bo v Ljubljani zasedal prvi svetovni slovenski kongres, v Celju pa bo na ta dan višek prireditev, saj bo 30. junija zasedal kongres oziroma njegovo novo vodstvo tudi v knežjem mestu. Do konca junija je seveda še daleč in najbrž ne bo težko uskladiti datumov.

Od naših ljubljanskih sodelavcev smo dobili za skromno plačilo posnetek tajnega dogovora v slovenski vladi. Datum je v našem uredništvu, bilo pa je vsekakor letos.

Gospodje, uzakonili bomo nov davek, davek na plačilno listo. V gospodarstvu bodo zagotovo skočili in protestirali. Davek bomo ukinili in s tem dokazali, da smo za dejansko razbremenjevanje gospodarstva. (Presodite sami, če se je kaj takega tudi zares zgodilo.)

V elektrogospodarstvu Slovenije so ugotovili, da je čitanje števec vsak mesec ali ob vsaki podražitvi zelo drago. Zdaj moramo odjemalci elektrike sami pisмено javiti stanje števca. Na ta način naj bi prihranili kar 4 milijone dinarjev. Vrli električarji ob tem nimajo niti najmanjšega namena, da bi ceno elektrike za tiste 4 milijone zmanjšali. Vedeti je treba, da je v ceni elektrike, ki jo plačujemo, vračunamo odčitavanje števec dvakrat letno. Ker gre za 4 milijone, je to vsota, za katero bi se moral zanimati tudi kakšen tožilec, saj ne gre, da bi elektro brez dela zasužilo.

V parlament! Tako vztrajno ponavljajo, kot Švejk, v Belgradu. (Švejk je, kot je znano, ponavljal: »Nad Belgrad! Nad Belgrad!«) Trdijo, da je to višek demokracije. Pri tem seveda vedo, da bo srbska opozicija v parlamentu nabirmala največ 20 glasov od skupaj 250 poslancev. Rezultati v parlamentu so tako vnaprej znani. Tako nekako kot pri zadnjem glasovanju za popevko JRT, ki nas bo zastopala na Evroviziji. V Sloveniji je drugače, saj Demos nima tako visoke večine v parlamentu. Tako seveda ni nič čudnega, če Demos pravi: »Vse rešujemo v parlamentu, vendar z navadno večino.« Takšno večino Demos nedvomno ima, dvotretjinske ali tričetrtinske večine pa se boji kot – kot Demos rdeče zvezde.

Zalivska vojna je pokazala, kako je pravzaprav enostavno biti slovenski zunanje-politični novinar. Gledaš nekaj oddaj CNN in veš vse. To, da noben slovenski novinar ni od blizu povohal smodnika v Iraku ali Kuvajtu smo zabeležili v naši službi, zagotovo pa ste zaznali tudi vi, dragi bralci.

Srbska anketna komisija je pri svojem delu, ki naj bi povedalo, kdo je kriv za dva mrtva na beograjskih demonstracijah, pozabila na »majhno« podrobnost. Ni odgovorila na vprašanje, zakaj so srbski policaji v polni bojni opremi prišli na beograjske ulice že pred demonstracijami. Tudi to, da policija ni javno pozvala demonstrantov – po zakonu mora to storiti trikrat – za komisijo ni bilo pomembno. Prezrli so tudi, da noben jugoslovanski zakon, tudi srbski ne, ne dovoljuje uporabe gumijastih izstrelkov.

V naših računalnikih so strokovnjaki izračunali, kdo bo v Srbiji zamenjal Slobodana Miloševića. To ne bo Vuk Drašković. On in Sloba sta namreč enaka kalibra, polna velikosrbskega. Računalnik je tako kot možnega novega srbskega vodja določil profesorja Dragoljuba Mićunovića, šefa srbske demokratske stranke. O njem že zbiramo obširnejše podatke. Zaenkrat le to, da je rojen leta 1930 na Kosovu. V letu 1972 so ga Titovi komunisti nagnali z beograjske univerze, kamor se je vrnil šele leta 1989.

HRASTNIŠKI GRADBINCI ŠTRAJKAJO

Brezobzirna oblast

V hrastniškem gradbenem podjetju je 230 zaposlenih stavko napovedovalo že pred tedni. Končno so zaposlenimi popustili živci in 25. marca so prišli na delo in po vseh gradbiščih ostali križem rok. Pred stavko so imenovali stavkovni odbor in o zahtevah seznanili vse zaposlene. 70 delavcev je že od novega leta na čakalju, precej delavcev je že v teh mesecih izkoristilo letne dopuste zaradi pomanjkanja del.

Stavkajoči zahtevajo izplačilo osebnih dohodkov za mesec februar in predlog reorganizacije podjetja. Ta predlog jim vodstvo obljublja že nekaj časa, vendar delavci ne verjamejo nikomur več. Janez Medvešek, predsednik svobodnega sindikata gradbenih delavcev pravi, da so gradbeništvo dobesedno razprodali, da so v času združevanja izgubili premoženje, avtopark, razformirali skupne službe, skratka, če bo šlo še tako naprej, bo hrastniškimi gradbincem ostala le lopata v roki. Delavci, ki stavkajo, so molčeči, zagrenjeni, prepuščeni sami sebi. Nihče se zaradi njih ne vzmira, nihče od vodilnih in vodstvenih delavcev jih prvi dan stavke sploh ni obiskal. Direktor je vzel celo dopust, ker je imel doma težave

zaradi zdravja svojih otrok. Stavkajoči pravijo, da vse razumejo, da so celo pripravljene poprijeti za delo in delati brez izplačila osebnih dohodkov do začetka maja. Solidarnosti in pripravljenosti med zaposlenimi je precej, toda nihče jim od vodstva ne more zagotoviti izplačila osebnih dohodkov. Tu pa je ključ vseh težav.

Resda občinski izvršni svet prepušča gospodarjenje podjetju samemu, da nima pravice vmešavanja, toda te brezbržnosti je lahko enkrat konec. Kdo pa bo poskrbel za 230 delavcev in njihove družine? Socialna skrb bo padla na breme občine. Se bo potem zganil izvršni svet v občini Hrastnik in reagiral? Zdaj namreč modro spi!

CINKARNA IN ZELENI: PES IN MAČKA

Zazidalna načrta padla

Cinkarna je med Celjani in okoličani slabo zapisana, utemeljeno pa tudi neutemeljeno ji očitajo vse grehe onesnaževanja v celjski kotlini, deponije, odlagališča, mrtve vode, zato-rej ni čudno, da so razprave o njej vselej žolčne in hudo kritične. Poslanke sedanje celjske skupščine pa še posebej jezi, ker jih v celjski Cinkarni postavljajo pred izvršena dejstva in od njih, ko so stvari že napravljene, zahtevajo blagoslov. Razlogov, da so na zasedanju zborov v petek zavrnili zazidalna načrta stare in nove Cinkar-

ne, so navedli več kot dovolj. Postopki o obeh zazidalnih načrtih se vlečejo že nekaj let in nekateri so bili mnenja, da bi po tolikem času morali ponovno preveriti tako ekonomski razvoj kot ekološko sanacijske posege. Najbolj jih je zbudila širitev proizvodnje bazičnega dela Cinkarne, širitev proizvodnje titanovega dioksida s sedanjih 22.000 ton na 26.000 ton, to pa pomeni, je nazorno ilustriral eden od poslancev, več odpadkov, več odpadnih vod, velika odlagališča. Kje je analiza celovitega vpliva Cin-

Po (kmh...) domovini

Beograd: Hrvaški in srbski voditelj sta se sešla na obmejnem območju med republikama.

Ljubljana: Sejem Alpe-Adria vabi s svojo bogato ponudbo.
Ljubljana: Upokanci so le dočakali izplačilo lanske razlike. Prejeli so jo skupaj s pokojninami za mesec marec.

Priština: Izvršni odbor Socialistične stranke Srbije za Kosovo Polje je izobčil člana glavnega odbora Bogdana Kecmana, ki s svojimi javnimi nastopi močno škodi ugledu stranke.

Sarajevo: V Nevesinju so napovedali ustanovitev sveta, ki bo združeval vse jugoslovanske Srbe.

Sarajevo: Novinarji v BiH nočejo biti žrtve demokracije. Upirajo se zakonu, ki bi jih razbremenil vseh sitnosti z izbiranjem svojih vodilnih delavcev.

Novi Sad: Vojvodinski kmetje zahtevajo zemljo. Predlagajo, da zakon o načinu vračanja razlašene zemlje kmetom in pogojih zanj sprejmejo čimprej.

Titograd: Zakaj se je Bučin poslovil? Črnogorski parlament ni posnemal srbskega in je izrazil – Bučin je bil dober Srb, vendar premalo samoiniciativen.

Priština: Na Kosovu že nekaj časa primanjkuje naftnih derivatov, zlasti goriva za motorna vozila.

Ljubljana: Ne le hrvaške, tudi slovenske poslovne enote čez noč postajajo srbske.

Beograd: Zgledi vlečejo: vdor Črne gore v emisijo. Črnogorska skupščina si je dovolila poseg v primarno emisijo za več kot 2,5 milijarde dinarjev.

Kragujevac: Crvena zastava iz Kragujevca daje desetodstotni popust za vozila jugo, zastava 101, zastava 128, za tri modele lada riva 1300, lada samara 1500 s petimi vrati in zastava karavan.

Beograd: Federalne enote so do konca februarja v letošnji zvezni proračun vplačale komaj 18,4 odstotka sredstev, v lanskolletni proračun pa je bilo vplačanih 89,7 odstotka obveznosti.

Ljubljana: Sindikat zdravstvenih delavcev sprašuje, zakaj predvideva proračun za zdravstvo 10,6 milijarde dinarjev, če pa se bo v resnici zbralo 11,8 milijarde.

Titograd: Črnogorska vlada, natančneje njen predsednik, širokopotezno izkorišča pooblastilo, da kroji kadrovske politiko v sredstvih javnega obveščanja. Uradniki so v krempljih vlade.

Sarajevo: Bosansko-hercegovski parlament si je vzel kadrovske oblasti v sodstvu in sredstvih javnega obveščanja. Zakona so sprejeli po hitrem postopku.

Beograd: Devizne rezerve dosegajo 6 milijard dolarjev, nihče pa si ne upa napovedati, da bodo tolikšne vse leto. Zvezna vlada namerava prositi za odlog dolga.

Fernetiči: Zaradi dolgotrajne stavke italijanskih carinikov so se poslabšale razmere okrog sezanskega Terminala. Poginjati je začela natovornjena živina, razsajajo garje in prostitucija.

Ljubljana: Kriminalistična služba UNZ Ljubljana Mesto je ovadila osem ljudi, ki so osumljeni, da so lani v tujini ukradli in prepredali najmanj 30 avtomobilov.

Beograd: Protestni shod združene srbske opozicije je minil mirno, protestniki pa so zahtevali odstop vlade in nove volitve.

Priština: Uvedli so dolgo napovedane prisilne ukrepe v tiskarni Rilindija. Razrešili so dosedanjega direktorja, na njegovo mesto pa postavili Vukota Vujinovića, prej zaposlenega v Politiki.

Beograd: Milošević pomilošča. Izdal je odlok o pomilostitvi večjega števila obsojencev.

Pakrac, Knin: Eksplozije v Pakracu in Kninu. Na srečo ni bil nihče ranjen.

Beograd: Prodaja naših turističnih aranžmajev je letos v Veliki Britaniji za 40, v Nemčiji pa za več kot 50 odstotkov slabša, kot je bila lani.

Beograd: V vseh zveznih enotah, razen v Črni gori in na Kosovu, so se osebni dohodki zaposlenih v negospodarskih dejavnostih povprečno zmanjšali za 3,6 odstotka. Povprečni osebni dohodek v gospodarstvu je bil januarja 5485, v negospodarstvu pa 7221.

Ljubljana: Peterle in Rupel sta umirila vroče razdruževalske glave. Preprečila sta pobude nekaterih Demosovih poslancev za še eno razdružitveno deklaracijo.

Split: Srečanja v Splitu so se udeležili vsi predsedniki republik, vsi bolj ali manj optimistični, kar zadeva rezultat dogovora.

Dvor na Uni: Poslanci vseh treh zborov so sprejeli sklep o odepitvi občine Dvor na Uni iz sestava Republike Hrvaške.

Beograd: ZIS je sprejel dva odloka, s katerima je časopisnozaložniškim hišam zmanjšal uvozne davjate za 15 odstotkov.

Beograd: Od 1. januarja se bodo povečali osebna, družinska in povečana družinska invalidnina, dodatek za nego in pomoč, ortopedski dodatek in prejemki nosilcev spomenic in odklikovanj.

Ljubljana: Po dveh neuspešnih medzborovskih usklajevanjih so poslanci na skupni seji sprejeli letošnji republiški proračun, to je 69.637,6 milijona dinarjev.

Zagreb: Hrvaška valuta je že v trezorju in bo uporabljena, če bo potrebno.

Beograd: Narodna banka Jugoslavije obvešča javnost, da od 31. marca bankovci za 2 milijona in 500 tisoč dinarjev niso več uradno plačilno sredstvo. Zamenjati jih bo mogoče v SDK.

Priština: Albanske stranke so za preložitev popisa, ker menijo, da na Kosovu za popis niso izpolnjeni pogoji.

Razpis

Dobre, pogumne in drzne novinarje

redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

NASLOVNI ŠKOF DR. V. GRMIČ: NEVARNOSTI GERMANIZACIJE

Cerkev na strani

V prelomnih časih sta človeku najbolj zanesljiv kažipot skozi labirint življenja vest in lastno prepričanje, narodom pa so v prelomnih časih lahko kažipot razumniki, ki so s svojim delom in življenjem dokazali premočrnost v svoji moralni in etični držbi in privrženost narodnim interesom – njihove presoje so pravzaprav nekakšna vest naroda. Med takšne razumnike slovenskega naroda sodi tudi naslovni škof dr. Vekoslav Grmič, ki svoje moralne in etične presoje temelji na čvrstem lastnem prepričanju in spoznanju, do katerega se je dokopal s študijem, razumom in vero ter s tisto poštenostjo in preprostostjo, ki je bila od nekdaj odlika največjih sinov slovenskega naroda, sam pa jo je prinesel iz trdne prleške domačije v Dragotincih reki rodovitnih polj v dolini sredi Ščavnice. Tod okoli so posejane tudi domačije Davorina Trstenjaka, Frana Ilesiča, Antona Korošca, Edvarda Kocbeka, Bratka Krefta in drugih slovenskih razumnikov, ki so pustili globoke brazde v zgodovini slovenskega naroda. Dr. Vekoslava Grmiča smo obiskali v njegovem prijaznem ter s knjigami in rokopisi obloženem stanovanju v mariborski škofiji ter se pogovarjali z njim o dilemah našega časovnega doba.

»Ljudje nagibajo k temu, da sistem, ki je prenehal biti, kratko malo imenujejo »zmota in zabloda«. Ne pomislijo pa na to, da je sistem konec koncev takšen, kakršni so ljudje. Večkrat v preteklosti ni odpovedal sistem ampak ljudje, ki so sistem zlorabili ter kradli in goljufali. Veste, največkrat je tako, da se najbolj idealen sistem dovolj etično zrel. Zato ne bi želel prerokovati, saj še ne moremo reči, da se je začel človek spreminjati v skladu s sistemom. Sistem pa lahko pri človeku vzpodbuja spremembe, zato je človekov razvoj odvisen tudi od sistema v katerem živi...«

Ali zares živimo v prelomnih časih – kaj se je prelomilo v človeku in družbi?

»Vedno so bili časi, ki bi jih lahko imenovali prelomni – v teh časih ni šlo samo za evolutivne spremembe, pač pa tudi za veliko bolj revolucionarne. Mislim, da so dandanašnje spremembe revolucionarne – zrušili so se sistemi, ki so zidali na avtoriteti in ideologijo postavljali nad človeka ter nastajajo sistemi, ki poudarjajo svobodo človekove osebe in njene pravice. Seveda pa moramo reči, da so se sistemi, ki so gradili na avtoriteti, porušili zaradi pomanjkanja čuta za etične vrednote in za tisto, kar imenujemo duhovno razsežnost človeškega bitja. Vprašanje je torej, ali bodo sistemi, ki nastajajo, res bolj upoštevali etične vrednote in duhovno razsežnost človeka – samo to jim bo namreč zagotavljalo trden obstoj in bo človeka osrečevalo in delalo človeškega.«

Smo potemtakem na pragu nove zgodovinske epohe?

»Novo epoko pričakujem samo, če se bodo vrednote, ki jih je socializem poudarjal – ne pa tudi uresničil – ter vrednote zapadnega sveta, ki se kažejo v osvobajanju človeka od pritiskov od zgoraj, združile. Človek je kot oseba namreč hkrati nekaj enkratnega in nekaj družbeno vezanega.«

Ali lahko verjamemo, da bo prihodnja družba – družba socialne pravičnosti?

»Odvisno je od tega ali se bo človek resnično začel vesti kot človek – se pravi, da bo imel tudi čut za drugega človeka ter da mu ne bo tuj občutek solidarnosti z drugimi ljudmi. Obstaja namreč nevarnost, da človek vidi samo svoje koristi. Prej je v naši družbi prednjačilo »družbeno«, sedaj »posamezno in privatno«. Vse je torej odvisno od človeka in od tega ali bo

dovolj etično zrel. Zato ne bi želel prerokovati, saj še ne moremo reči, da se je začel človek spreminjati v skladu s sistemom. Sistem pa lahko pri človeku vzpodbuja spremembe, zato je človekov razvoj odvisen tudi od sistema v katerem živi...«

Nek model socializma odhaja z zgodovinske scene, večrajšnje vrednote in cilje marsikdo danes vidi kot zmoto in zabloda. Marsikdo je zbežan in ne ve, kaj je in kaj ni prav. Na kaj se pri presoji tega opirate sami?

»Ljudje nagibajo k temu, da sistem, ki je prenehal biti, kratko malo imenujejo »zmota in zabloda«. Ne pomislijo pa na to, da je sistem konec koncev takšen, kakršni so ljudje. Večkrat v preteklosti ni odpovedal sistem ampak ljudje, ki so sistem zlorabili ter kradli in goljufali. Veste, največkrat je tako, da se najbolj idealen sistem

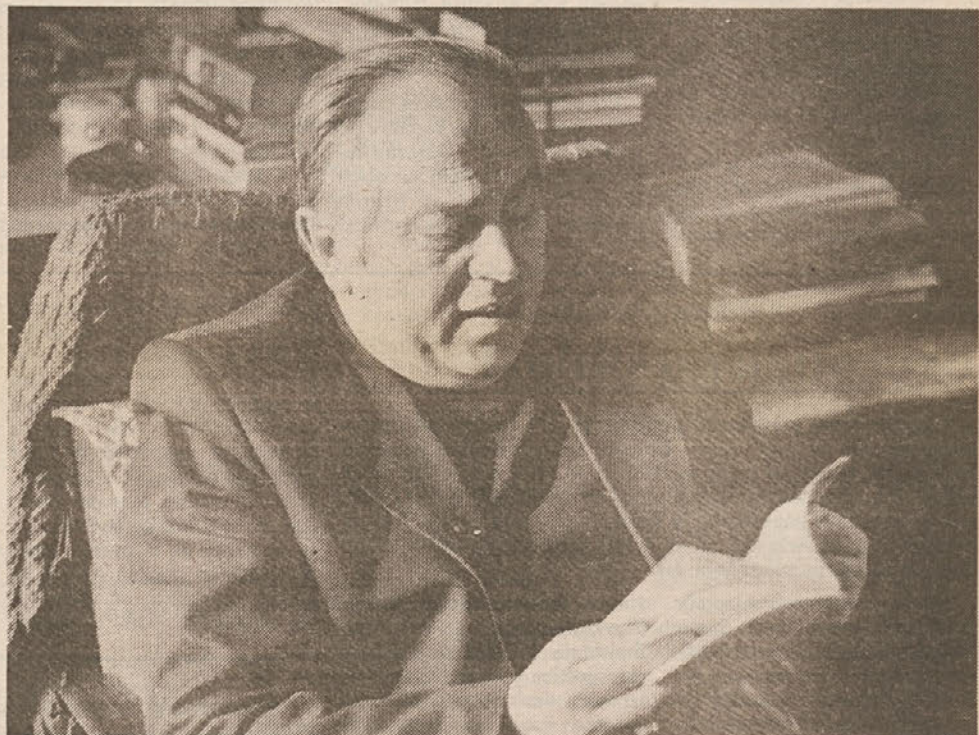
dosloj etično zrel. Zato ne bi želel prerokovati, saj še ne moremo reči, da se je začel človek spreminjati v skladu s sistemom. Sistem pa lahko pri človeku vzpodbuja spremembe, zato je človekov razvoj odvisen tudi od sistema v katerem živi...«

In kako doseči spravo?

»Vidite, tukaj pa gre za to: če govorimo o spravi, je temeljno vprašanje, ali znamo odpustiti. Če tega ne znamo in ne zmoremo, bomo morali čakati na »pozabljeno«... Sprava bo mogoča samo, kolikor si bomo znali odpustiti, kajti vprašanje je, kdaj bo pozabljeno...« zamisljeno priblija dr. Grmič.

Ob tem pa je treba popraviti krivice. Kako?

»Kar zadeva krivice, je njihovo popraviljanje najprej vprašanje etike in morale, nato pa tudi vprašanje pravne države, ki mora popraviti krivice kolikor je to mogoče. Seveda pa mora popraviljanje krivic teči brez revanšizma, ki bi privedel do novih krivic.«

zruši zaradi človeka« pripoveduje dr. Grmič in dodaja, da se je treba pri presoji o tem, kaj je in kaj ni prav, opreti pač na temeljna načela človečnosti. »Veste, ta načela ostanejo v veljavi v vseh sistemih, naj bodo takšni ali drugačni. Če se je človek pripravil ravnati po teh temeljnih človeških načelih, bo znal tudi spreminjati sistem tako, da bo le-ta ustrezal človeku.«

Tudi Slovenci smo v polpretekli zgodovini doživeli veliko tragičnega, ker se pred, med in po vojni niso vsi ravnali po teh temeljnih načelih človečnosti o katerih govorite.

»Tudi v Sloveniji so se dogajale hude stvari prav zaradi tega ker je etična, duhovna razsežnost človeka prihajala premalo do veljave. Vsaka vojna – tudi tista, ki je kakor pravi Kocbek obenem revolucija – nedvomno zarezje globoke rane v človekovo etično bit. Marsikaj se da razumeti iz tega: človek je izgubil čut za tisto, kar sme in česar ne sme, in je preprosto mislil, da mu je vse dovoljeno, če to služi ciljem, ki jih ima pred seboj. Veste, o revoluciji pravijo, da žre lastne otroke – kako ne bi tudi drugih...«

Koliko nas je Slovence vse to obremenilo za naprej?

»Pozneje se takšne reči vedno maščujejo, kajti temeljni

Nova oblast je našla gospodarstvo v zelo težkem položaju. Ali lahko denacionalizacija in privatizacija Slovincem na novo prebudijo motivacijo za boljše gospodarjenje ali je potrebno še kaj več...?

»Gotovo privatizacija in denacionalizacija spodbujata človekovo iniciativnost in ustvarjalnost, vendar je potrebno še nekaj več. Človek se kljub temu, da mu je dana možnost sprostiti ustvarjalne sile, mora vesti tako, da pri tem ne bi ovrnil drugega in da bi imel pred seboj dobro vsega slovenskega naroda. Mislim, da lahko denacionalizacija in privatizacija privedeta do prebujenja slo-

Pred dvema tednoma ste ob otvoritvi spominske plošče na rojstni hiši dr. Antona Korošca dejali, da tisti, ki so lačni slovenske zemlje, še niso izumrli. Samo teden dni kasneje so vaše besede dobile potrditev v sedaj že »zloglasni« izjavi avstrijskega izvedenca za mednarodno pravo in dolgoletnega poslanca ljudske stranke dr. Felixa Ermacora... Se dovolj zavedamo nevarnosti, ki s te strani preti naši suverenosti?

»Mislim, da se tega danes marsikdo ne zaveda dovolj, ker trenutni položaj narekuje neke interese povezovanja s severom: ki pa so lahko nevarni. Sploh bi moral reči, da Sloven-

MIROTEKS

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA

Zidaniškova 27, Celje

To je trgovina z najcenejšim ženskim in moškim spodnjim perilom, največjo izbiro body-ev, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in kopalk.

Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

NE SMEMO PODCENJEVATI

ubogih

ci s slovenske Štajerske tudi glede na to, kar se je zgodilo med okupacijo – gledamo na odnose s severom nekoliko drugače kakor Slovenci, ki so tudi okupacijo drugače doživljali kakor mi. Za nas je bil med okupacijo edini sovražnik, zoper katerega se je bilo treba boriti. Nemec.«

Predsednik kmečke zveze – ljudske stranke Ivan Oman ob odkrivanju spominske plošče na rojstni hiši dr. Antona Korošca tega poudarka v vašem govoru ni začutil. Ali morda zato, ker je Primorec?

»Glede na to kar sem rekel, je mogoče razumeti tudi nekoliko drugačno stališče, ki ga je izrazil ob odkritju spominske plošče dr. Antonu Korošču gospod Ivan Oman. Vendar: Korošec in Krek sta nas s svojim dejanjem rešila smrti. Zato tega dejanja ni mogoče postavljati pod vprašaj. Prav tako pa je res, da v tistem času ni bila realna misel na Slovenijo kot samostojno državo.«

Revni kot smo, se bomo vendarle morali na široko odpreti tujemu kapitalu...

»Kot Slovenci bomo morali paziti, da ne bô za nas vključevanje v Evropo pomenilo isto, kakor da bi se po kratkem postopku odpovedali svoji samostojnosti in izginili med tistimi, ki bodo v Evropi pomembni in vplivni.«

»Veste, vprašanje je ali bodo mali narodi v Evropi enakopravni z velikimi, zato bi bilo treba male narode posebej zaščititi. Šele tedaj bi lahko bili enakopravni. V kolikor bodo mali narodi formalno izenačeni z velikimi narodi, bodo na slabšem. Tu veljajo enaka načela kakor pri zagotavljanju enakopravnosti nacionalnih manjšin...«

Vedno, tudi takrat ko to marsikomu ni bilo povšeči, ste se borili za človekove pravice in socialno pravično družbo. Socialna stiska ljudi dandanes postaja vse hujša...

»Človek v socialni stiski, ki je povezana tudi z dosedanjim pretirano porabniškim razpoloženjem, je vedno v nevarnosti, da bi bil pripravljen prodati ali zatajiti vse vrednote, samo da bi se rešil socialne stiske. Veste, zato je danes pri nas potrebno skrbeti tudi za tiste

vrednote življenja, za katere se spleča tudi kaj žrtvovati. Če se bo človek za takšne vrednote navdušil, potem si bo tudi sam skušal pomagati in ne bo samo pričakoval pomoči od drugih.«

Ali Cerkev ljudem v stiski dovolj pomaga?

»Cerkev si s karitativno dejavnostjo gotovo prizadeva, da bi lajšala najhujše pomanjkanje. Vendar to še ni dovolj. Cerkev se mora odkrito postaviti na stran ubogih – tistih, ki že danes živijo v pomanjkanju. Cerkev mora v zvezi s tem postavljati zahteve ne glede na to ali bo zaradi tega postala neprikljubljena pri tej ali oni stranki.«

Sicer pa tudi Cerkev čaka na denacionalizacijo?

»Morda bi bilo treba resno razmisliti, koliko se lahko Cerkev danes odpove zahtevam po denacionalizaciji svojega nekdanjega premoženja... Najbrže bi bilo treba le prislunhiti tudi pogledom pleterskih menihov (le-ti so proti vračilu zemlje Cerkvi – op. Nove dobe) ali pa iskati rešitev v formiranju fondov, ki bi naj bili ustanovljeni na račun denacionaliziranega premoženja. Cerkev pa bi iz njih črpala nujno potrebne dohodke. Gospodarska in politična moč Cerkve je bila in bo tej vedno v škodo. Cerkev je bogata, kadar je revna...«

Kako naj ljudje preživijo te težke čase? Kakšen bi bil vaš nasvet?

»Nedvomno se je treba vedno najprej spomniti, da človek ne živi samo od kruha. Res pa je, da tudi brez kruha ne more preživeti. Mislim, da bi si morali prizadevati, da se čim bolj uveljavijo splošna humana načela in splošne humane etične vrednote v vsakodnevnem življenju med ljudmi... Če bomo uveljavili to, bomo našli tudi najboljše rešitve za izhod iz sedanjih težav...«

Slovcem bi zaželel, da ne bi izgubili upanja, kljub še tako težkim razmeram v katerih živimo. Želim jim, da bi živeli v prepričanju, da se stvari, ki so navidez nemogoče, pokažejo kot mogoče in uresničljive. Seveda pa moramo tudi delati in ravnati tako, da bomo opravičevali svoje upanje. Veste, velikonočno sporočilo, kakor ga najdemo v Bibliji, je v tem pogledu vzpodbudno...«

NUJNA JE AVTOCESTA MED BUDIMPEŠTO IN TRSTOM – PA TUDI ŽELEZNICA

Preko Zagreba ali Celja?

Nove razmere v Evropi so pokazale, da bo treba čimprej povezati Trst z Budimpešto in naprej s Češko. To velja tudi za železnico. Že letos bodo italijanske institucije pripravile nekatere zamisli. Hudo narobe bi bilo, če bi Slovenci ob tem molčali ali čakali na Hrvate.

Sedanje stanje je tako, da že imamo skorajda večji del avtoceste med Ljubljano in Sežano, cesto proti Trstu moramo zgraditi po ozimskih sporazumih, prav tako odcep proti Gorici. Imamo tudi del avtoceste – hitro cesto Arja vas – Hoče. Precej logično bi bilo, da zgradimo cesto med Arjo vasio in Ljubljano, od Slovenske Bistrice pa proti Ptuj in na Madžarsko.

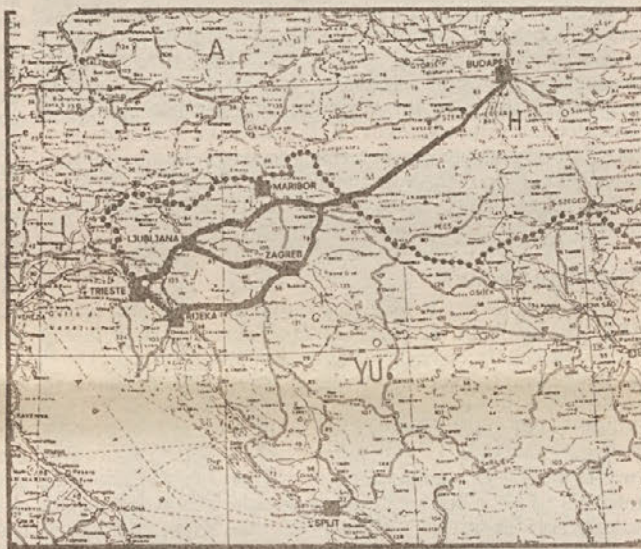
Hrvati seveda želijo cesto od Trsta do Reke, pa do Zagreba, Varadžina in naprej na Mad-

ali celo proti Dramljam. Ta povezava bi se zatem nadaljevala tudi proti Mislinji. (Gre za slovenski podkriž Rogatec–Mislinja.)

Kar zadeva železnico, so prav tako variante: Trst–Sežana–Ljubljana–Celje–Čakovec–Budimpešta ali Trst–Sežana–Ljubljana–Zagreb–Budimpešta. (Najlepše bi bilo, če bi imeli obe povezavi!)

Kakor rečeno, do konca leta bo marsikaj znano. Koridor Italija, Jugoslavija, Madžarska, Češkoslovaška v okviru t. i. Pentagonale je vsekakor potreben. Besedo bodo imeli strokovnjaki, predvsem italijanski – Madžarom bo precej vseeno, kako bodo prišli na Jadran.

Za obe cesti ne bo denarja – to je jasno. Če slovenski fi-

žarsko. Zagreb–Karlovac avtocesta že je, del te je tudi pred Reko.

Po slovenski varianti bi bilo od Budimpešte do Trsta okoli 516 kilometrov, preko Zagreba 562. Je pa treba še reči, da so Hrvati precej bolj podjetni. Del ceste Sentilj–Zagreb bo po Hrvaški lahko tudi del avtoceste Zagreb–Varadžina! Tu smo bitko že izgubili, čeprav ni bilo malo idej, da bi Zagreb povezali z Mariborom od Rogaske proti Slovenski Bistrici

nančni minister ne bo dal denarja niti za sodelovanje slovenske stroke, da pove svoje mnenje (na Hrvaškem je denar zagotovljen za ustrezne raziskave), je boljše, če že sedaj odstopi. Pri tem ga opozarjamo, da smo bencin lani podražili – pocenili pa ga nismo – prav zategadelj, da bi zgradili več cest. Brez načrtov in strokovnih osnov pa seveda ni nobene pomembnejše ceste. Minister Kranjc – kaj boste torej storili?

KAKŠEN BO SLOVENSKI DENAR?

Brezimni nedonošenček

Vsa Slovenija, pa še marsikdo, ugiba, kakšen bo slovenski denar. Vključili smo vse naše sodelavce in nekaj vendarle izbrskali.

Predvsem denar bo. Zaenkrat je na eni strani videti Triglav, pa knežji kamen – levo spodaj, na drugi razne čire čare, kakršne ima vsak papirnati denar, v sredini pa bo čebela.

Napisana je tudi številka. Ni pa še imena in nekaterih drugih podatkov. Da bi denar predstavili v sliki, seveda ni mogoče, ker potem bi se nemudoma srečali z Bavčarjevimi specialci, inšpektorji.

Denar zaenkrat torej nima imena in je še nedonošenček.

Recimo mu brezimni nedonošenček.

Je pa vsekakor pomembnejše, koliko bo ta denar dejansko vreden – doma in na tujem. Da ne bomo govorili »ubogi mencinger« ali »revček peterletek«. Slovenci si pač zaslužimo trdno lastno enoto, vsaj toliko kot je bil trden »denarič«, ki so ga pred več kot 450 leti kovali v celjski knežji kovnici. Je pa res, da bo naš denar trden toliko, kot bo trdna samostojna Slovenija.

Celje, eno samo grobišče (5.)

9. Grobišče Babno

Pokopana ena žrtev, junija 1945. Na kraju je zdaj reguliran potok Črna mlaka.

Tu je pokopan neznanec, ki je bil gol. Našli so ga domačini in ga pokopali. O tem bi vedel kaj več P. z Babnega in bližnji kmet K.

10. Grobišče Konjsko – Hraški vrh

Ena žrtev iz leta 1944. Na kraju je zdaj neurejena grapa.

Tu nekje počiva Kolšek iz Vojnika, na gmajni na Konjskem pa trgovec Cotl iz Vojnika, ki so ga morali okoličani pokopati kar sami. Potrebno bo povprašati domačine iz Konjskega, Brezove ter bivše partizane.

11. Trnovlje pri Socki I.

Dve žrtvi iz leta 1944. Na grobišču je travnik.

Tukaj počiva gostilničar Medved (po domače Boštjan), doma iz Verpet v Frnakolovem. Ustrelili so ga domačini. Ker je bila jama prekratka, so mu odsekali noge. Informacije bi lahko dal B. Š. iz Frankolovega in bivši partizani s tega območja. Podatke bi bilo moč dobiti tudi pri R. z Belega potoka in pri njegovi hčerki.

12. Trnovlje pri Socki II.

Šedem žrtev iz leta 1944. Grobišče je na robu gozda.

Tu je pokopanih 7 angleških pilotov, ki so odskočili iz angleške »leteče trdnjave«, zadete od nemških lovskih letal nad Frankolovim. Padala se jim niso odprla in so se pri padcu ubili. Informacije bi lahko dal J. S., upokojeni mesar iz Strmeča.

13. Grobišče Žepina – Čatrova hosta

Ena žrtev iz junija 1945. Zraven kapelice v gozdu.

Ob občinski cesti Ljubečna–Sentjur, v gozdu, kjer ob cesti stoji kapela, je grob nekoga Dalmatina, doma z enega izmed jadranskih otokov. Ustrelili so ga, ker ni mogel več hoditi v koloni. Njegove dokumente poseduje R. iz Ljubečne. Informacije bi lahko dal tudi gospod F. iz Delavske ulice v Celju.

14. Sončni park

K. O. Ostrožno. Pokopanih 50 do 100 ljudi, pobitih julija do avgusta 1945. Zdjaj je tod travnik, njiva.

Na tem, grobišču počivajo nemški ujetniki, ki so pomrli zaradi griže ali kake druge bolezni v bližnji stari stavbi, imenovani »Lazaret«. Nekaj teh žrtev so ustrelili v jamah protiletalske obrambe (Baki) v bližini gostilne Čulk. »Strelske vaje« na nemških vojnih ujetnikih je izvajala T. (Celjanka, ki živi v Ljubljani). Imenovali so jo »krvava T.«. Neko popoldne jih je bilo za poln tovornjak. Grobov je od 50–100. Potrebno bi bilo poiskati dokumentacijo iz takratnega »Lazareta« in za nemške vojake, pogledati dokumentacijo v Fuldi (Nemčija).

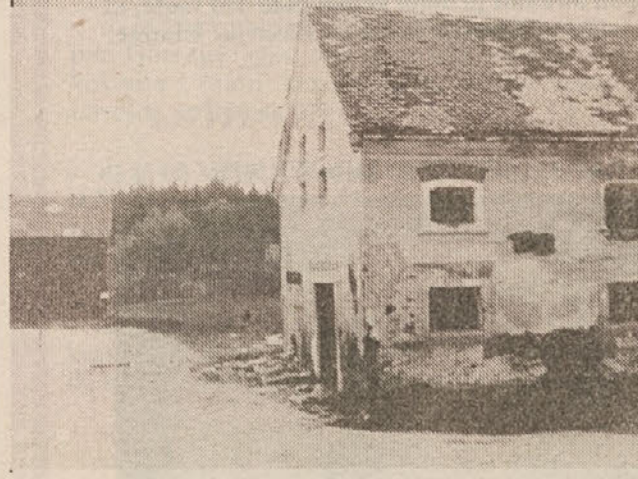
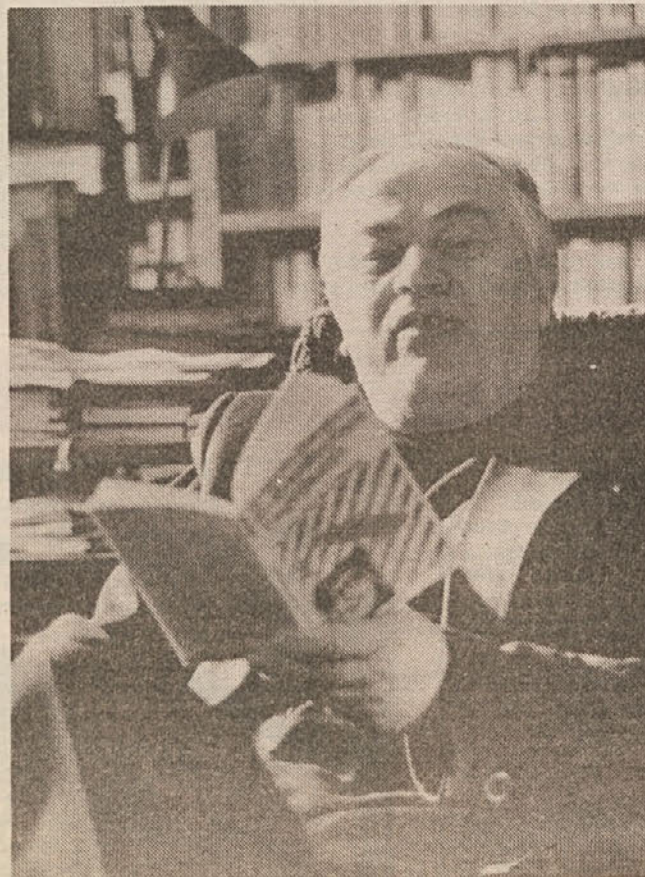
15. Bezovica

Šest žrtev iz junija 1945. Označeno s križem, na robu gozda – travnika.

Posmrtni ostanki šestih oseb so pokopani v enem grobu: dva gostilničarja, mož in žena, oba starejša, doma iz Dobrne, pisala sta se Šauperl. Pokopana je tudi grofica iz Lemberga, lastnica istoimenega gradu, Mastnakova iz Dobrne, lastnica hiše, kjer je bil včasih KS Dobrna. Zraven je tudi Lončar, čevljar iz Sentjurja. Zakonca Šauperl sta bila lastnika sedanje trgovine Merx v Dobrni.

Pokojni so pred smrtjo klečali pred Preložnikovim križem v Bezovici in zatrjevali, da niso ničesar zakrivali. Likvidatorji so pri Preložnikovih vzeli orodje za kopanje groba. Lončar, ki si je tudi kopal grob, je bil lepo oblečen. Skušal je zbežati. Strelji so ga pokosili le nekaj metrov stran. Pokopali so ga v skupni grob. Njegovo obleko je nosil eden ubijalcev, ko se je poročil. O tem bi več lahko povedal kmet P. v Bezovici.

(se nadaljuje)

Dne 14. oktobra 1990 smo slovesno pokopali teharske žrtve. Sveti kraj še vedno skrtnimo z odpadki. Pri vsem tem oblast mirno spi. Doklej?

RES JE ...

— da Bojan Brezigar, predsednik iniciativnega odbora Svetovnega slovenskega kongresa v petek in soboto v Poljčah ni dovolil fotografirati udeležencev sestanka iniciativnega odbora niti ni hotel dati izjave za javnost, kaj šele, da bi dovolil prisotnost novinarjev na seji.

— da predstavnik celjske podružnice Svetovnega slovenskega kongresa, ki sta bila objavljena v Poljčah, nista smela niti kot poslušalca slediti razpravi o tem, kakšen bo program in statut Svetovnega slovenskega kongresa.

— da so odborniki Liberalno-demokratske stranke in Kranja vso sejo družbenopolitičnega zbora, ko je na skupni seji razpravljali o občinskem statutu, prešpricali. Na hodniku so čakali na zanimivejše teme, vendar so se usteli. Ko so namreč poslanci v dvorani ugotovili, da niso sklepčni, so mimo »stavkajočih« odšli — domov.

— da bo Toper v Celju potopila lastna banka. Lani so morali interni banki plačati več obresti, kot je znašal iztržek, z lon posli. Potemtakem bi bilo ekonomičneje, če bi delavci za stroji ves ta čas samo — sedeli.

— da so aktivisti Zveze svobodnih sindikatov iz Maribora pred četrtkovnim shodom Mihi Ravniku svetovali, naj večistočlavo množico delavcev, svojih tovarišev ne bi javno pozdravil. Bali so se, da delavci ne bi ponovili geste izpred treh let, ko so predsednika sindikata — izživljali.

— da televizija pomirjujoče vpliva na poslanca. Ko je novinarka Janja Koren želela širši javnosti predstaviti vzdušje v kranjski skupščini, so se poslanci prelevili v — zgrbljene ovčke. Zato je Zvone Petek predlagal, »da na vsako skupno sejo pripeljejo TV, ker smo potem tako prični in mirni ...«.

— da se gospod celjski župan loteva nove metode zburjanja svojih poslancev. Z velikim veseljem treska po mikrofona, da s hreščanjem ustvarja pravne decibelno vzdušje.

— da ima Matjaž Železnik, gospod, zagreti krščanski demokrat, jaja. Celo več jaj. Pred velikonočnimi prazniki jih je nekaj razdelil med kolege poslance. Onim, ki so to zaslužili, po dve jajci.

— da ima gospod profesor Slavko Brinovec, poslanec kranjske socialistične stranke, nekaj težav z računanjem. V skupščini je trdil, da iz proračuna ne gre toliko denarja za športne funkcionarje, da gre le za 19 zaposlenih trenerjev, 6 vzdrževalcev in tri strokovne delavce. Poslanec Jakob Verčič pa je iz skupščinskih gradiv bral: »38 delegatov, od tega 15 trenerjev ...«.

— da Cinkarna nima niti dovoljenj, niti potrebnih registracij za preprodajo sladkorja in moke. Zakaj bi naj le imela, saj nima tudi za določene proizvodnje, od katere ostaja na stotine ton škodljivih snovi.

— da so v Kemični tovarni v Hrastniku nekoliko popravljali plače. Ne vsem in ne enako, da ne bi prišlo do uravnolovke. Toda pozor, gospod direktor je dobil komaj polovico vsote, ki s tolikšno hitrostjo kroži po Zasavju. Ubožec.

Aktualni komentar

KRALJ ANTON I. DROFENIK

»Besedo ODCPEITEV je treba čitati. Ker ta beseda ne velja. Moralo bi biti osvoboditev. In to izpodbija. Novinarji morali napisati članek z naslovom: OSVOBODITEV SLOVENIJE ZDAJ — TAKOJ!«

BO BREŽIŠKA BOLNIŠNICA UMRLA?

Himmeler prišel, Katje ni blizu

V pičem mesecu dni so se kar vsi trije posavski župani (med njimi premore Sevnica celo županjo!) znašli kar dvakrat pred Canosso. Po zgledu spokornjenega nemškega cesarja Henrika IV., ki se je bil daljnega leta 1077 podal pred to znamenito severno italijansko mesto prosit odpustanja samega papeža Gregorja VII. Po tistem — dokaj nenavadno za Nemce — slovi za ponižanca, za tistega, ki se je vdal v političnem boju. Šele iz televizijskega dnevnika, naslednje jutro pa še iz časnikov, so namreč Brežičani izvedeli, da jim kani republiko zdravstveno ministrstvo kratkoma zapreti brežiško bolnišnico.

Nekaterim so med dnevnikom pri večerji menda padle kar žlice iz rok. Pa so taisti posavski župani vso jesen in zimo pred vrati zdravstvene ministrice dr. Katje Boh mledovali za sprejem zavojlo vsesplošnih težav, a jih dična g. Katja sploh ni imela časa sprejeti. Ona že ve. In katere je druga Canossa, manj pomembna za to zgodbo? Krška občinska skupščina se dije modeluje okrog republiške vlade, naj reče kakšno konkretno kaj misli o zaprtju krškega jedrskega prvenca, sploh, ko se ve, da če že ne zavoljo česa drugega, jo bo treba zapreti še prej kot to vlada itak namerava preprosto zato, ker bo že ob letu polno časno skladišče jedrskih odpadkov. Krška atomska skupščina je bila, željenega premierja Peterleta pa tja ni bilo, kar jim je bil le-ta v ljudno napovedal, pismo pa je namesto v Krško odromalo na obalo — proti Kopru ... To menda tudi kaj pove, ka-li?

Malo zgodovine

Splošna bolnišnica Brežice, ustanovljena v daljnem letu 1872, ni karsibodi. Krajevni leksikon Slovenije je že leta 1976 poročal, da je dobila »sedanje« osrednje poslopje, ker je hitro postala pretresna že leta 1889, kraj nje pa še izolirano. »Po zadnji vojni so odprli pljučni ter l. 1972 interni in porodniški oddelki. Po vojni je bil njen primarij Poljak J. Cholewa, ki se je mimo poklicnega dela posvetil raziskavi rakastih obolenj, si tu postavil onkološki laboratorij in kasneje položil v Ljubljani temelje univerzitetnega onkološkega inštituta ... Zdravstveni dom s specializirano

zdravstveno službo za fiziologijo, pediatrijo in ginekologijo. Lekarna je v zanimivi enonadstropni stavbi iz 17. stoletja.« Tako ta modra knjiga takrat, ministrstvo za zdravstvo pa kani proračunu kratkoma »privarčevati«, če ukine nekaj bolnišni (ki vse nisi niti »na koncu mesta«, npr. dr. Petra Držaja v Ljubljani) 63 milijonov dinarjev!

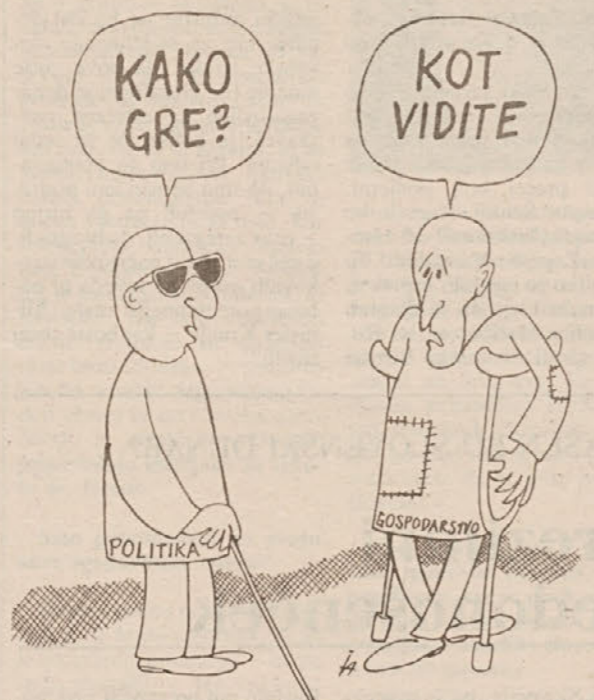
Prihranek, ki to ni

V javnosti se je sprožil plaz, na ministrstvu v Ljubljani pa so zvito tiho. Radio Brežice je oddajal presunljive izlive jeze Brežičanov in okoličanov. Dr. Peter Zorčič, umirjeni direktor brežiške bolnice je potegnil iz rokava nekaj števil, ki republiko ministrstvo postavljajo na laž tudi glede prihranka. »Ukinitve bolnišnice bi postavila na ceste 278 delavcev, 24 specialistov različnih strok, 6 delavcev z visoko, 40 delavcev z višjo in 100 s srednjo izobrazbo. Skorajda 280 zaposlenih pravzaprav sodeluje v povezani verigi. Resda bolnišnica daje za plače vseh teh zaposlenih polovico svojega buđžeta, z drugo polovico pa kupuje zdravila, živila, energijo, itd.« pojasnjuje direktor. Uzaljenim, sedaj pa že tudi togotnim Brežičanom, je bilo bojda namignjeno, naj prično novačiti bolnike kjer vedo in znajo. Zagorce in nasploh marsikoga iz sosedanje Hrvaške bi prav radi vzeli, a njihovi »sivozi« so slabi ali sploh nikakršni plačniki. Krčani nasploh pošiljajo svoje bolnike v Novo mesto. Sevničani kakor nanes: z dolenskega dela občine praviloma vsi zahtevajo od svojih zdravnikov, da jih pošljejo v dolenski metropoli, drugi breg pa proti Celju, vsi skupaj pa bi menda najraje šli v Klinični center. Če je jasno kaj, drži ta trenutek to, da je ugled republiške vlade, še posebno ministrice dr. Katje Boh v teh logih tako nizko, da ni vreden poštenega groša. Avstrijci, ki so ravno te dni z nekaj svečami in krstami sarili okrog krške občine, se zatem še z verigami privezovali za ograjo jedrske, so že vdrgle dali Posavecem vedeti, da jim je tam v Ljubljani zanje kaj malo mar. Pravzaprav že starj Latini niso zamam gonorili, da je zgodovina učiteljica življena. Med vojno so okupatorji ravno ta del dežele najzatrjajeje čistili, preganjali in izseljevali, sam Himmeler je prišel na Bizeljsko. »A

Dr. Katja Boh: Predalec so Brežice

je vsaj prišel, z vso zloščeno uniformo in cvikerji, ti, ti pa ukazujejo kar z ekrana, »je, verjetno že z dvignjeno stopnjo sladkorja, oni dan pljunil nek diabetik. In to zopet zato, da bo pridobil nekdo tretji. S še večjim ogorčenjem so tačas v Posavju sprejeli vest, da kanijo v Novem mestu zidati dva nova oddelka. Nekateri nemočno zmigujejo z rameni, češ, da se je ponovno pričelo krasti, preden je ponovno prišlo do novih starih okrajev. Ali bo vsega vajena brežiška bolnišnica, kot vedno, preživela tudi to učno uro demokracije?

NE GRE V TUJINO
Rigelnik gre v Smelt

Kupčkanja z odhodom, z odstopom in obratno gospoda Hermana Rigelnika, predsednika Koncerna Gorenje, po vesteh iz Gorenja prehaja v končno fazo. Gospod magister Herman Rigelnik dokončno odhaja iz Velenja in Gorenja. In sicer za generalnega direktorja Smelta.

Kot je znano, se je presenetljivi odstop gospoda magistra Hermana Rigelnika razvlekel na dije, kot je bilo povedano in uradno zatrjevano. Zamenjava za krmilom giganta kot je Gorenje je razumljivo sprožila kup različnih ugibanj, vmes tudi takšnih vesti, ki so bile na meji dobrega okusa. Denimo ona, da Rigelnik odhaja v tujino, da ima ...

Kot vedo povedati v Velenju, si je gospod Herman Rigelnik že ogledal svojo novo pisarno in začasni dom.

Kot je znano, ima gospod Rigelnik stalni dom v hiši na Koroskem.

Po istih vesteh bi si naj gospod Žagar, dosedanj in nadvse uspešni direktor Smelta, omislil kruh v tujini, do njegovega odhoda pa bi naj gospod Rigelnik uradoval v direktorskih prostorih Zagarjevega namestnika.

Herman Rigelnik: novim Mitja Jenko: kdaj kavica z novinarji

HUMORESKA

Kje so moji dolarji?

Moški v temno modrem plašču in izrazito bledega obraza se je že nekaj časa pogovarjal s čakajočim v vrsti in pogledoval proti bančnemu okencu na levi. Povedal mu je, da prihaja sem skoraj vsak dan in kar naprej gleda tisti napis TRENUTNO NI TUJE VALUTE in da je najbolj žalostno to, da človek se svojega denarja ne more dvigniti. »Mislim seveda na devize,« je dodal, ker je oni čakal na dinarje. »Na dolarje, ki sem jih še kako krvavo zaslužil.«

Povedal je, da je delal več let na Jutrovem, kjer se je moral po strašni vročini, tudi skozi peščene viharje, prebiti do dolarjev. Zavistneži doma so mu bili nevoščljivi, zato mu tudi pravijo Hasan Kdovekateri. »Zdaj se jim je pridružila še banka,« je rekel. »Ali nisem bil nor, da sem polnil devizni račun države?« je vprašal sogovornika, »ali ne bi bilo bolje, da sem ostal doma in bi imel zdaj na računu take plave petstotake.« Potegnil je enega iz žepa, ga pogledal in rekel: »Salam Aleykum. Oni bankovci so bili pa tako zeleni. Tako zdravi. Od njih te ni prav nič ščemenlo v oči, pa če si jih še tako dolgo ogledoval. In tudi papir je čisto drugačen. In da ne pomislim, koliko dobiš zanje. Saj veste.«

»Res čudni časi,« je rekel oni. »To je najbrž zato tako, ker so dovolili, da so ljudje pokupili tudi vaše devize. Morda sem še jaz dobil nekaj vaših dolarjev.«

»Saj, ne bi dvakrat rekel.«

Hasan je stopil do deviznega okenca, se sklonil in skozi odprtino vprašal uslužbenca, če bo le lahko dobil nekaj deviz. Svojih, da se razume. Povedal mu je, da je bil več let v Iraku, v času, ko je tam divjala vojna z Iranom in so se dvigali peščeni viharji, on pa je moral letati v zaklonišča in se skrivati pred bombami, da bi služil dolarje.

»Kje so zdaj? Kje jih imate? Ste jih res prodali onemu tamle, kot pravi?« je ostro vprašal skozi stisnjene zobe.

»Trenutno jih nimamo. Kaj moremo. In tudi ne vem, kdo vse jih je pokupil,« se je brnil uslužbenec.

»Kako da ne morem do svojih deviz? Povejte, sem jih zaslužil ali ne? Poglejte, koliko bi jih moralo biti na računu! Salam aleykum.«

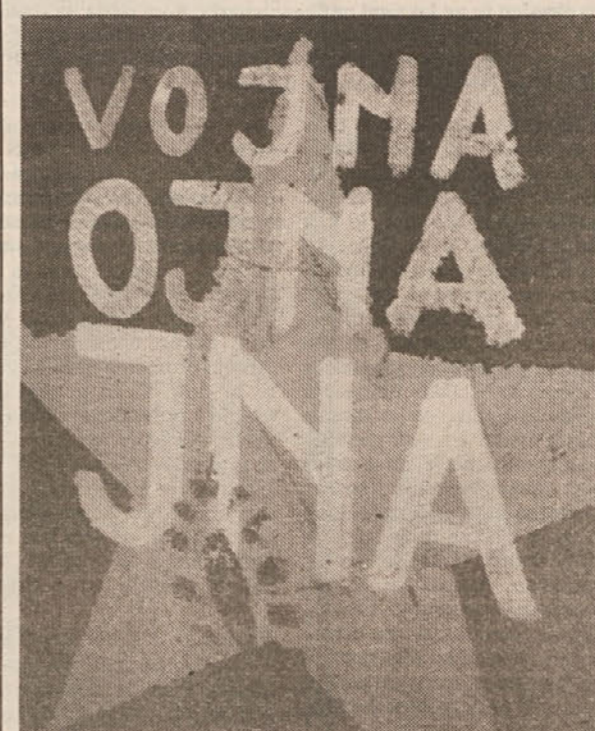
»Sadam Aleykum? Kdo pa je to?« je vprašal uslužbenec.

»To ni Sadam, da ne boste mislili. To je iz Tisoč in ene noči!« je skoraj zarjul Hasan. »Samo to bi nam še pomagalo.«

In potem je odšel iz banke, vsaj zelen kot dolar, so rekli tisti, ki so ga videli.

FOTOREPORTAŽA

Jutro na avtobusni

NI RES ...

kar pravijo samo vizualno obveščeni, da republiški poslanec Janez Lampret vadi za bodočega predsednika slovenske vlade, če je na zadnjem zasedanju republiške skupščine sedel v prvi vrsti ob sedanjem predsedniku Lojzetu Peterletu. Ker je bil na njegovih desni, bi rekli, da je njegova desna — roka.

— da zeleni Stanislav Pirnat ima avtomobil. Prav otroško se je namreč razveselil zahteve poslanskega kolege Mira Gradiča, ko je ta predlagal moratorij za gradnjo individualnih garaž v celjski občini. Možno pa je, da Pirnat garažo že ima.

— da je zamenjava nekega vodstva enostavna reč. Gospod Mitja Jenko, doslej desna in že pred meseci prva roka Gorenja, bi naj za prevzem krmila v Gorenju potreboval skoraj trikrat toliko časa, kot je bilo uradno povedano. Koliko bi trajalo, če gospod Jenko že doslej ne bi bil Rigelniku desna roka.

— da je bivši podpredsednik slovenske skupščine, zdaj poslanec kranjske skupščine Aleksander Ravnikar, menjal navade. Ko je njegov poslanski kolega Edi Resman predlagal, da zmanjšajo dotacijo Radiu Kranj, se je Ravnikar upri in zahteval, da denar iz tega prihranka iz »tekoče proračunske« prelijejo v »občinsko rezervno«.

— da Bogo Skalicky, novinarski kolega, zadnja leta služi le režimu v Mariboru. Pred dnevi je bil viden na Trgu svobode, kjer se je zbralo na tisoče delavcev. Skalicky bi naj baje vprašal prvega »kdaj pa so Borštnikovo srečanje predstavili in kje so naša mati županja?«.

— da sta Dušan Rogelj (ex odgovorni urednik Radia Kranj) in Peter Tomazin (v. d. direktorja kranjskega Radia) na smrt skregana. Na srečanju slovenskih lokalnih radijcev na Otočcu sta bila namreč kar naprej skupaj ...

— da bi bil na Otočcu minister Stane Stanič prav slabe volje. Ni ga zmotilo niti to, da so prisotni delovni osnutek zakona o radiodifuziji popolnoma raztrgali ...

— da je Marko Valjavec še vedno direktor časopisa Gorenjski glas. Res pa je tudi, da sila rad koketira z bralci, kar naprej jih namreč nekaj obvešča, znanja ...

— da je bil Milan Kučan na Otočcu gost slovenskih lokalnih radijcev. Menda ga je bil najbolj vesel Uroš Dular (ex CK ZKS), sedanji direktor dolenskega Studia D.

— da je Rastko Tepina šef poslanskega kluba kranjske LDS. Ni pa res (vsaj tako se govori), da bi rad prišel na čelu občinske hiše v Kranju.

— da so posamezniki iz kranjskih (pozicijsk vrst posebej čestitali za velikonočne praznik. Samo dve imeni iz čestitke: Aleksander Ravnikar (ex šef kranjske partije), Edo Resman (tu ex šef kranjske partije).

— da se je odprla neke vrste vojna med Gorenjskim glasom in Radiom Kranj. Casopis je svojo karto že povlekel, Radio zaenkrat še molči ...

Vojna in mir 6. del

TRNOVA POT UČITELJA PETRA
ZALOKARJA IN NJEGOVE FIRME
MAKARENKO NA DIDACTO 91

»Nesrečna roka pri izbiri agentke«

V tretje gre rado, a z Didacto 91 v Düsseldorfu, strokovnim potovanjem na razstavo učil, je šlo narobe, vsaj za pobudnika in pokrovitelja, učitelja in pisca poučnih knjig Petra Zalokarja, sedaj tudi lastnika zasebne firme Makarenko. Sto petdeset prosvetnih delavcev v treh avtobusih, katerim je kril del stroškov, je bilo leta 1985 nad izletom v Stuttgart navdušenih, enako zadovoljni so lani z Izletnikom s šestimi avtobusi potovali na Didacto v Basel, nad letošnjo navezo z Alenka Klemen, turistično vodičko in svetovalko iz Laškega, pa so bili mnogi razočarani.

»Didacta bo zame zaključena z dnem, ko bo še zadnji izmed tisoč petdesetih udeležencev spoznal, da sem pri vsej stvari kriv le toliko, ker sem imel nesrečno roko pri izbiri agentke,« pravi Peter Zalokar, ki je, kot dodaja, šele iz časopisnih polemik izvedel, da Alenka Klemen sploh nima agencije, v kateri bi lahko prišla do deviz po rednih bančnih poteh.

»S šolami delam že sedem let in nisem eden tistih zasebnikov, ki bi želeli na hitro obogateti. Čudi me, da me je Klemenova, ki bi ji zagotovil najmanj štirideset avtobusov na leto, tako potegnila. Res sem učitelj, vendar nisem tako naiven. Alenka Klemen bo morala občini predložiti vsa vplačila šol in vse dokazila, kam je šel šolski denar, vrniti pa bo morala tudi ves denar, ki ga je prejela od prodaje mojih knjig in map,« pravi Peter Zalokar.

Mož je sklenil na letošnjo Didacto popeljati najmanj tisoč učiteljev. Alenka Klemen je ponudila najugodnejšo ceno. Zalokar je preko podjetja Carantania namenil v sorazmerju s prodanimi šolskimi knjigami dobršen del denarja za plačilo prostih mest, ki jih je obljubil na šolah. Kasneje pa je naročil, naj denar od prodaje nakazujejo neposredno v Laško. Domenili so se, da lahko šolniki arazma v vrednosti 2.100 dinarjev ali še lani 300 DEM plačajo v treh obrokih, zadnjega po Didactu.

»Alenka Klemen je torej vedela, da vnaprej potrebuje okoli 150 DEM na osebo. A na dan je prihajala z novimi zahtevami. Šole naj doplačajo še odstotek v banki zahtevane provizije za menjavo, čez nekaj dni je terjala tri odstotke, po novem letu 10 odstotkov. Napravil sem prvo napako. Nisem hotel vzemirjati šol in sem ji iz lastnih prihrankov za avto plačal 30 tisoč dinarjev, še pred novim letom pa je od prodaje moje knjižice Moji spomini na osnovno šolo dobila 3300 DEM. Iz tega naslova je kasneje prejela za vstopnine in večerjo še 124.000 dinarjev ali 13.770 DEM ter od map 6043 DEM.«

Alenki Klemenovi, razmišlja Peter Zalokar, se račun še kar ni izšel, šolam hoče zaračunati štincungo 400 dinarjev po osebi. Po grožnji z drugo agencijo od tega začasno odstopi.

»Že tedaj sem vedel, da je od šol prejela preko 200.000 DEM avansov, od prodaje knjig za vstopnino in spoznavni večer še okoli 23.000 DEM. Sedaj preverjam nakazila po šolah in odgovor sem dobil od 772 udeležencev. Samo ti so do Novega leta v Laško nakazali 58.249 DEM, do odhoda na Didacto še 129.134 DEM. Vse skupaj z nakazili od prodaje to zneso 215.000 DEM, v kar ni všteti še nekaj manj kot tristo udeležencev. Kljub tem vrtoglavih številkam je Alenka Klemen na večer pred odhodom od mene zahtevala 25.000 DEM in zagotovila, da bom poskrbel za plačilo avtobusov po vrnitvi z Didacta. Ali pa ne gremo na Didacto, mi je zagrozila. V stiski iščem rešitve, Alenka še vedno ščitim, nakar me kot strela z jasnega zadene njena izjava na spoznavnem večeru, ko pravi, da finančno nisem uspel pokriti vseh stroškov in da ona prevzema sponzorstvo... Šole sedaj prejemajo dodatne fakture za štincungo. Opozoril sem jih, naj v Laško ne nakazujejo nobenega denarja več. Ko bo davčna uprava dokazala njegove trditve, bo stvar seveda dobila epilog na sodišču.

NEKDANJA OBRTNICA IZ KOPRA GROZI Z GLADOVNO STAVKO

Grubeličev prijatelj goljuf

»Zaradi Mirka L. iz Police 10 pri Grosupljem sem izgubila delo in morala zapreti delavnico. Ostala sem brez denarja in brez sna. Sprašujem, kdo je močnejši od slovenske policije, ki je že leta 1986 podala kazensko prijavo zoper Mirka L. Če gospod ne bo obsojen in ne bo vrnil mojega denarja, bom odšla na republiško javno tožilstvo in začela z gladovno stavko. Edino upanje mi ostaja to, da zaupam v sedanjega javnega tožilca Antona Drobniča, ki je privolil v pogovor z menoj.«

To so bile prve besede naše sogovornice, 52-letne Marije Totič iz Kopra, nekdanje poslanke, porotnice, vzorne uslužbenke in obrtnice, ki ji je obrtnik Mirko L. iz Police 10 pri Grosupljem, lastnik podjetja za orodjarstvo in brizganje plastičnih mas zagrenil življenje. Ženska, ki je leta in leta varčevala, da bi denar vložila v posel in si tako omogočila boljše življenje, se je morala zaradi Mirka L., tudi predčasno upokojiti. Ne le, da je ostala brez strojev oziroma denarja, s katerim je stroj delno plačala in da je bil tudi drugi stroj, ki ga je dobila, pokvarjen in neuporaben, morala se je tudi predčasno upokojiti. Človek, ki jo je prevaral, ostaja nezakazan, obstaja pa celo sum, da bo razrešen obtožbe, Marija pa bo ostala brez svojega denarja.

Sumila sem v takšnega »poslovneža«

»Ko sem spoznala Mirka L., se mi je takoj zadel sumljiv poslovnež. Svoje slutnje sem zaupala možu, ki je Mirka L. spoznal preko svojega prijatelja. Vendar sva si z možem močno želela odpreti delavnico metaloplastike, v kateri bi proizvajala izdelke s pomočjo stroja za vakumiranje. Tako je bila najina želja močnejša od mojih sumničenj, zato sva stroj za vakumiranje vseeno naročila, saj nama je Mirko L. obljubil, da ga bo naredil. Stroj sem plačala, dobila pa sem pokvarjen stroj, saj ga je Mirko L. že poprej prodal nekemu drugemu, ki mu ga je vrnil. Najmanj dvajsetkrat je Mirko L. prišel popravljati stroj, vendar ga še do danes ni uspel popraviti.

Medtem, ko sem stroj plačala in preden sem ga dobila, sem Mirku naročila tudi drugi stroj, ki je v tej proizvodnji neobhoden in dopolnjuje stroj za vakumiranje. Časovni »vakuom« med naročilom prvega in drugega stroja mi ni dal možnosti, da bi podrobneje spoznala Mirkovo poslovanje. Mirko se je tedaj redno pojavljal v Istri. Popravil je že prvi stroj, drugi, ki se imenuje rollu števec za obrezovanje plastičnih izdel-

kov na podlagi vakumiranja, pa ni nikoli prišel do mene. Za ta stroj sem 21. septembra leta 1985 plačala petdeset starih milijard avansa, pozneje bi morala doplačati še dvajset starih milijard. Postajala sem že nestrpna, saj je dobavni rok že davno minil. Potem mi je Mirko L. nekega dne dejal, da se je zgodila prometna nesreča in da se je stroj, ki ga je prevažal, močno poškodoval oziroma uničil. Na moje vprašanje, kje se je nesreča zgodila in ali ima zapisnik, mi ni odgovoril. Tako sem končno na žalost spoznala da ni pošten, da sem bila ogojlfana kar je on pozneje s svojim obnašanjem tudi potrdil.

Mirko L. v Črni kroniki

V takšnem razmišljanju je Marija Totič iz dneva v dan bolj verjela, da jo je Mirko L. prevaral in ni vedela, kaj naj stori. Ali naj ga toži, vendar bi lahko bilo to zanjo še slabše, saj bi želela čimprej dobiti stroj, ker je delo pomembnejše od vsega, poleg tega pa pravde predolgo trajajo. Marija je razmišljala in čakala, dokler ni 13. decembra 1986, v Delovi črni kroniki zasledila članka z naslovom: »Obrtnik in njegova žena osumljena davčne in številih goljufij«. O članku nam je Marija povedala naslednje:

»Pravzaprav me članek ni presenetil. V članku je med drugim pisalo, da je Mirko L. včasih prodajal tudi povsem neuporabne stroje, včasih pa kupcem obljubljal marsikaj, kar potem ni izpolnil. Med tistimi, za katere sem sumila, da jih je Mirko L. prevaral, sem videla tudi sebe. Tako sem začela upati, da bom dobila svoj denar nazaj in da mi bo gospod L. prodani pokvarjeni stroj vzel nazaj ter da mi bo vrnil denar. Takoj sem poslala dopis na ljubljansko UNZ in prijavila svoj primer. To je bilo 17. decembra 1986. Čez nekaj časa so me poklicali na sodišče, da bi dala svojo izjavo, potem pa je, vsaj kar zadeva mene, vse zastalo. Vsi moji dopisi, vztrajanje, da dobim povrnjen denar, so ostali neuspešni. Prepričana sem bila in v to še danes verja-

mem, da bo zaradi Mirkovih nečastnih poslov prišlo do sojenja in da bo tožbo vložil javni tožilec. Zato nisem proti Mirku L. sprožila zasebne tožbe, mislila sem, da ni potrebna. Sedaj pa jo bom! Pisala sem javnemu tožilstvu v Ljubljano in dobila odgovor od javnega tožilca republike Slovenije Antona Drobniča, da je kazenski postopek proti Antoniji (Mirkovi ženi) in proti Mirku L. zaradi kazniviga dejanja goljufije še v postopku pri Temelnjem sodišču v Ljubljani Enota Ljubljana. Pred kratkim sem poklicala Javno tožilstvo republike Slovenije in zaprosila, da bi me gospod Drobnič sprejel na razgovor. Sprejel je mojo prošnjo, za kar se mu zahvaljujem. Upam, da bom lahko že ta ali prihodnji teden odptovalila v Ljubljano na pogovor. Zaupam v gospoda Drobniča, ki je sedaj na tej funkciji in verjamem, da bo sedaj ta zadeva kmalu rešena.

Mirko L. mi je prodal pokvarjen stroj, vzel denar za drugi stroj, ki ga nikoli nisem dobila – tu so stvari jasne, imam tudi čvrste dokaze. Ali morda čakajo, da primer zastari...«

Zakaj se primer Mirko L. zavlačuje

»Da so bili Grubeliči že pred Grubeličem, dokazuje tudi ta moj primer. Vsekakor želim svoj denar, ki sem ga dala Mirku L., dobiti nazaj. Ne zanima me ali ga bodo obsodili ali ne. Sama sem zaradi tega primera izgubila ne le denar, temveč celo dobiček, ki bi mi omogočil boljše življenje. Izgubila sem tudi mnogo živcev, saj ne morem preboleti tega, da me je nekdo prevaral in mi vzel veliko težko prisluženega denarja. Morala sem se predčasno upokojiti, pokojnina pa je nizka. Mirko L. me je zavil v črtno, zato sem pripravljena na vse. Če pa bom ostala brez svojega denarja, bom odšla v slovensko

palačo pravice v Ljubljano in bom začela z gladovno stavko. Zahtevam javni odgovor, zakaj se celoten primer Mirka L. in njegove žene tako dolgo zavlačuje. Upam, da bo ta primer zanimal tudi sedanjega javnega tožilca republike Slovenije gospoda Drobniča. Prepričana sem v to. Iz zaupnih virov sem izvedela, da je bil Mirko L. tesno povezan s Sandijem Grubeličem, kar je razlog, da so bili v Grosupljem »Grubeliči« že pred Sandijem Grubeličem. Zanima me, kakšne so te »veze«, ki ščitijo prevarante, kot je Mirko L.

Morda bo primer zastaral

Kot smo že pojasnili, je Marija kdo ve kolikokrat že klicala v Ljubljano. Pogovor, na katerega se pripravlja že veliko časa, je pustil na njej posledice.

»Verjemite mi, da se že več dni naprej pripravljam, na tožilstvo v Ljubljano. Po tistem, ko se z nekom pogovorim, še dolgo podoživljam te trenutke. Tako ne morem pozabiti tega, kar mi je nekoč povedal neki gospod na tožilstvu: »Gospa, morda bo ta primer zastaral in bo lahko Mirko L. razrešen obtožbe.« Po tistem sem mislila, da bom doživela živčni zlom. Mar je lahko človek, ki mi je »ukradel« denar, osvobojen? Saj se to vendar ne more zgoditi. Drugi so mi govorili, da je primer zapleten. Kaj naj bi bilo vendar pri vsem tem zapletenega, ko pa je vse (vsaj kar se mene tiče) povsem jasno – denar sem dala, stroja pa nisem dobila. Ne morem razumeti takšnih ljudi, kako lahko nam nepoznavalcem prava tako odgovarjajo. Ne poznam prava, vendar sem poštna. Poznam pa Mirkov podpis na položnici, s katero mi je vzel denar. Ali ga bodo njegove dobre »zveze« v Ljubljani, kot mi je pojasnila oseba iz javnega tožilstva, osvobodile, storitve pa plačale z mojim denarjem!«

Poziv

Ker sta bila s sklepom prvostopenjskega sodišča v Ljubljani že maja 1987 Mirko in Antonija L. spoznana za nedolžna (čeprav se po zagotovitvi republiškega javnega tožilstva postopek še nadaljuje), pozivamo vse, ki so bili s strani obeh zakoncev domnevno ogoljufani, da se nam pisмено javijo s svojimi pripetljaji. Med temi so po naših informacijah Anton Ozimek in Marjan Čelec z Vrhnike, Vinko Kupljenik iz Novega mesta ter Predrag Mirković in Ivan Sluga iz Ljubljane.

Marija Totič obupuje nad dolgotrajnostjo sodnih postopkov.

ILEGALNO VODENJE TUJIH DRŽAVLJANOV ČEZ JUGOSLOVANSKO ITALIJANSKO MEJO POSTAJA VSE BOLJŠI BIZNIS

Tihotapci rumenega blaga

Ko se je pred tremi, štirimi leti prvič pojavila novica, da je skupina tujih državljanov iz nekaterih azijskih držav poskušala ilegalno prehoditi jugoslovansko italijansko mejo in bila ujeta, je to pritegnilo pozornost širše javnosti. Danes, ko gre za številnejše skupine – celo do 70 beguncev – takšne novice ne pritegnejo posebne pozornosti domačih bralcev.

Razlaga je enostavna. Vsakodnevna ujetja beguncev, ki poskušajo ilegalno priti v Italijo, so postala stalno delo naših in italijanskih mejnih organov, tako da so takšne novice postale bralcem že nezanimive.

Podatek, da je bilo samo letos na jugoslovansko italijansko mejo prijetih okoli 700 prebežnikov iz azijskih držav (med njimi največ Šrilančanov) in okoli deset vodičev, dokazuje porast števila beguncev proti Italiji. Lani pa jih je bilo odkritih ter vrnjenih tja, od koder so prišli (torej v Jugoslavijo) kar okoli 10 tisoč.

Na tisoče ameriških dolarjev se na teden obrne na jugoslo-

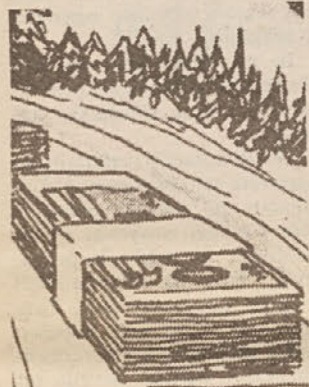
vanskih kanalih črnega biznisa moderne »trgovine sužnjev«, pomembni tranzitni kanali pa potekajo skozi Ljubljano in Reko. Ti dve mesti sta se, zaradi svoje geografske lege, znašli na poti enega glavnih kanalov preko katerega se Filipinci, Šrilančani, Bangladešani, Pakistanci, Turki ter drugi prevažajo na Zahod. Policiji so že znanne osnovne poti ter kanali, ki se iz omenjenih mest širijo do same jugoslovansko italijanske meje. Nesporno je tudi, da je to ilegalno početje pritegnilo številne Jugoslovane, ki z njim zaslužijo precejšnje vsote zelnih bankovcev.

Kako ogromni zneski se vrtijo v tem ilegalnem poslu, kaže tudi najnovejši primer organiziranega prevažanja skupine 51-tih oseb iz Šri Lanke, ki je bila te dni po naključju odkrita na Reki. Samo z njo so tihotapci zaslužili 60 tisoč ameriških dolarjev. Cena za vodenje ilegalnega potnika po skrivnih kanalih, ki jih vodiči najbolje poznajo, je med tisoč in dva tisoč dolarji. Ilegalni biznis opravljajo preko turističnih agencij, na primer v Šri Lanki ter na Filipinih, ki organizirajo turistične izlete v Medjugorje v Jugoslavijo. Na ta način državljani

omenjenih držav prihajajo legalno v Jugoslavijo z urejenimi potnimi dokumenti, tu pa jih pričakajo »pravi« ljudje, Jugoslovani vpleteni v tihotapljenje »turistov« preko naše meje z Italijo. Kanali torej vodijo preko Dubrovnika ali Zagreba, kamor »turisti« priletijo z letalom, čez Reko in Ljubljano do jugoslovansko italijanske meje.

Vodiči so zadnji člen tihotapske verige na poti »turistov v boljše življenje«. Da bi lahko prišli na Zahod – kakor pripovedujejo – prodajajo tujci doma hiše in zemljo. Nekaj družin zbere denar, da bi enega izmed njih poslali v »boljše življenje«. Ta naj bi na Zahodu zaslužil in nato vrnil vanj vložen denar domačim. Na ta način je omogočena pot naslednjemu članu družine in tako naprej, dokler gre. Številni begunci, ki ne uspejo, plačajo svoj poskus bega z veliko večjo kaznijo kot njihovi vodiči. Organizatorji bega namreč polniho žepe z dolarji, veliko beguncev pa se nahaja v taboriščih za prebežnike, kjer ne oni ne njihove družine ne zmorejo zbrati denarja za vrnitev v domovino.

V naslednji številki: kako vodiči od beguncev pobirajo denar, doživetja in skrivnosti Azijcev, ki bežijo preko jugoslovansko-italijanske meje.

KOVINOTEHNA

SPOMLADI UREJUJEMO DOM, DVORIŠČA, VRTOVE, GREDICE...

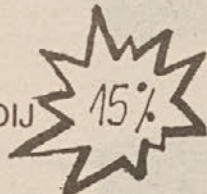
ŽELJE, DOMISELNOST IN SPRETNOST SO V VAŠIH ROKAH – KOVINOTEHNA PA JE ZA VAS PRIPRAVILA

POPUST PRI NAKUPU Z GOTOVINO

LESNI PREMARI, BARVE, LAKI IN KITI

GARNITURE VRTNIH ORODIJ

Da pa žuljave ne bodo vaše nežne ročice, dobite pri nakupu še zastoj rokavice!

RAZLIČNI GRADBENI MATERIALI IN ROČNA ORODJA

MOŽNOST NAKUPA TUDI NA POTROŠNIŠKA POSOJILA IN SICER NA 4 MESECE S 6% OBRESTMI ALI 6 MESECEV Z 10% OBRESTMI!

OB 20-LETNICI VELEBLAGOVNICE T

Jubilejno leto z bogatejšo izbiro

Trgovsko podjetje Teko se novemu času in konkurenci prilagaja z večjo izbiro domačih in dodatnim uvozom tujih izdelkov. Prav med našim obiskom so se v veleblagovnici T (v sestavi podjetja Teko) po telefonu dogovarjali za uvoz nove pošiljke raznega blaga iz Italije. Seveda, upoštevati je treba stanje na meji, stavko italijanskih carinikov, ki močno otežkoča pretok blaga. Zato datuma uvoza ni mogoče napovedati. Vendar...

»Vendar ne bo dolgo, ko bo nova pošiljka prispela,« pravi Alojz Forštner, ko se skupaj z Milanom Zajcem, vodjem komerciale, pogovarjamo o dosežkih in načrtih trgovskega podjetja Teko v Celju.

Z uvozom nekaterih izdelkov iz Italije, Avstrije in Nemčije so v veleblagovnici T precej obogatili ponudbo blaga. Sočasno so v minulih mesecih povečali izbiro tudi z večjo selekcijo domačih dobaviteljev. Tako so z večjo popestritvijo ponudbe trgovskega blaga in z upoštevanjem mode, želja, okusa in kupne moči uspeli mnogo bolj zadovoljiti kupce, hkrati pa utrditi tudi svoj finančni položaj.

To je nedvomno najpomembnejša stvar, s katero se brez kakšnega posebnega pompa predstavljajo ob dvajsetletnici svoje matične hiše – veleblagovnice T, še vedno največje in najpomembnejše trgovske hiše na Celjskem. Kmalu po zgotovitvi so si jo hodili ogledovat od blizu in daleč, tudi iz tujine.

Prilagajati, modernizirati...

Veleblagovnica T ima v štirih etažah skupno 2.800 kvadratnih metrov prodajnih površin. Zgradilo jo je trgovsko podjetje Tehnocomercator, ki se je leta 1978 po »prijateljskem prepričevanju« politikov vključilo v močnejšo Kovinotehno. Ni torej čudno, da je »zakon« trajal le dve leti. Tako se je že leta 1980 iz Kovinotehne izločil znaten del Tehnocomercatorja (brez trgovin s tehničnim blagom). Nastalo je podjetje Teko. Poleg veleblagovnice je dobila še nekaj drugih trgovin. Spet po volji politike so TEKO vključili v sozd Merx. Kot običajno so imele tako pogostne reorganizacije poleg slabih tudi dobre strani. No, zdaj ko sozd Merx v dosedanji obliki doživlja svoj

konec, bo tudi samostojno trgovsko podjetje Teko poslej samo soustanovitelj in član bodoče Merxova hranilnice in posojilnice, naslednice bivše zelo koristne interne banke.

Prvih dvanajst let se v veleblagovnici T ni kaj dosti spremenilo. Leta 1983 pa so se že lotili precej obsežne prenove in notranje reorganizacije. Zdaj je na vrsti že druga notranja prenova. Pritličje in kletni del so že preuredili, prvo in drugo nadstropje pa še pride na vrsto.

Preureditve, modernizacije in prilagajanje potrebam časa pomenijo tudi širjenje ali ožene posameznih oddelkov. Veleblagovnica T ima sedaj 14 oddelkov, razen tega tudi prostor za akcijske prodaje raznega blaga.

In kaj je mogoče kupiti v veleblagovnici T?

Vsega od »igle do lokomotive« sicer ne, vendar dovolj. Začnimo s prehrano in gospodinjstvi potrebnostmi, nadaljujemo pa z drogerijo, elektro materialom, galanterijo, otroškimi potrebščinami, manufakturo, plateninami, moško in posebej žensko konfekcijo, tukaj so tudi športne potrebnosti, obutev, perilo, steklo in porcelan ter igrače.

Poleg veleblagovnice ima podjetje Teko še sedem trgovin, vse v središču Celja. To so Salon T na Trgu V, kongresa, Melodija in DOM v Cankarjevi ulici, NOVOST v Stanetovi in OBLAČILA v sosesčini v Lilekovi ulici pa M Klub in YU butik na Tomšičevem trgu. Direktor Forštner trdi, da bodo tudi te prodajalne postopoma in po potrebi dodatno opremljali in modernizirali.

Proslava jubileja bo jeseni

Veleblagovnico T v Gubčevi ulici v središču starega Celja so odprli 27. marca 1971. Jubilej pa bo kolektiv predvidoma proslavil v drugi polovici leta, najbrž jeseni, ko je za večja srečanja bolj primerno vreme.

Kot zanimivost lahko omenimo, da v veleblagovnici T tudi po dvajsetih letih poslovanja potrjujejo primernost izbrane lokacije. Starejši Celjani se najbrž še spominjajo, da so bila v Celju pred pričetkom gradnje te trgovske hiše mnenja o lokaciji deljena. Eni so se zavzemali za ohranitev že urejenega parkirišča avtomobilov, drugi pa menili, da je prostor sredi starega mestnega jedra preveč dragocen, primeren torej za poslovno dejavnost, nadomestno parkirišče za motorna vozila pa naj uredijo na robu mesta.

Da bi bilo kar najmanj stroškov, pri Teko okrog 60 odstotkov trgovskega blaga kupujejo neposredno pri proizvajalcih, deloma tudi pri zasebnikih, samo 40 odstotkov pa pri grosistih. Poleg občasnih akcijskih prodaj spodbujajo nakupe tudi z ugodnimi kreditnimi pogoji. Posebej velja omeniti prilagajanje cen neposredno s proizvajalci. Po domače bi temu rekli skupno zniževanje cen glede na tržne razmere. Časi so pač taki.

da tisti, ki se hitreje prilagajajo tržišču, tudi bolje shaja.

Konkurenca naj bo, vendar...

Trgovska dejavnost ima v Celju zelo močno konkurenco. Tukaj so še druge blagovne hiše, celo 35 industrijskih prodajal in kopica novih zasebnih prodajalcev.

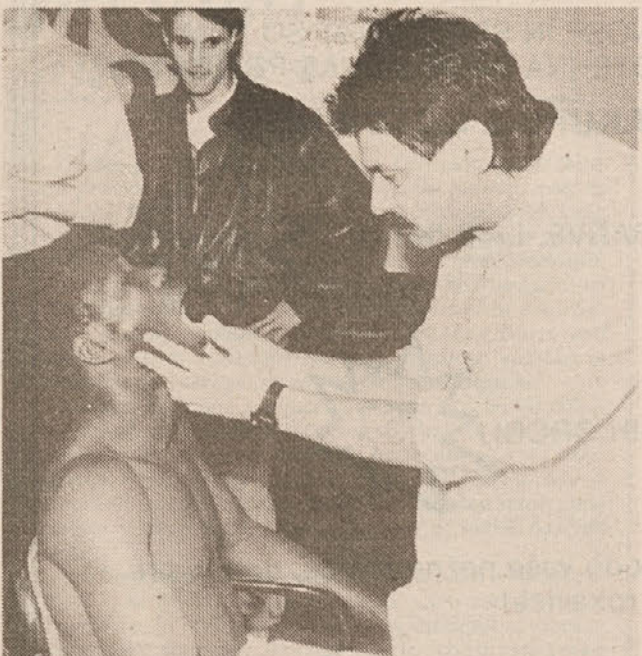
»Konkurenca naj kar bo, konkurenca nas ne moti, motijo pa nas razni ulični prodajalci, ki v trgovskem centru zunaj tržnice bodisi iz nekakšnih zabojev ali kar avtomobilskih prtljažnikov prodajajo prethotapljeno ali doma izdelano neobdavčeno blago. Kljub našim opozorilom se ni učinkovite intervencije pristojnih občinskih organov,« je nejevoljno dejal Lojze Forštner.

Da ima prav, smo se prepričali sami tik pred našim pogovorom. V Lilekovi ulici, samo nekaj metrov od veleblagovnice T, smo namreč sami videli, kako možakar iz polnega avtomobilskega prtljažnika kar na ulici izroča neki ženski več tekstilnih izdelkov.

FOTOREPORTAŽA

Naši lepi bokсарji

Doktor Dušan Polimac in Bogoyogo Amadav, Miodrag Perunović, Milorad Đuković.

ODLIČNA PREDSTAVA BOKSARJEV
Gledalci so zatajili

Prva profesionalna bokсarska revija v Sloveniji je v halo Golovec privabila nekaj manj kot 1.000 gledalcev. Za razliko od finalnega kraha (organizator revije ESO commerce iz Celja je naredil vse, da bi revija uspela), so naši bokсарji iztržili 100% uspeh, amaterja: težkaši Darko Gajanić iz Celja in Miro Flajšman iz Ptuja – pa sta svoji srečanji končali neodločeno.

V uvodnih borbah pred nastopom glavnih akterjev revije Miodraga Perunovića in Amadava Bagoyogoa sta se spoprijela Milorad Đuković in Francoz Brillant Benoit. V drugi borbi med Draganom Konovalevim in Portugalcem Bernardinom De Oliviero smo videli boljši boks z veliko raznovrsni-

mi udarci. Zadnja uvodna borba med Zdravkom Kostičem in Francozom Remi Duvergerom je samo potrdila napovedi, da je Kostić najresnejši kandidat za naslov profesionalnega prvaka Evrope v srednji kategoriji. Glavna borba večera med Miodragom Perunovićem, interkontinentalnim prvacom, bivšim amaterskim prvacom Evrope in vice šampionom sveta in afriškim prvacom, Malijcem Amadauom Bagoyogom je prinesla boks kot »plemenito večščino«. Naš bokсар je na celjskem ringu prikazal širok repertoar raznovrstnih udarcev in eskivaž. Izkuščenemu nasprotniku je sodnik v tretji rundi dvakrat štel do devet, v četrti je zaradi nepravi-

vilnega udarca dobil javni opomin, v peti rundi, po novem nock-downu pa je sodnik Đajić prekinil borbo. Ostaja sum, da je zaradi poškodbe Perunovića (pesti obeh rok) sodnik za vsak slučaj prekinil borbo in na ta način »rešil« našega bokсарja hušje poškodbe pred obrambo naslova interkontinentalnega prvaka 17. maja v Baslu.

Lastnik firme ESO commerce, Lojzi Kuljad, organizator bokсarskega spektakla, prvega v Celju in v Sloveniji, je naredil vse, da bi delček profesionalne bokсarske atmosfere preselil v celjsko dvorano Golovec. V tem je uspel, na žalost pa pričakovanega odziva med gledalci ni bilo. Mogoče kdaj drugič!

Kocuvan ostaja

Čas bo pokazal, ali je mladi in talentirani 400 m oviraš, Miro Kocuvan, šesti mladinec z lanskega svetovnega prvenstva v Plovdivu, naredil napako, ko ni sprejel vabila enega od ameriških kolidžev za šolanje in treniranje. Tudi zaslužek, če bi se Kocuvan odločil za pot v Ameriko, ne bi bil

slab. Letno bi dobival 25.000 dolarjev, s tem da bi možnost zaslužka bila odvisna od doseženih rezultatov. Vse to je Kocuvan zavrnil, kljub temu da so oče in trener Miro Kocuvan ter vodilni ljudje Kladivarja dr. Rudi Čajevec in Roman Lešek bili za to, da Miro gre preko »velike luže«.

ŠE JE UPANJE ZA SLOVENSKO SMUČARIJO

Smučine malega Davida

Najboljši športnik Šaleške doline, 14-letni David De Costa, se lahko pohvali z izrednimi letošnjimi uspehi v kategoriji starejših pionirjev. Na državnem prvenstvu na Kopah je mladi Velenjčan osvojil dve tituli državnega prvaka v veleslalomu in superveleslalomu, na mednarodnih tekmovanjih za pokal Loke je osvojil prva mesta v slalomu in veleslalomu, ter drugo mesto v slalomu in šesto v veleslalomu, ter drugo mesto v slalomu in šesto v veleslalomu na dirkah v ČSSR, neuradnem prvenstvu Evrope za starejše pionirje.

»Letošnja sezona je bila za Davida zelo uspešna. V paradnih disciplinah Gorenjcev je prvič po dolgih letih na državnem prvenstvu zmagal »kontinentalac«, kar najbolje pove, o kakšnem talentu je beseda. Tudi na mednarodnih tekmah, ki štejejo za evropski pionirski pokal, le bil zelo dober. A od večih tekmovanj mu je ostala samo dirka Pinocchio Topolino, ena iz serije tekmovanj za pionirski pokal Evrope. Po uspehih v letošnji sezoni SK ga bo Velenje poslalo na eno manj »pomembnih tekmovanj v Španijo, a za prvomajske praznike v Francijo.« je zadovoljen z uspehi svojega učenca trener Marko Lihteneger.

— Naslednje leto bo David tekmoval v mladinski konkurenci med takšnimi asi, kot je Mitja Kunc. Kaj pričakujete od prve sezone v mladinski konkurenci?

V prvi sezoni v mladinski konkurenci se bomo prilagajali, drugo sezono začeli bolj zares. V štiriletjem ciklusu se bo pokazal rezultat. David je po zadnjih testih in napredovanju na najboljši poti da pride v sam vrh, ne samo jugoslovanski, temveč svetovni. Za razliko od konkurence ima David v sebi še precej rezerve in ob pomoči vseh zainteresiranih faktorjev v Velenju, Športne zveze, SK Velenje in bodočih sponzorjev sem prepričan da bo David

v »belem cirkusu« zagotovo uspel. Do sedaj sta k Davidovemu uspehu veliko pripomogla maser in psiholog Franc Vrečko in serviser Drago Tamše.

Oče Tone De Costa, profesor športne vzgoje, bivši košarkar in trener Šoštanjca, sedaj veliki ljubitelj narave in taborništva, je vesel predvsem uspešnega sodelovanja Davida in trenerja Marka Lihtenegerja.

»Vesel sem, da je sodelovanje med Davidom in Markom na tako visoki ravni. Rezultati govore, da je David pod vodstvom trenerja Lihtenegerja zelo napredoval in upam, da bo tako tudi naprej. Razen Marka moram pohvaliti tudi klub SK Velenje in vse te ljudi, ki s svojim ogromnim in požrtvovalnim delom omogočajo vsem smučarjem maksimalne pogoje. Omenil tudi bi Športno zvezo Velenja in ŠRC Golte, ki nam po svojih zmožnostih gresta na roko.«

Predstavniki Športne zveze Velenja Vlado Vidmar je posebej vesel uspeha mladega Davida De Coste.

»Za takšne primere, kot je David je Športna zveza ustanovila sklad za pospeševanje vrhunskega športa, iz katerega

bodo sofinancirali vse velenjske talente. David je velik talent in v prihodnosti od njega pričakujem vrhunske uspehe in dosežke.«

In na koncu smo vprašali Davida, kaj pričakuje v prihodnosti od svoje smučarske kariere?

»Po dosedanjih rezultatih, so napovedi zelo obetavne. Od cicanov pa vse do pionirjev sem vseskozi zmagoval na republiških in državnih prvenstvih. Tudi na mednarodnih tekmah sem se uveljavil. Zato upam, da bom tako uspešen tudi v mladinski konkurenci in pozneje v članski. Seveda pri tem pričakujem pomoč v prvi vrsti staršev, trenerja, kluba, šole, maserja, psihologa, zveze in sponzorjev, ker brez takšne ekipe ne bi bilo uspeha.

Rokomet
za Celje

Celjski rokometni drugoligaš Pivovarna Laško se vneto pripravljata na nadaljevanje pomladanske lige. Osnovni cilji rokometnega kluba so v tem trenutku prvo mesto v drugi ligi, uspeh v kvalifikacijah za prvo ligo, želijo pa tudi uspešno delati z vsemi selekcijami.

Svoje ambicije pred tekmo s Partizanom Bjelovar in kvalifikacijami za prvo zvezno ligo so predstavili na tiskovni konferenci.

V klubu je stanje pred derbijem zelo optimistično, še pose-

bej pa so mirni po zmagi, ki so jo dosegli v Slovenj Gradcu. Celjani trenutno vodijo s tremi točkami naskoka pred ekipo Partizana in bi z zmago vrnili upanje, da v naslednji sezoni slovenska ekipa ponovno zai-gra na zvezni ravni. Poleg zma-

ge v derbiju, ki bo v soboto v hali Golovec s Partizanom, si želijo tudi končnega uspeha in športno srečo v kvalifikacijah, najbolj pa težko pričakovano vrnitev v prvo zvezno ligo.

Da rokometna kakovost ne bi upadla, bodo nadaljevali uspešno delo z vsemi selekcijami.

Rokometni klub bodo zasnovali kot d. o. o., da bodo

lahko uspešneje poslovali.

Za sobotno tekmo pa uprava kluba pripravlja še posebno presenečenje. Športni program se bo pričel ob 16. uri s tekmo med RK Celje Pivovarna Laško in Veliko Nedeljo, ob 17. uri se bodo za točke pomerile 2. ekipi Celja in Velenja, ob 19. uri pa bo veliki derbi, ki bo med odmorom popresten s show programom akrobatskega kluba Mont Kozje.

ROKOMETNI KLUB CELJE
PIVOVARNA LAŠKO

KULTURA POSLOVNEGA KOMUNICIRANJA

SMO VODILNO GRAFIČNO PODJETJE

Tradicija, kvaliteta, inovativnost so vodilo našega dela in razvoja.

SMO DRUGAČNI

Ponujamo Vam tisk, design, inženiring, svetujemo in izobražujemo. Uvajamo novosti v sistem poslovnega komuniciranja in rešujemo probleme.

Med prvimi smo proizvedli samolepilne nalepke, zebra papir, računalniške obrazce in vrednostne tiskovine.

Naši proizvodi so kreativni, originalni, barviti, prijazni in osebni.

Ponosni smo, da Vam lahko ponudimo tako širok proizvodni program:

tabelirni papir in vse vrste tiskanih računalniških obrazcev,

data mailer, kuverte, vrečke, obrazce za optično čitanje;

vrednostne tiskovine: čeke, obveznice, delnice;

tabelirne, cenovne, industrijske etikete;

koledarje, prospekte, papirno galanterijo.

ŽELIMO OBLIKOVATI KULTURO POSLOVNEGA KOMUNICIRANJA

Naš prispevek so kreativni tiskani proizvodi in poenostavljene rešitve zapletenih postopkov.

MI SMO VAŠ PARTNER PRI KREATIVNIH POSLOVNIH KOMUNIKACIJAH

Grafično podjetje, p. o.
63000 Celje, Čopova 24
Telefon: 063/31-312, 34-888
Telefax: 063/37-610

CETIS JE NOVO IME ZA AERO GRAFIKO

KAKO DEKLETA PRIDEJO NA ZELENO VEJO

Hrepeneče pleh punce

Pojavljajo se na vidnih mestih, navadno pred šolo, ali v lokalih kjer ponosno razkazujejo svoje jekleno bogastvo na kolesih. Vsem dajejo vedeti, da niso kar tako, da imajo več kot drugi. Nekatera dekleta jih skrivaj ogledujejo, druga se ne zmenijo zanje, a kar preveč je tistih, ki komaj čakajo na namig, da se lahko tem jeklenim konjičkom približajo.

In tako se navadno začenja tisto, čemur učeno pravimo mladinska promiskuiteta. Moški s svojim simbolom bogastva, avtoriteto in napuhom ter z obilo predrznosti zlahka najdejo svoj plen med šolajočimi dekletimi. Sprva kot zreli in izkušeni partnerji skušajo dekleta prepričati, da gre za globoka ljubezenska čustva do njih. V kolikor niso »vezani« moški, se z njimi dogovarjajo za zmehek pred šolo – da zadovoljijo statusnemu simbolu, ali pa v lokalih, gostinskih ipd. Dekleta peljejo na večerje, ali

v boljšem primeru na ples, nato pa se intimen dan najpogosteje konča v avtu ali v njegovem stanovanju.

Ščasoma postanejo te oblike druženja pogostejše. Takšni pari v kolikor sploh iščejo družbo, se družijo največ s sebi enakimi ali pa s prijatelji partnerja.

Kaj pravijo šolarke

Pogostnost in intenziteta pojava nas je vzpodbudila, da smo o tem vprašali šolajoča dekleta iz različnih celjskih šol. Usklajenost in prizadetost vprašanih sta potrdili naša predvidevanja. Kar tri četrtine deklet je pritrdilno odgovorilo na vprašanje, če obstajajo ljubezenska razmerja med učenkami in premožnejšimi moškimi. Več kot polovica teh deklet pozna ljubezenska razmerja sošolk, ki od dobro situiranih partnerjev dobivajo v dar razne materialne stvari. Nekako po priljubljenosti daril so na prvo mesto postavile nakit, nato pa obleke, kozmetiko, povabila na večerje in podobno. Dokaj edina so si tudi v mnenju, da so najpogostejše dogovorjeni zmenki v avtu moškega, sledijo pa jim srečanja v njegovem stanovanju. Kar tretjina deklet meni, da je to pogost pojav. Vendar je na srečo dokaj zdravega razuma med vprašanimi. Večina teh deklet sicer ne obsoja, toda usmiljenja so deležne.

Jasno, najtežje pri vsej tej stvari pa je potegniti mejo in določiti kdaj gre za promiskuiteto, kdaj za ljubezenska čustva. Mogoče bi dobili odgovor na to vprašanje, če bi vprašali moške???

Zadovoljevanje želja

V ničkolikih televizijskih spotih vidimo mlada dekleta in fante, ki se vozijo s sanjskimi avtomobili, pijejo »osvežujočo« pijačo, razkazujejo svojo garderobo ter mamljivo uporabljajo intimno kozmetiko.

V Svet sanj in blagostanja poželjivo zre mnogo mladih obrazov z druge strani ekrana. Pred njimi se odpira nedosegljivi svet zunanjega blišča.

Pot do pridobitve skomercializiranih vrednot in s tem do uresničitve lastnih sanj je veliko.

Ob takšnih namenih in željah je mati narava poskrbela, da si dekleta »lažje« kot fantje poiščejo poti do zadovoljitve.

Kot »beli principi na konju« se tukaj pojavijo dobro situirani moški, navadno starejši od deklet, s precej denarja pod palcem. Ti znajo v svoje zadovoljstvo s pridom izkoriščati tihe želje deklet.

bi ji v pouličnem jeziku rekli, prostytucija. Veliko bolj smotolerantni do nje kot do narkomanije. Javnost, šole, družina si pred tem preveč zatiskajo oči ali pa pojava sploh ne opazijo. Organi javnega pregona imajo pri tej obliki razprodaje še manj moči kot pri znani najstarejši obrti.

Moških, ki znajo s pridom izkoriščati željo deklet po zunanjih učinkih ali njihovo slabo ekonomsko situacijo, je dovolj. Pojavljajo se in osvajajo brez bojazni, saj javnost njihova početja ne opazi, noče opaziti in jih ne obsoja. Okolica obsoja le dekleta. »trojanskega konja« pa ne opazi in ga ne preganja.

Zakoni

V 104. členu 11. poglavja Kazenskega zakona Republike Slovenije se omenja kršitev spolne nedotakljivosti z zlorabo položaja; citirano: 1. Kdor zlorabi svoj položaj in tako pripravi osebo drugega ali istega spola, ki mu je podrejena ali od njega odvisna, k spolnemu občevanju, ali da izvrši oziroma trpi kakšno drugo spolno dejanje, se kaznuje z zapornom od treh mesecev do treh let.

V nadaljnjem tekstu je mogoče razbrati, da je to medsebojno razmerje dejansko vprašljivo, tako, da je storilcevo zlorabo treba ugotavljati v vsakem posameznem primeru. Zakon je rigoroznejši, kadar gre za mladino med 14. in 16. letom.

Dekletom v znak hvaležnosti oz. »ljubezni« kupujejo nakit, obleke, kozmetiko, cvetje ali celo hrano. Dekle se navadno niti ne zaveda svoje poniževalne vloge, saj je prepričana, da gre za izraz ljubezni.

Vendar pa ni malo deklet, ki se prav dobro zavedajo svoje vloge in se ponašajo s svojimi dejanji pred sošolkami. Hvalijo se, da živijo kot »kraljice« in jedo v najboljših restavracijah.

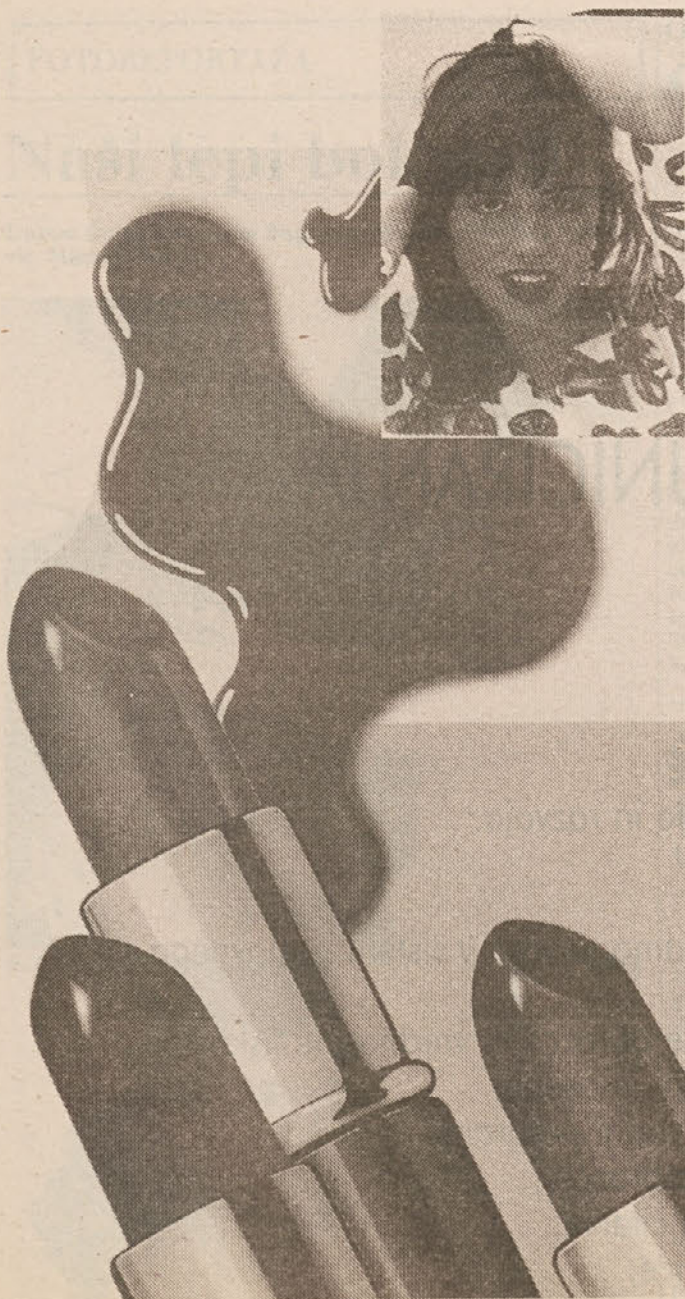
Sošolkam, ki opazujejo dogajanja in imajo več trezne presoje o takšni simbiozi, se manipulirana dekleta nemalokrat smilijo ali pa se norčujejo iz njih. Nadele so jim vzdevek »PLEH PUNCE«, zaradi zasvojenosti z avti. Marsikatera točno vedo, da v teh odnosih moški zlorablajo dekleta in jih zadovoljujejo z materialnimi drobtinicami.

Druge sošolke pa zavidajo tem »pleh puncam«. Najbolj zaskrbljujoči so vzroki, zakaj jim zavidajo. Kot same pravijo zato, »ker imajo vsega v izobilju, ker ne vedo kaj je pomanjkanje, ker jim »dragi« kupuje lepe stvari, ker je to SUPER, ker se imajo včasih kar dobro.«

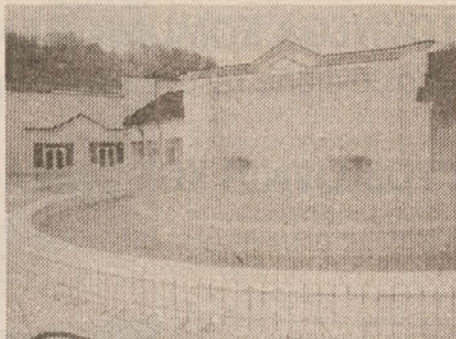
Katera dekleta največkrat iščejo stike za koristljubno medspolno druženje. Težko bi jih kar tako okarakterizirali. Najdemo jih v skoraj vseh slojih šolajoče mladine. Nekako največ pa jih je med šolarkami »vozačicami«, ki vsak dan potujejo v šolo (ne glede na dolžino poti). Situiranost družine, iz katere izhajajo, ne igra pomembnejše vloge. Premožnejše iščejo takšne stike iz zabave ali postavljanja pred sošolkami, revnejše pa si želijo s tem izboljšati svoj materialni status.

Žal na koncu klasificiranja po vzrokih, namenih in osveščenosti, v ljubezni darežljivih šolark, najdemo tudi takšne, ki se prav dobro zavedajo svojega početja. In ravno tukaj najdemo bistvo problema.

Mogoče enako grozeče kot narkomanija, ali pa vsaj z roko v roki z njo, se širi med mladino tudi promiskuiteta ali, kot

ZDRAVILIŠČE
ATOMSKE TOPLICE
63 254 PODCETRTEK
TEL: 063/828 000
TELEX: 33819 TTG AT YU
TELEFAX: 063 828 024

Bazenski kompleks »Terme«

Za našo deželo doslej edinstven bazenski kompleks velikosti 2800 m², od tega 900 m² vodnih površin, nudi vsem ljubiteljem vodnih užitkov zares veliko izbiro. Podvodne, rimske kopeli, vroče vrele, slap, bazen, namenjen otrokom, vodni prehod, ki omogoča plavanje iz notranjega dela kopališča v zunanji, prostor za počitek, del namenjen nudistom, solarij, finsko in turško savno ter prikupen »Bikini bar«, kjer se obiskovalci lahko odžejajo.

Temperatura vode se giblje med 30 in 36° C.

TERME SO ODPRTE VDAK DAN
od 9. do 20. ure

IZ SKICIRKE

BORI ZUPANČIČ

Zakaj ne hodim več v gledališče

Celjsko gledališče slavi te dni častni jubilej – štirideset let svojega obstoja, jaz pa precej nečastnega, da že kakšnih pet let ne zahajam več vanj. Seveda; z nekaterimi naključnimi izjemami, ki pa samo potrjujejo to moje nepisano pravilo.

Nazadnje sem bil v gledališču na povabilo Ga-ga in Štefa. Gledal sem Makarovičin Kabaret o katerem še dandanes ne vem kaj naj rečem, čeprav sta omenjena dva imela »prste vmes« pri nastanku predstave. Po njej smo se še pozno v noč zapijali v foyerju. Ga-ga mi je oznanila, da se po Ljubljani govori, da sem že umrl, Štef pa mi je opisoval koncert Laibachov v trboveljski Elektrarni. Jaz sem kadil Jęline cigarete in odvrnil Ga-gi, da se je v tem času, odkar je nisem videl, zelo napihnila.

Ampak vse to nima nobene zveze z mojim razlogom za neobiskovanje te naše mestne kulturne znamenitosti.

Da bo zadeva čim bolj jasna moram takoj povedati, da imam celjske gledališke igralce rad. Zdi se mi še edini preostanek neke posebne vrste ljudi, ki jim uspeva navkljub letom in letom njihovega početja, še vedno z neprizadetim zanosom vztrajati v njihovem poslanstvu. Našemu mestu dajejo večat nekakšne svetovljansko, ki lahko postane prav vzemirljivo privlačna, če se preplete z običajnimi vsakdanjostmi. Kot je na primer ta, če vidiš Milado kako s cekarjem hiti mimo Metropola. Ali Zvoneta kako čaka na avtobusni postaji. Pa Mira, ki po Ljubljanski biciklja na vaje. Da ne omenjam Brunovih znamenitih natančno odmerjenih postopanj po mestu. In še bi lahko našteval.

Vse to so gotovo razlogi, da so se gledališki igralci priraski k mojemu srcu. A zakaj potemtakem, da ne zahajam več v gledališče?

Tukaj je verjetno nekaj narobe z mojo podzavestjo. Oziroma z mojimi željami in pričakovanji. V gledališče sem namreč prenehal zahajati zato, ker mi je nadvse mučno gledati te gledališke ljudi, ki jih poznam in imam rad, kako se razdajajo nekim drugim ljudem, ki jih tudi dobro poznam, a jih imam neprimerno manj rad kot igralce.

Naj bom direkten. Nerazumljiv bes me zgrabi, ko moram gledati kako večina naših igralcev v materialnem pogledu pravzaprav životari. Ne vem in niti ne zanima me po kakšnih merilih so nagrajeni za svoje vloge, a prepričan sem, da so v tem pogledu nešteto krat prepeharjeni.

Kako naj zdržim gledati njihovo razdajanje za krdelo povzpnetih običajnežev, ki znajo grabiti le za lastne riti in po končanih predstavah odhajajo domov enako apatični do duhovnih dobrin kot pred njihovimi začetki.

V hitrih avtomobilskih brzici mimo igralcev. Še pogledati jih ne utegnemo. Tiste, katerim so, ko je padla zavesa, tako navdušeno ploskali.

V tem je gotovo nekaj zelo narobe. Če ne drugje, potem gotovo z menoj.

In zato že kakšnih pet let ne hodim več v gledališče.

MUZIKA JE BIZNIS

Nič ni bolj donosnega kot ponovne izdaje starih uspešnic. Poglejte: nekdo se domisli, da bi ponovno izdal neko pesem, ki je pred leti kraljevala (ni najbolj nujno) na lestvicah popularnosti. Ko se avtorske agencije, založniki in nosilci avtorskih in izvajalskih pravic pogodijo okrog procentov, najame izdajatelj kakšnega uspešnega producenta, ki naredi remiks in hopla – denarci začno pritekati. Seveda je remiks mogoče narediti le, če obstaja originalni studijski trak. Sicer pa remiksovi ni potrebno delati ravno pri vsaki ponovni izdaji. Popolnoma namreč zadostuje originalni master trak. Poglejte, naprimer, kompilacije raznih hitov. Najdete jih pod naslovi kot: »Zlata šestdeseta« ali pa »Najlepše ljubzenske pesmi vseh časov« ali morda »The best of Rock'n'Roll«. In te kompilacije se prodajajo v milijonskih nakladah.

Poglavje zase so razni »Tribute to:« založniški podvigi. Tudi tu gre za kompilacije, le da posnetki niso originalni, temveč kopije, ki so bile posnete z imitatorskimi glasbeniki. Založniki se na ta način odkrižajo plačevanja izvajalskih pravic (avtorske seveda ostanejo), pa še lažje pridejo h koritu. Na zgoraj opisan način posneto npr. »Hey Jude« lahko namreč izda vsakdo, ki bo najel glasbenike, ki mu jo bodo poskušali čim bolj verno odigrati in zapeči, medtem ko se za original lahko mirno obriše pod nosom.

S pojavo digitalne tehnologije in kompaktnih diskov (CD) se je v glasbeni industriji (oddelek za ponatise) odprla popolnoma nova poslovna priložnost. Gre za digitalne re-izdaje. Na ta način so s popularizacijo CD standarda ponovno izdali kompletno diskografijo, od klasične in resne glasbe, preko Jazz-a, do rocka. Variranj v kvaliteti so tudi tu odvisna od denarja, ki je bil vložen v projekte na začetku. O klasični in Jazz-u ni treba govoriti preveč (kot poizkusne serije so izdali prav plošče teh zvrsti), pri rocku pa je razlika v kvaliteti več kot očitna.

Prav gotovo ste že slišali za razvpiti digitalni remiks največjih uspehov in nekaterih še neizdanih posnetkov skupine Led Zeppelin. Ta High-Tech projekt, ki je prav gotovo zahteval ogromna finančna vlaganja, je iz ene glavnih referenc v rocku naredil živče bogove. Danes Les Zeppelin poslušajo najstniki, ki se takrat še rodili niso. Ne trdim, da je to povzročil prav ta digitalni mumbo-jumbo, je pa v veliki meri pospešil cel proces. Z Elvisom ni čisto nič drugače. Njegove originalne master trakove so lepo digitalno prečistili in King je spet na novo zapakiran in varno shranjen v sicer nekaj manjši, a še vedno, plastiki. Tudi Jimi Hendrix-a lahko najdemo na vseh mogočih in nemogočih re-izdajah, ki grede kot vroče žemlje. Najbolj hecna situacija pa je s Stooges, ki so v svojem času bili vse kaj drugega kot mega zvezde. Eden izmed njihovih ponovno izdanih posnetkov je na CD presnet kar s plošče, tako da se na njem sliši celo tisto značilno in avdiofilom tako nostalgčno pokanje. Pa nikar ne mislite, da se tak CD ne bo dobro prodajal. The Stooges so bili daleč od kakšnega High-Tech benda in tisti, ki jih radi poslušajo, to dobro vedo. Da ne davim več z naštevanjem, ponatisnili so vse, kar se je sploh dalo ponatisniti, nekaj na megalomanski ravni, nekaj kar tako, pa tudi dosti slamparije je zraven. Denarci pa cingljajo.

Velik biznis so naredili tudi The Clash, z reklamo za Levi's jeans. Njihov singl »Should I Stay Or Should I Go« je njihov prvi in edini, ki je dosegel vrh angleške lestvice najbolj prodajanih singlov. Lahko si mislite, kako je zrasla prodaja njihovih plošč. Pa že lep čas je minil, odkar so razpadli. Melody Maker pa je že objavil raco, da bo v naslednji reklamni za Levi's glasbena podloga pesem »Anarchy In The U. K.« benda Sex Pistols. Pristavili so še, da je firma Levi's že dobila protestna pisma zgroženih punkerjev, ki se, ogorčeni, sprašujejo: »Did Sid die for this?«

Šalo na stran, kakorkoli že gledamo na vedno nove domislice glasbenih poslovnežev, zmeraj drži kot pribito, da je ni pesmi, izvajalca (uspešnega seveda), ki se ga (je) ne bi dalo vnovčiti še na kakšen nov način. V poslovnem svetu, ki ima opraviti z glasbo, namreč vladajo isti zakoni kot povsod drugod. In glasba je pač roba kot vsaka druga.

LESTVE

The Clash v reklamni za Levi's: »Should we buy it or should we not?«

Velika Britanija (NME)-singli

1. THE CLASH – Should I Stay Or Should I Go
2. THE SIMPSONS – Do The Bartman
3. MADONNA – Crazy For You
4. SOURCE ft. CANDI STANTON – You Got The Love
5. XPANSIONS – Move Your Body (Elevation)

Chris Rea: ata so še kar pri močeh.

Velika Britanija (NME)-albumi

1. CHRIS REA – Aubege
2. OLETA ADAMS – Circle Of One
3. QUEEN – Innuendo
4. CHRIS ISAAK – Wicked Game
5. FREE – The Best Of Free-All Right Now

VIDENO

JANE'S ADDICTION, 26. 3., »SLOVAN« Kodeljevo

»We came here to show you what is America! Many Americans believe in peace and democracy! And we are four of them!«

Kaj porečete, če vam prisežem, da sem zgoraj napisane stavke prav zares slišal na tokovnem koncertu Jane's Addiction? In da jih je izrekel Baudelaire ameriškega rocka, Perry Farrell?

Še eno vprašanje: kako bi se počutili, če bi bili organizator koncerta in bi bend izrazil željo, da bi namesto predskupine nastopili žonglerji, požiralci

plamena, ipd., in bi vi dobili najboljšo skupino za tovrstne predstave v državi, nakar bi bend prepovedal nastop slednjih z obrazložitvijo: strah pred požarom? In kako bi se šele počutili, če bi bili eden izmed članov te skupine in bi šele uro ali dve pred nastopom izvedeli, da iz vsega skupaj ne bo nič, ker so se tipi iz benda pokakali, ko so videli nekaj pirotehničnih točk.

Jane's Addiction so MTV bend in prosim vas: ne moralizirajte in ne jemljite kratice MTV kot psovko, saj je dobrih MTV bendov bore malo, J's A. pa so gotovo eden izmed njih. Govorim o bendih, ki jih vrtijo vsak dan (pozabite na »120 minut«), a R'n'R-a ne uporabljajo le kot izrazno obliko, govorim o bendih, ki so (ali pa naj bi bili) Rock'n'Roll!

Zato je stiskaštvo J's A. okrog ozvočenja toliko bolj nedopustno. Bend, o katerem beremo čudovite stvari, bend, ki dela dobro glasbo in ima na tone deklariranih pristašev, si ne bi smel privoščiti tako bednega ozvočenja!!! Ves denar, ki so ga morebiti prihranili z izposajo nekakšnih turbo tranzistorčkov, ne more odtehtati razvpitega slabega občutka na odru in v dvorani, ko izvajalec lahko »seže« kakšnih deset metrov od odra, od tam naprej pa kraljuje kakofonija. Tisto, kar morda pristaja Ramonesom, ne pristaja J's A. In obratno.

Seveda pa majhno ozvočenje ne pristaja nobenemu večjemu placu. Prav zato močno dvomim, da J's A. niso pričakovali, da bodo igrali tudi v večjih dvoranah. V Ameriki imajo po 20000 duš na koncertih. In Amerika je že nekaj let »definitivno IN«.

Hvalabogu, vsaj fani so se zabavali. No, in težko priklicani in pritoptani bis je bil odličen. Toda kaj drugega reči o koncertu, na katerem te zaradi slabega ozvočenja (in morda še česa drugega) pribije le en koles?

Miles Davis, Cankarjev dom Ljubljana, 30. 3. 1991:

Govoril nič, povedal veliko, bi lahko rekli za koncert mojstra Milesa, za petičneže. Če je kdo mislil, da je pravo presenečenje večera vstopnina (900 din), je bil verjetno prav presenečen ob pogledu na polno dvorano in resnično presenečen šele ob koncu koncerta, ko je moral priznati, da Milesove

virtuozne interpretacije odtehtajo tudi ta, za marsikoga ogromen denar.

TV

»IN«
– SKATE TV v Studiu Ljubljana

»OUT«
– zgornjepoldanske prekinitve sporeda na TVS 1 (lahko bi vključili kakšen satelit)

REKLI SO

Lemmy iz Motorhead: »Rad imam ženske. Pravzaprav sem v glasbenem biznisu zaradi njih. Odkril sem, da lahko dobiš žensko, jo slečeš in te stvari, če le imaš kitaro.«

NOVICE

Sonic Youth bodo izdali EP s petimi »živimi« posnetki, ki so bili posneti lani nekje v Kaliforniji in posebnim miksom pesmi »Dirty Boots« z njihovega zadnjega albuma »Goo«.

KONCERTI

V petek, 5. 4. 1991 bo v Kljub-u v Celju t. i. »JAZZ KLUB«. Gostoval bo trio NEW ETNO CONNECTION iz Zagreba, ki s svojim LP prvenecem »Wonderland« že doživlja uspehe na evropski jazz sceni.

V torek, 2. aprila bodo v KUD France Prešeren nastopili že v prejšnji številki napovedani URGE OVERKILL iz Chicaga.

Če se boste mudili v Zagrebu si lahko 4. aprila v dvorani SKUC PAUK ogledate koncert skupine NEW MODEL ARMY.

V isti dvorani pa si boste lahko 16. aprila ogledali koncert skupine NOVA MOB iz ZDA, ki ga bomo še posebej napovedali v prihodnji številki.

TREND

Izogibati se gostilniških debat o politiki.

Zunanja trgovina p. o.
Celje, Mariborska 7

Poslovni predmet našega podjetja obsega:

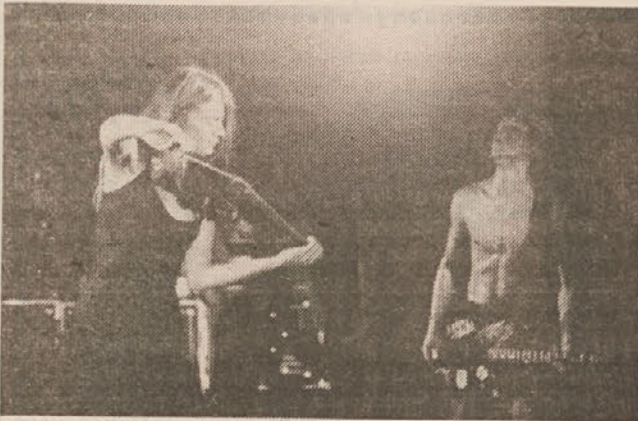
- izvoz in uvoz črne in barvne metalurgije, kovinsko finalnih proizvodov
- uvoz in izvoz bele tehnike in široke potrošnje
- specializiran uvoz investicijske opreme vseh vrst
- izvajanje investicijskih del v tujini
- poslovanje v maloobtojnem prometu

zastopanje tujih firm:

- NEMČIJA: GMN, INTENSIV FILTER, ABIGWERKE, BMC, BUDERUS
- AVSTRIJA: FESTO, SCHINZEL, ARTWEGER, LANDIS & GYR, KLUDI
- ITALIJA: OME, CEMB
- BELGIJA: BINKS

Poslujemo preko podjetij v tujini z udeležbo našega kapitala:

CARMETAL, Avstrija, UNIMERCAT, Nemčija, RESCO, Italija, APRIMEX, Kenija in EURO PACIFIC, Hong Kong
in predstavništva s sedežem v Moskvi in Minsku, v Pragi in Bratislavi, Bukarešti, Berlinu, Pekingu in Varšavi.

Jane's Adiction: v Ljubljani.

TOP 10 DISCO CIBBY

1. BELINDA CARLISLE – The same Thing
2. ROXETTE – Joyride
3. MILLI VANILLI – Keep on Running
4. 2U – Take my Breath Away
5. FLOOR – Unehained Melody
6. ROBERT PALMER & UB 40 – I'll be Your Baby Tonight
7. SECCHI – Keep on Jammin'
8. LONDON BEAT – I've been Thinking About You
9. GRAF HADIK – Zorba's Dance (Tequila Bumm)
10. DR. ALBAM – Hello Africa

DISCOTEKA CIBBY JE ÖDPRTA VSAK PETEK IN SOBOTO, GOST VEČERA »DANIEL«

ŠALEŠKA DOLINA

Zaplenjena posest

ŠMARTNO OB PAKI

ŠT. ANDRAŽ – kmetija – lastnika **Jože in Marija Tanjšek** – vrednost (stanovanjska hiša in gospodarsko poslopje, 23 ha zemlje) 160.000 din;

ŠT. ANDRAŽ – zemljišče – lastnik **Franc Maurer** – vrednost 18.500 din;

ŠT. ANDRAŽ – zemljišče z inventarjem – lastnika **Ana in Ferdo Vasl** – vrednost 15.000 din;

DOBRIC – zemljišča – lastnik **Ferdo Kasesnik** – vrednost 10.200 din;

DOBRIC 42 – zemljišče – lastnik **Franc Zabukovnik** – vrednost (zaplenjena polovica) 115.000 din;

ŠT. ILJ

ŠT. ILJ PRI VELENJU – kmetija – veleposestvo Gradič – lastnica **Eleonora Goričar** – vrednost (79 ha zemlje, grad z gospodarskim poslopjem, gospodarsko orodje, živina) 606.000 din;

LAZE 6 – zemljišče – lastnik **Jakob Jelen** – vrednost (zaplenjena do polovice) 62.500 din;

ŠT. JANŽ PRI VELENJU

ŠT. JANŽ pri Velenju – stanovanjska hiša z gospodarskim poslopjem in trgovski lokal v Velenju – lastnika **Alojz in Amalija Podpečan** – vrednost 230.000 din;

TOPOLŠICA

TOPOLŠČICA – stanovanjska hiša z vrtom – lastnik **Jože Polanc** – vrednost (zaplenjena do polovice) 11.400 din;

TOPOLŠICA 99 – kmetija, obrtna hiša z gospodarskim poslopjem – lastnik **Ivan Skaza** – vrednost 287.000 din;

TOPOLŠICA – kmetija – lastnica **Eleonora Goričar** – vrednost (7 ha njiv, 10 ha travnikov, 52 ha gozda, hiša z gospodarskim poslopjem) 350.000 din;

ZAVODNJE

ST. VID NAD ZAVODNJAMI – kmetija – lastnik **Franc Žlebnik** – vrednost (20 ha njiv, 15 ha travnikov, gozd, pašniki, sadje, živina) 512.000 din;

SV. VID – kmetija – lastnik **Viljem Kosi** – vrednost 185.000 din;

ZAVODNJE 39 – kmetija z gospodarskim poslopjem – lastnik **Matija Rogliček** – vrednost (zaplenjena četrtina – zgradbe, orodje, živina) 36.000 din;

ŽELEZARNA ŠTORE: KO DRŽAVA VZAME PODJETJE

Goli in boski

Sredi marca je štorska železarna podpisala pogodbo o prenosu družbenega kapitala na Republiko Slovenijo. To naj bi bil korak v prestrukturiranje slovenskega železarstva, v katerem naj bi opredelili dva proizvodna programa, pločevino in profilni program, radikalno, na 500.000 ton surovega jekla, znižali slovenske količine in se v vseh treh železarnah domenili o delitvi dela.

Čas dela zlasti proti štorski železarni (nesreče in izpadi v preteklih letih), ki je ta čas kljub pogodbi in poddržavljanja v domala brezupnem položaju. Iz republike, razen obljub, ni prišlo ničesar, delavci so se znašli v skrajnem uboštvo.

Bančniki so jim dokončno zaprli pipo, železarji jim dolgujejo 15 milijonov dinarjev, obljubljenih republiških akceptiranih nalogov do danes niso dobili, občinski vladi, občinskem proračunu doslej tudi dolgujejo 15 milijonov din, sami ne upajo več prevzeti odgovornosti za kreditiranje. Z usodo železarne so se zatorej morali minuli petek spoprijeti sami poslanci občinskega parlamenta.

Odobrili so sicer kratkoročni premostitveni kredit v višini treh milijonov dinarjev, jamstvo je pol milijona DEM deviznega priliva železarninega nemškega partnerja Kruppa, s pomočjo katerega so s skoraj dvotedensko zamudo štorski železarji le dobili plače, vendar

so ostro napadli obnašanje republiških resorjev in republiške vlade, ki je nase navezala vse finančne vire, od občin pa terja reševanje nastalih problemov v njihovih okoljih. Še mnogo bolj kot v gospodarstvu se to odraža v družbenih dejavnostih, na primer v zdravstvu in v šolstvu.

Republiški mlini meljejo nerazumno počasi, z odločitvami odlagajo, o različnih in načih razpravljajo dolge mesece in jih v udobnih foteljih malodane ne zanima, koga vse v njihovi državi jemlje vrag. Kako nepomembno je za gospode v Ljubljani, če imajo poddržavljeni delavci malico, če so zavarovani in se lahko pripeljejo na delo, če se morajo zaradi pomanjkanja denarja odpovedati štorski celodnevni osnovni šoli, če ne morejo plačevati stanovanja in ogrevanja, če imajo v loncu le želje in vodo. Počakajte, počakajte, gre le za prehodno obdobje, pravijo, jutri, ko se bomo dogovorili, bo vse drugače.

MLEKO

Bližnjica do groba

Celjani in okoličani se bodo poslej morali odpovedati še eni dobrini – nakupu mleka pri najbližjem kmetu. V mlekarni v Arji vasi namreč menijo, da je v mleku v okolici Celja veliko težkih kovin, ki so zdravju škodljive, zato priporočajo, da mleko kupujete v trgovinah, ki je gotovo boljše kakovosti.

V dobro svojemu zdravju bi Celjani še najpametneje ravnali, če bi se odpovedali zelenjavi s svojih vrtov, mleku od najbližjih kmetov, vodi iz vodovoda, to pa je ugotovila tudi obsežna raziskovalna naloga o vplivu onesnaženih celjskih tal na nekatere rastline. Najbolj so nevarne koncentracije kadmija, ki je zdravju tudi najbolj škodljiv.

V mlekarni v Arji vasi do sedaj raziskav na težke kovine še niso delali, ker pa Zelenci pritiskajo, bodo takšne raziskave gotovo potrebne, meni Alojz Kampuš, član predsedstva mlekarne. Sedaj analizirajo mleko glede na vodo in mikrobiološko sestavo, ker pa je

stara navada kmetov, da mleko »krstijo« z malo vode in ne pazijo dovolj na higieno, je bilo začasno zaprtih že nekaj zbiralnic. Zaradi higienske oprečnosti bodo v tem mesecu tudi poostriili higienske norme in pričakujejo, da se bo higiena pri molži in transportu do zbiralnic le dvignila.

»Samo izvajati bomo začeli zakon iz 1983. leta, saj če bi se tega držali že prej, bi morali zavrniti več kot polovica mleka,« je dejal Alojz Kampuš. Mlekarji bodo seveda nezadovoljni, porabniki pa si bodo nekoliko oddahnili ob kvalitetnejši hrani. Celjanom pa nasvet – kupujte rajši alpsko mleko in poskrbite za zdravje.

OBVEZNA ŠTIPENDIJA 2

Kadrovske strategije podjetij

Če smo kot starši otrok, ki jih je potrebno izšolati, zainteresirani za pomoč v obliki štipendije, smo kot zaposleni v podjetjih, ki jih je potrebno kadrovske oklestiti, drugačnega mnenja.

Štipendiranje pomeni zaposlovanje, zaposlovanje pomeni konkurenco novih znanj, sposobnosti in energije, konkurenca za delovna mesta (če jih je premalo) pomeni, da lahko nekateri ostanejo brez njih. Znanje so ideje kot: »Odstopim svoje delovno mesto za svojega otroka?«, vendar pa so pravila konkurenčnosti drugačna – ni nujno, da bo za vaše delovno mesto primeren ravno vaš otrok.

Umik prvakov

V celjski regiji se je število razpisanih štipendij znižalo na 43% lanskega razpisa. Posebno katastrofalni so podatki za občine Velenje (43%), Laško (39%), Zalec (38%) in Celje (samo 25%).

V občini Celje je največ štipendij razpisal Ingrad (38 od skupnih 133), ki se ne more ravno pohvaliti s poslovno uspešnostjo, zato sklepam, da je to bolj inercija preteklega obdobja. Med štipenditorji pa ni več osrednjih celjskih podjetij: Cinkarne, Kovinotehne, Etola, Zične, Aera, Zlatarne, EMA, Železarne.

Zanimiva je situacija v konjiški občini, kjer je število razpisanih štipendij celo večje kot v lanskem letu. Kljub temu, da se je Konus umaknil z liste prvakov, vstopa na listo Unior, ki po lanskim popolni abstinenca razpisuje kar 73 štipendij. Kako se glede tega razumeta direktorska dinasta, oče in sin, ni znano, dejstvo pa je, da so po dolgotrajnem prelivanju kapitala iz zreške industrije v turizem potrebni premiki v smeri socialnih benefikacij izkoriščanih.

Kaj se dogaja?

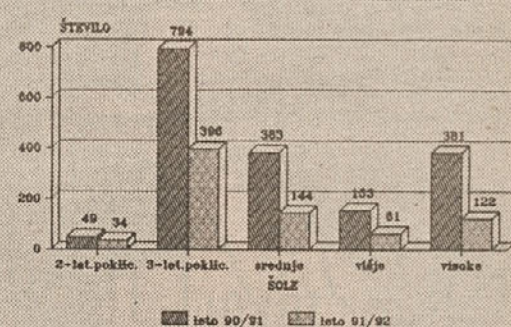
Število štipendistov in letno razpisanih štipendij je bilo dolga leta prestižna vrednota podjetij. V zadnjem letu pa se je mariskaj spremenilo. Nekatera podjetja so ugotovila, da tega prestiža niso sposobna plačati, druga, da se lahko prestiž razkazuje na drugačen način (npr. stanovanja za mlade strokovnjake), tretja pa s čisto ekonomsko računico (brez rizika uspešnosti šolanja) poberejo najuspešnejše po zaključku šolanja s plačilom stroškov štipendiranja štipenditorju in seveda ugodnejšo ponudbo glede zaposlitve.

Naslednje dejstvo je, da je mogoče velik del kadrov, ki imajo tudi prakso, ne samo spričevalo, možno dobiti na zavodih za zaposlovanje.

In nenazadnje so tu kadri v podjetju, ki jih lahko na poceni način izšolamo, saj so prekvalifikacije in dokvalifikacije (ob pomanjkanju originalnejših rešitev) glavna preokupacija zavodov za zaposlovanje in jih izdatno sofinancirajo.

Najbolj realna pa je ugotovitev, da je minilo obdobje dolgoročnega kadrovskega planiranja, sistemsko utemeljenega na planskem gospodarstvu prežetem s količinami in optimizmom polne zaposlenosti. Reagira se pragmatično, kar je posledica nezanesljivosti pogojev gospodarjenja: ko kadre potrebuješ, jih poiščeš in pridobiš.

RAZPISI KADROVSKIH ŠTIPENDIJ CELJSKE REGIJE – PRIMERJAVA S PRETEKLIM LETOM

Vir: Javna občina Celje, Inštitut, Šolska, Leden, Laško, Slovenske Krajin in Velenje

NOVO V CELJU

TRGOVINA IN ELEKTRO SERVIS TURNŠEK V MIKLOŠIČEVI ulici (v centru v Celju (v centru mesta), v dobro založeni trgovini ponujamo: elektromaterial, akustiko, belo tehniko, svetlobno opremo, drobne gospodinjne aparate in kombinirani plinski bojlerji SAVIO.

Vse informacije na telefon (063) 29-345 ali 38-744

TRENTUTNO NAJCENEJE V CELJU!

VSE, KAR STE ŽELELI VEDETI
O ANGLEŽIH, PA NISTE NIKOLI
VPRAŠALI (4.)

Sloji in jedača

Na otočju razlikujejo tri glavne družbene sloje, ki pa so vsak zase znova deljeni na podслоje. »Upper class«, najvišji sloj, je aristokratske krvi. Tisti, s plemiškimi naslovi, ljudje modre krvi, se štejejo za »upper upper class«, so najvišji podslaj najvišjega sloja. Komplicirano, kajne, a vendar je za otočane neznansko pomembno, h kateremu sloju in podslaju pripadajo. Med najvišji sloj spadajo tudi visoki vladni funkcionarji, finančni in bančni moguli, gospodarski mogotci, ljudje skratka, ki držijo v svojih rokah kapital Velike Britanije. Naceloma so konzervativno orientirani (sicer se ravnajo po angleški politiki, ta pa je že lep čas konzervativna). Tako imajo tudi svoja pravila, med katere šteje, ne boste verjeli, tudi branje izbranih časopisov. Za pripadnike najvišjega sloja je to Times.

Srednji sloj je zelo heterogen po svoji strukturi, zato je delitev na podслоje še toliko pomembnejša. Za otočane vsekakor. V najvišji razred srednjega sloja spadajo intelektualci, še posebej taki, ki so na svojih znanstvenih področjih dosegli največ. Med srednji sloj spada tudi del birokratskega sloja, tak, ki je bolj napredno orientiran, pa manjši kapitalisti, predvsem pa so v tem sloju zdravniki, profesorji, zavarovalni agenti. Ljudje, ki na družbeni lestevici ne stojijo ravno slabo, pa so zaradi svoje napredne politične orientacije dostikrat blokirani in ustavljeni v svojih akcijah. Za te ljudi izhajajo časopisi Sun, Daily Mirror in podobne smeti.

Kaj naj rečem o spodnjem sloju? Da so v njem zajeti delavci, pa drobni obrtniki, ljudje s povprečno, v glavnem tradicionalno orientirano mentaliteto. Ljudje, ki jih bolj zanimajo javni škandali, kakor pa tisto umazano ozadje, v katerem se sučejo glavni ekonomski, politični in tudi vojaški projekti. Projekti, ki določajo smernice Angliji kot močni gospodarski sili, obenem pa kažejo na njene glavne pomanjkljivosti. Za te sloje izhajajo časopisi Sun, Daily Mirror in podobne smeti.

Kakor se nam zdijo razlikovanja med sloji v Angliji boleča, so za otočane čisto naravna. Zakaj Anglež je, ne glede na pripadnost sloju in podslaju, vdan dvema stvarima: svoji usodi in kraljici.

Ko se oziram nazaj, na vse tisto, kar sem o Angležih zapisal, se zdi situacija malce grozljiva. Sploh niso tako zelo slabi, veste. Po količini pasjih sprehajalcev in tistega, kar so puščali njihovi ljubljenci na pločnikih je očitno, da imajo radi pse. To jim vsekakor štejem v dobro. Kot jim štejem v dobro njihov način prehranjevanja. Saj že mogoče poznate angleški zajtrk, to slastno jutranjo pojedino, ki človeka okrepi in zagotovo motivira za delo v nadaljnjih urah. Sestavljen je iz klobasice (v kateri je ogromno kruha, zato je njen okus nenavaden) ter jajc s šunko (ampak čisto pravo, angleško šunko). Namesto šunke je mogoče dobiti še bolj hrustljivo slanino. Povrh pa še maslo in domač džem. Pa pomarančni sok in kavo, vse skupaj ob perfektno zapечenem toastu... hm, kar sline se mi pocedijo.

Ker so Angleži ves dan v službi, je drugi glavni obrok »dinner«, nekakšna kombinacija kosila in večerje hkrati. Angleži pojedjo ogromno krompirja. Zelo tipično je, da ga skuhamo in kasneje jedo kar neolupljenega. Baje je v olupku največ vitamina C. Znan je tudi yorkshirski puding, ki pa nima nobene zveze s sladico. To je zapечen testeni krof, odlična priloga k vsaki jedi. Obvezen dodatek h kosilu/večerji sta grah in/ali fižol. Če se dotaknem še mesa: otočani pojedjo ogromno jagnjetine, za njo pa svinjine. Govedina je sicer čisto dobra, a manj popularna. Kot tudi piščanci ali ribe. Verjeto je to že preveč evropsko. K mesu dostikrat pripravljajo omako z imenom »gravy«, katere recepta ne bom nikoli izvedel. Pač nisem otočan, zato sem si gravy prinesel kar iz trgovine — za tiste manj posvečene kuharje ga izdelujejo tudi industrijsko. Tako je moč videti, da tudi Anglija počasi preoblikuje svojo tradicionalnost v druge, bolj dobičkonosne oblike življenja.

Pa cene hrane? Sadje in zelenjava sta gotovo cenjša kot pa pri nas. Kilogram krompirja samo dinar in pol, solata pa dvajset dinarjev, banane deset, in še bi lahko našteval, pa se bojim, da se bodo slovenske gospodinje želele nemudoma preseliti na otočje. Zato jih bom zagotovo potolažil, če bom povedal, da je kislá smetana eden najdražjih artiklov v Angliji. Kozareček te poslastice, ki vsebuje 1,2 decilitra, stane kar 55 dinarjev. Vrtoglavo, mar ne? In še bi lahko razpravljali o hrani, to pa ni bil namen moje zgodbe.

Pravi namen tega pisanja je bil pokazati vsaj del ustega, kar je skrito v srcih in dušah Angležev, tega skrivnostnega naroda, ki skriva v sebi toliko presenečenj. Eno od njih sem prav gotovo doživel ob musiclu na Picadillyju. Ljudje so med predstavo peli, plesali, se pogovarjali z igralci. Vedno sem se imel za zelo neposrednega in sproščenečnega človeka, a moram priznati, da sem v teatru izpadel pravi konzervativec. Pomislite, bilo mi je nelagodno, medtem ko je množica okoli mene norela in se zabavala. No, tudi ta zadrega je minila hkrati s predvajanjem predstave. Na koncu sem bil tudi jaz ves vročičen in omočen od vzdušja. In Angleže sem začel gledati še z enega zornega kota.

To je bilo torej moje opisovanje angleškega karakterja, začudo tokrat brez angleških cilindrov in dežnikov, ki so bili prava označba za otočane toliko dekad nazaj. Če ste imeli vi z Angleži drugačne izkušnje, ni prav nič narobe. Nasprotno, to le dokazuje, da so narod tisočih obrazov. Vedno znova lahko odkriješ kakšnega, in ravno zato te vedno znova tudi vleče na otočje. Poleg tipičnih razsežnosti odkriješ nove, neznane, presenetljive in vznemirljive hkrati. Prav zato sem jih, trmaste in čučaške, pa vendar tako zelo pošteno in vpludne otočane, tudi v ljubil.

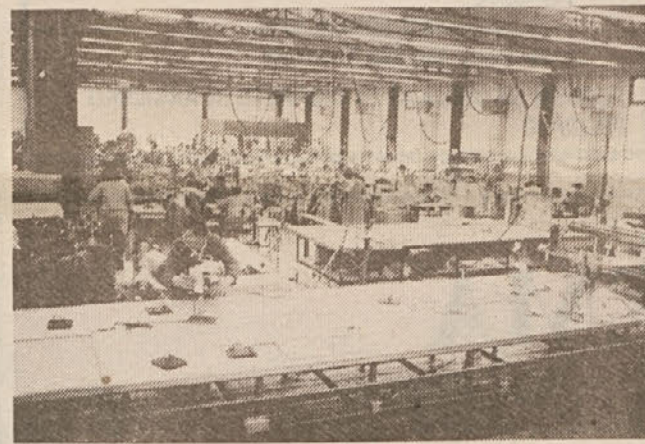
(KONEC)

MAJHNI IN USPEŠNI

Mont leze proti vrhu

Ko se je obrat celjske Metke v Kozjem pred dvema letoma izločil iz matične firme in preimenoval v Konfekcijo Mont, so z Metko vseeno ohranili poslovno sodelovanje, zmanjšali pa stroške za režijo. Danes je med 230 delavci Monta v Kozjem le 11 režijskih delavcev, kljub težkim časom za gospodarstvo in še posebej za tekstilce pa zdaj solidno poslujejo.

Kar polovico zmogljivosti imajo zasedenih z lastnimi programi, med katerimi prednjačita Mont (puhovke, kombinezoni, spalne vreče in vetrovke) ter Kontrast (oblačila za prosti čas), tretjino njihovega dela pa obsegajo dodelavni posli za veliko nemško firmo. Za celjsko Metko še vedno delajo posteljino, obenem pa razvijajo povsem nov, razmeroma revolucionaren konfekcijski program o katerem pa zaenkrat še sramežljivo molčijo. Direktor Jože Planine poudarja, da se lahko v Montu za uspešnost zahvalijo predvsem sebi. Zadolženost za naložbe so zmanjšali na minimum, razvijajo lastne programe, ker niso preveliki se hitro prilagajajo potrebam tržišča, s primernim družbenim standardom in odnosi v podjetju pa dosegajo tudi visoko motiviranost delavcev.

CELJE

Velikodušni komunalci

Komunalne storitve in stanarine v Celju so spet dražje. Celjski izvršni svet je potrdil višje cene odvoza smeti, vode, kanalsčine, ogrevanja in za dobro tretjino zasolil celjske bivalne prostore. Povprečno 55 kvadratnih metrov veliko stanovanje velja sedaj mesečno kar 880 dinarjev, še pred podražitvijo pa so morali ljudje, denimo, v Novi vasi, za vse s stanovanjem povezane dajatve brez elektrike odšteti od 1800 do 2300 din..

V tolažbo so celjski komunalci svečano razglasili, da po-

cenjujejo plinsko ogrevanje in s tem prispevajo svoj delež k hitrejši plinifikaciji onesnaženega mesta. Za gospodinjstva so znižali ceno za slabih 28 odstotkov. Kako velikodušno! Meni nič tebi nič so oklestili ceno in so se pripravili odpovedati velikim denarjem, ki jih v komunalni vselej primanjkuje. Pa ne mislite, da so Celjanom kaj podarili. Vsa leta nazaj, še posebej pa lani in v prvem tromesečju letošnjega leta, so si na račun plina nagrajali toliko milijonov, da bi plin nekaj časa lahko delili tudi zastoj.

PO SVETU

Tirana: Kaj bodo prinesle večstrankarske volitve? V bistvu je šlo za preglašovanje komunistov, manj pa za odločanje med petimi strankami, ki delujejo na političnem prizorišču.

Washington: ZDA nočejo iz Zaliva. Pentagon je na tem, da z bahreinsko vlado podpiše sporazum o postavitvi stalnega vojaškega oporišča v tej zalivski državi.

Trst: Protest tovarnjakarjev sredi Trsta in Gorice. Predsednik deželne vlade Furlanije-Juljske krajine je od zvezne vlade zahteval izredne ukrepe.

Pariz: Direktor nove Evropske banke za razvoj je izjavil, da bodo odobrili finančno pomoč Sovjetski zvezi.

London: Iran se nadeja posojil. Upajo, da bodo to poletje sklenili kreditne aranžmaje v vrednosti 10 milijard dolarjev, 17 milijard dolarjev pa v obliki neposrednih bančnih posojil.

Peking: Vse pogostejše težave tujih investorjev na Kitajskem. Vzrok so vse bolj pogoste težave v zvezi s predčasnim umikom njihovega denarja iz poslov, ki niso prinesli rezultatov.

Moskva: V vojaškem skladišču blizu Moskve je eksplodiralo 40 raket zemlja-zrak. Do eksplozije je prišlo, ko so rakete prelagali z vlaka, napolnjene pa so bile s klasičnim eksplozivom.

Johanesburg: V neredih, ki so izbruhnili v črnih predmestjih južnoafriških mest, je bilo ubitih najmanj 43 ljudi.

Moskva: Zadnjič so se sešli voditelji vojaških struktur Varšavskega pakta.

Nairobi: Malijski predsednik Moussa Traore kljub krvavim spopadom ne razmišlja o umaknitvi po 22-letnem vladanju. Pripravljen je privoliti v volitve.

Berlin: Na nemških ulicah spet milijon demonstrantov. Nezadovoljstvo v vzhodni Nemčiji narašča, oblasti pa so osuple nad srditostjo in cinizmom ljudi.

Moskva: Moskva v senci tankov. Poslanci so odložili kongres, ker v takšnih razmerah ne morejo delati, Gorbačov pa je nepopustljiv.

London: Komunistična partija Velike Britanije se je preimenovala v Demokrasko levico.

Kairo: S podporo Sadamu Huseinu si je bogati vodja PLO Jaser Arafat dokončno zapravil zaupanje zmernih Arabcev in zahodnih držav.

Trst: Občina San Michele al Tagliamento se želi odcepiti od Veneta in se priključiti Furlaniji-Juljski krajini. Občani so nezadovoljni z deželno vlado.

New York: Pripravljata Moskva in Washington konferenco? Na skrivaj naj bi se dogovarjala o velikem bližnjevzhodnem mirovnem srečanju.

Bukarešta: Najstarejši izmed treh otrok Elene Ceausescu, profesor jedrske fizike Valentin Ceausescu, bi rad dobil podružbno posestvo svoje babice po materi.

Rim: Predsednik italijanske vlade Giulio Andreotti je odstopil.

Budimpešta: Prve dni aprila bo na Madžarskem prišlo do tretjega letošnjega vala podražitev. Cene se bodo dvignile povprečno za 20 odstotkov.

Belfast: Neznani napadalci so v katoliškem predmestju Craigavon na Severnem Irskem ubili dve 17-letni dekleti in nekega fanta.

Tirana: V študentskem centru albanskega glavnega mesta je bil miting Demokraskе stranke, na katerem se je zbralo približno 50 tisoč ljudi.

Bukarešta: Romunsko maratonsko sojenje komunističnim funkcionarjem se je končalo z obsodbo 16 bivših mogotcev.

Buenos Aires: Pred predsedniško palačo v Buenos Airesu gladovno stavka 9 železničarjev. Z njo izražajo protest, ker vlada ni pripravljena ugoditi njihovim zahtevam in jim zvišati plače.

Nairobi: Malijski diktator Traore je skušal pobegniti iz države, pa so ga aretirali na letališču. Oblast je prevzela vojska.

Moskva: Vrhovni svet SZ je prepovedal vse stavke.

Peking: Li Peng skuša rešiti ideološke temelje socialistične družbe. Kitajski premier se je na zadnjem zasedanju kongresa ljudskih predstavnikov oddaljil od konzervativizma, z reformami pa je še vedno previden.

Trst: Finančni stražniki so dobili potrebna pooblastila, da lahko opravljajo službo carinikov.

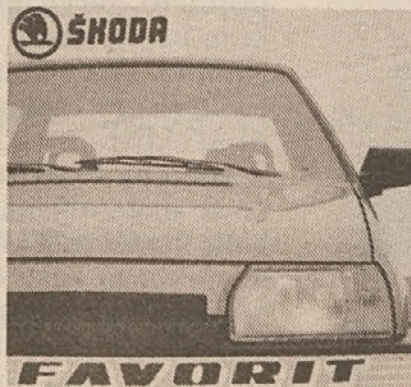
Singapur: Stirje Pakinstanci so ugrabili letalo, last Singapurske letalske družbe, ki je letelo na progi Kuala Lumpur-Singapur. V letalu je bilo 118 potnikov in 11 članov posadke.

Bagdad: Kaj se dogaja v Iraku? Bagdad trdi, da se uporniki predajajo, na drugi strani pa, da zmagujejo.

Drač: Med spopadi vojske z nekaj sto Albanci, ki so iz Drača nameravali v Italijo, so ubili enega človeka, osem pa je bilo ranjenih.

New York: Jugoslavija je skupaj z dvajsetimi članicami ZN zahtevala od predsednika varnostnega sveta, naj začne postopek za povračilo škode, ki so jo te države imele zaradi zalivske vojne.

Bonn: Med letoma 1963 in 1989 je Bonn plačal nekdanji Vzhodni Nemčiji dobrih 3,5 milijarde mark za odkup političnih zapornikov in vnovično združitve razbitih držav, trdi Ludwig Rehlinger, državni sekretar v bivšem mednemškem ministrstvu.

Avto BRANCE Laško: tel. -
fax.: (063) 731-282

Avto BRANCE Laško

vam nudi poleg že vpeljane prodaje osebnih vozil TAS - AUDI - VW - OPEL SE IZREDNO UGODNO PONUDBO vozil: ŠKODA FAVORIT 135 L, z **garantirano ceno na dan vplačila** Pri nakupu vozil ŠKODA FAVORIT vam d.o.o. AVTO BRANCE podari opremo za vaše vozilo po dogovoru.

V vozila ŠKODA FAVORIT 135 L je možna vgradnja KATALIZATORJA.

Prodaja STARO za NOVO in organizirana servisna služba.

SE PRIPOROČAMO!

AVTOMOBILI

126 P, letnik 1986, dobro ohranjen, prodam. Tel. (063) 25-881 (dopoldne), (063) 741-769 (popoldne)

YUGO Skalo 55, letnik 1989, prodam za 7.800 DEM. Tel. (063) 28-994 (od 15. ure dalje)
SAAB 99 letnik 1979, tehnično brezhiben, neregistriran, prodam. Tel. (063) 31-663 (popoldne)

ZASTAVO 750, letnik 1983, registrirano do 1/1992, z radiokasetofonom, prodam za 2.000 DEM. Tel. (063) 851-226

YUGO 65, januar 1991, prodam. Zagrad 70 c. Celje. Tel. (063) 29-788 (popoldne)

SUZUKI VITARO JLX 1,6, staro 3 mesece, najboljšemu ponudniku prodam. Tel.: (063) 33-816

R 4 TIS, letnik 1977, registriran do 25. 2. 1992, prodam za 1.600 DEM. Ogleđ na Klanjskovi 11. Lava, Celje. Tel. (063) 32-697

YUGO 45 Koral, maj 1989, prevoženih 13.800 km, ugodno prodam. Franc Deželak, Rimska cesta 4, Laško

YUGO 45 A, modre barve, notranost siva, garažiran, prevoženih 28.000 km, prodam za 5.500 DEM. Tel. (063) 858-834

YUGO 1,1 GX, letnik 1988, registriran do 2/1992, prevoženih 21.000 km, prodam. V račun vzamem tudi video ali starejši avto. Prodajam tudi Fiat 127, dobro ohranjen za 2.300 DEM. Tel. (063) 821-579

PASATT GT turbo diesel, dodatno opremljen, prevoženih 8.000 km, letnik 1990, prodam. Tel. (063) 39-063

ZASTAVO 750, letnik 1984, prodam za 1.800 DEM. Tel. (063) 711-956

ZASTAVO 101 GTL, letnik 1987, prevoženih 39.000 km, dobro ohranjen, ugodno prodam. Tel. (063) 38-030

RENAULT Fuego, odlično ohranjen, prodam. V račun vzamem les. Več po dogovoru. Tel. (063) 33-066

R 4 GTL, letnik 1984/12, prevoženih 58.000 km, prodam. Tel. (061) 485-814

OSTALO

PRIKOLICO Skif-brako, za kampiranje, prodam. Tel. (063) 34-509

GARAŽO v Dečkovem naselju (Adamičeva ul.), prodam. Tel. (063) 32-808

PEČ-ŠTEDILNIK, skoraj novo (2x kurjen), znamke Feniks, prodam. Tel. (063) 711-157

ZAZIDLJIVO PARCELO z vodo in elektriko v neposredni bližini, velikost parcele je 500 m², na lepi sončni legi na Paškem Kozjaku v bližini Velenja, prodam za 6.000 DEM. Tel. (063) 853-446

PROSTOR za mirno dejavnost v Celju ali okolici, najamem. Tel. (063) 29-586

KONSTRUIRAMO vse vrste orodij in priprav. Tel. (063) 29-586

PRTLJAŽNIK ZA SMUČI, s ključem, prodam. Cena je 800,00 din. Prodajam tudi navaden prtljažnik. Cena je 300,000 din in surf burjo in prtljažnik zanj. Tel.: (063) 35-822

SLOVENSKI KRALJ vabi preprosto mladenko, do 26 let za poroko - ohcet. Tel. (061) 341-208.

MOTORNO KOLO honda 900 cm³, edino v Jugoslaviji, ugodno prodam. Tel. (063) 730-030, int. 24-45 (od 6. do 14. ure).

OBRTNIKI POZOR! Vodim poslovne knjige hitro, natančno in poceni. Tel. (063) 35-671 (po 15. uri)

OTROŠKO POSTELJICO z jogi vložkom, prodam. Tel. (063) 742-280 60d 15. ure naprej.

MOTOR APN 6S, star 1 leto, malo vožen, prodam. Tel. (063) 823-124.

LASTNIKI Psov KODROV (pudlov)! Za lep izgled vaših ljubljencev nudim kakovostno striženje. Tel. (063) 36-606 (po 17. uri).

IŠČEMO pritlikavega pinča - srnico, ki sliši na ime MIKI. Predvidevamo, da se je izgubil na Otoku, ko je šel na potep, doma pa je iz Lisc. Ima pristrizhen rep. Najditelja prosimo, da nas pokliče po telefonu (063) 24-942.

POROČNO OBLEKO, belo, št. 38-40, s klobučkom, ugodno prodam. Tel. (063) 35-729.

USNJENO JAKNO, črno, št. 38, moderno (z resicami), prodam. Tel. (063) 34-415 (dopoldne).

INŠTURIRAM matematiko, fiziko, angleščino, prevajam tudi strokovno angleško literaturo. Tel. (063) 37-315.

100-kg prašiča, domače reje ter seno, prodam. Tel. (063) 701-469.

PRALNI STROJ Gorenje, star 5 let, otroško dirkalno kolo. Tel. (063) 39-755.

VOZIČEK (kombiniran) avstrijski, rabljen 6 mesecev in hojco, italijansko (Cam), zelo ugodno prodam. Tel. (063) 28-374.

Trgovina ZOYA
Vida Medved ŠKOFJA VAS

IZKORISTITE AKCIJSKO PRODAJO OTROŠKIH HLAČ PO SAMO 99,90 din

VIDIMO, DA NAM ZAUPATE, ZATO VAM NUDIMO POPUSTE

- za nakup **NAD 1.000,00 10%**
- za nakup **nad 500,00 din 5%**

POPUSTI NE VELJAJO ZA CIGARETE IN AKCIJSKO PRODAJO

KAKRŠNOKOLI DELO NA DOMU, sprejem (tipkanje, šivanje gobelinov ali fizično delo pri kakšnem privatniku). V popoldanskem času. Sandi Zupanc, Mariborska 110, Celje
PARCELO 300 m², v okolici Pule, pripravljeno za kampiranje, oddaljenost od morja 400 m, pogled na morje. Cena je 4.000 DEM. Tel. (063) 855-862
LAMBRETO, letnik 1958 150CCA, brako prikolico, rabljeno 10 dni, poln Maestral 18 in Tomos 3.5, prodam. Prodajam tudi šotor za 4 osebe. Tel. (063) 34-837

AKVIZITERJE za prodajo zelo atraktivnega artikla, iščem. Tel. (063) 850-552.

YAMAHO RD 350, letnik 1982 in veliko rezervnih delov, prodam. Cena je 3.600 DEM. Možna je menjava za drug motor. Tel. (063) 33-410 (od 17. do 21. ure)

100 m² stanovanjskega prostora (v centru Rogaske Slatine) oddam. Marija Dejančič, 14. divizije št. 42, Rogaska Slatina

AGREGAT 2 kW, nov, prodam po zelo ugodni ceni. Tel. (063) 27-675 (po 16. uri)

NOVO V BENTURBU

VABLJENI V TRGOVINO

JOLLY

TRGOVINA z ekskluzivnimi izdelki

- nakit
- SEX SHOP
- kozmetika
- usnjena galanterija
- kristal
- VINOTEKA

EKSKLUZIVNA PONUDBA SEX SHOPA

- KATALOŠKA PRODAJA
- DOSTAVA PO POŠTI
- NAROČILA PO TELEFONU

(063) 741-326

Odrpto vsak dan od 9. do 12. in od 16. do 20. ure sobota od 9. do 13. ure

ZAPRAVLJIVČEK, obnovljeni leseni deli novi (jesenov les), primeren za turizem in razvedrilo, prodam. Tel. (063) 741-562

Družba z omejeno odgovornostjo v Celju z 20 zaposlenimi in enostavnim tehnološkim postopkom išče **izvajalca računovodskih storitev** (brez finančnega poslovanja!).

PONDUBE Z NAVEDBO Mesečne cene usluge pošljite pod šifro:
»1. 4. 1991«.

AVTOMATIK A 3 MS, star 2 leti, malo vožen, prodam. Tel. (063) 731-133.

ŠIVALNI STROJ Danica in šivalni stroj Junger ruh, siva usnje, skaj, prodam. Prodajam tudi termoakumulacijsko peč, 3 kW ter dve nemški ovčarki, stari 10 mesecev. Košec, Vrnčeva 9, Celje.

BARVNI TV Gorenje, star 1 leto, ugodno prodam. Tel. (063) 854-400.

JAPONSKI VIDEOREKORDER, vrhunski, nov, v garancijski, poceni prodam in priključim. Tel. (063) 858-907

BIRO OPREMA V BIRObit

Biro bit vam v svojem novem prodajno razstavnem prostoru na Mariborski 116 v Celju ponuja naj sodobnejšo BIRO OPREMO. Do 15. 4. 1991 s posebnimi ugodnostmi.

Obveščamo vse cenjene stranke, da smo odprli **NOV PRODAJNO RAZSTAVNI PROSTOR** v katerega je vključena tudi servisna služba.

Razstavno prodajni prostor vam ponuja biro opremo, vsak dan od ponedeljka do petka, kjer vam bomo ponudili brezplačen strokovni nasvet, posebne popuste, servisno službo in brezplačno montažo opreme, ki jo boste kupili v našem prodajnem salonu.

Nudimo sledečo opremo: **CANON FOTOKOPIRNE STROJE**, **PC računalnike**, tiskalnice **EPSON**, **REGISTER BLAGAJNE** in **FAX APARATE**.

Seveda pa to ni vsa biro oprema, ki vam jo nudimo. Zato, če še niste obiskali Biro bita, morate to storiti **TAKOJ**, kajti v naši hiši vam ponujamo tudi ves potrošni material in servis za vašo opremo, ki mora biti vsak trenutek pripravljena za uporabo.

Oglasite se nam, za vse potrebne informacije. Strokovno vam bomo svetovali in pomagali pri nabavi **BIRO OPREME**, ki jo vaša d.o.o. ali vi osebno potrebujete.

SONY audio video ojačevalce TA-AX 520, 2 x 10 OW, zvočnice Ila 2 x 80 W, Aiwa 999, Tehnics RSB 40, RM 235 X, RSB 225, video player Orion, prodam. Tel. (063) 32-923 Robi

KOLO Z MOTORJEM APN 6, staro dve leti in 4 mesece, dobro ohranjeno, takoj prodam za 7.000,00 din. Lahko tudi na dva obroka po 3.500,00 din. Tel. (063) 712-463 (vsak dan od 19. do 21. ure)

SEDEŽNO GARNITURO, kavč-postelja, drap žamet, prodam. Tel. (063) 857-070

30 l KOMPRESOR, s pretokom 250 l na minuto, od 0-10 bara, prodam za 750 DEM. Tel. (063) 31-111

HLADILNIK AEG Junior, 100 l, v odličnem stanju, prodam za 2.000,00 din. Ogled po 15. uri. Boris Gabrovec, Vojkova 6, Celje

GARAŽO prodam ali jo zamenjam za avto starejšega letnika. Tel. (063) 24-550

ŠTEDILNIK Tema central, levi, nov, 25 kcal, za etažno ogrevanje, ugodno prodam. Branko Vengust, Proseniško 15, Šentjur

KITARO POUČUJEM. Tel. (063) 33-820

VARILNI APARAT CO, Mig-mag 160, ugodno prodam. Prodajam tudi etažno peč, central 20. Cena Mig-mag + jeklenko CO, je 1200 DEM, za peč pa 2.000,00 din. Jože Selšek, Lisce 6 a, Anški vrh, Celje

GARSONJERO s centralno, zamenjam za večje stanovanje s klasično kurjavo, ni pogoj. Tel. (063) 39-256

BRAKO prikolico, rabljeno 10 dni, prodam za 1500 DEM. Prodajam tudi motorno kolo Lambreta 150 za cca 700 DEM in šotor za 4 osebe za 400 DEM. Tel. (063) 34-837

GUME Tigar TG 615 155/70 x 13, 4 kom, malo rabljene, poceni prodam. Tel. (063) 24-955 int. 50 (dopoldne)

KONFEKCIJA MONT KOZJE

63260 KOZJE / TELEFON (063) 781 031, 781 042, 781 046 / FAKS (063) 781 128 / ZIRO RAČUN SDK ŠMARJE PRI JELŠAH 50730-601-18299

KONFEKCIJA MONT KOZJE

SKOZI VSE LETNE ČASE Z VAMI

- puhovke - MONT
- kombinezoni - MONT
- spalne vreče - MONT
- vetrovke - MONT
- joggingi - MONT
- elastična posteljina jogi
- oblačila za prosti čas

Lastna trgovina na avtobusni postaji Izletnik v Celju
Trgovina v Kozjem
Ugodne cene

ELEKTROINSTALACIJSKI MATERIAL za hišo, komplet, ugodno prodam. Možno plačilo z naročilnico stanovanjske zadruge. Tel. (063) 29-517

MODNA OBLAČILA za vso družino izdelamo 30% ceneje, kvalitetno, hitro in po vaših željah! Tel. (063) 701-237 (po 15. uri)

VESPO PX 200 E, letnik 1987, prevoženih 19.000 km, belo, prodam. Cena je 2000 DEM. Prodajam tudi »Tori« cross, letnik 1986 za 6.000,00 din. Tel. (063) 32-772

ŠOTOR za 4 osebe. Tel. (063) 31-887 ali 33-112, 46-55 Roman Paulin

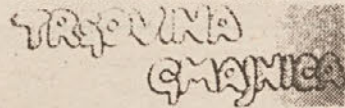
KAJAK - slalom, prodam. Tel. (063) 26-973

HONDO 900 cm³, ugodno prodam z dodatno vrhunsko opremo Moriwaki, Lockheed, Marzocchi, Yoshimura kit. Tel. (063) 730-030 int. 24-45, Marko Selič, Sp. Rečica, Laško

GOJENJE GOB, šampinjono, tartufov. Podroben opis gojenja in slikovni prikaz ureditve prostora ter naslovi odkupa in nabave potrebnega materiala za 200,00 din + poš. Tel. (063) 36-749

ŽVICE, grobance, šmarnice, izabela in kvinton, prodam. Adolf Lipuš, Zvodno 63, Celje. Tel. (063) 21-481

TRGOVINA Z MEŠANIM BLAGOM

Skaletova 17, CELJE-HUDINJA, tel.: (063) 34-337

PO ZELO UGODNIH CENAH VAM NUDIMO

- PIVO 9,90 din
- SLADKOR 1 kg 10,00 din
- OLJE ZVEZDA 1 l 21,60 din

OBIŠČITE NAS, ALI PA NAS POKLIČITE IN BLAGO VAM BOMO

DOSTAVILI NA DOM

delovni čas: VSAK DAN od 7. do 20. ure
NEDELJA od 8. do 12. ure

REJCEM PERUTNINE spročam, da prodajam jarkice nesnice Isabrown, na Celjski tržnici vsako sredo, petek in soboto. Na domu pa vsak dan v popoldanskem času. Drago Skočir, Kumerdejeva 3, Celje (pri glavnem vходу Cinkarne).

KRAVO simentalko, brejo 7 mesecev, tretjega teleta, nujno prodam. Tel. (063) 753-340.

LADIJSKI POD za opaže, cca 120 m², prodam. Cena po dogovoru. Tel. (063) 753-350.

SVINJSKE POLOVICE prodam. Kupim krmno korenje ali peso. Tel. (063) 21-481.

BRAKO PRIKOLICO z dodatno opremo ugodno prodam. Prodajam tudi videokorder Sanyo, v garanciji. Tel. (063) 821-130.

CAGIVO FST 125, zelo dobro ohranjeno, Enduro Stil, ugodno prodam za 1.800 DEM. Tel. (063) 33-132.

PLINSKI ŠTEDILNIK 4 x 1 prodam za 1.000,00 din. Tel. (063) 36-334.

HOROSKOP od 3. do 9. 4.

Oven 21. 3.-20. 4.

V prihodnjih dneh vam bo neki problem naredil hude preglavice, če ga boste za vsako ceno hoteli rešiti sami. Vsekakor potrebujete zaupnega svetovalca, ki vam bo pokazal pravo pot do cilja. Poslušajte ga. Srečne številke 8, 12, 23, 49.

Bik 21. 4.-20. 5.

Pomembno bo, da boste v prihodnjem tednu ohranili trezno glavo, kajti lahko bi si škodovali, če bi dogajanja in ljudi okrog sebe napačno presojali. Previdnost pred novimi znanci, ohranite do njih distanco. Srečne številke 2, 14, 27, 35.

Dvojčka 21. 5.-21. 6.

Pazite zlasti na denar in dokumente, ker se vas bo lotevala raztresenost in pozabljenost. Ko boste šli iz hiše, zaklenite vrata. Ne zanemarjajte poklicnega dela, vedite, da vas čakajo v zasedi z gorjačo. Srečne številke 3, 25, 26, 48.

Rak 22. 6.-22. 7.

Ostanite zvesti svojemu načelu, kajti zelo se boste kesali, če boste krenili s svoje začrtane poti. Toda ne zapirajte se vase kot rak samotar, ampak pojdite med ljudi. V prihodnjih dneh bo dosti priložnosti. Srečne številke 5, 24, 30, 39.

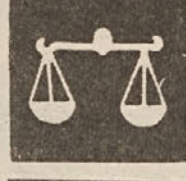
Lev 23. 7.-23. 8.

To, kar vam bo v prihodnjih dneh delalo skrbi, so nepomembne reči. Značilno je, da vidite strahove, kjer jih ni. Otresite se nezaupljivosti in svet se vam bo prikazal v veliko lepši luči. Bodite strpni. Srečne številke 3, 32, 40, 45.

Devica 24. 8.-23. 9.

Ne bo vam padla krona z glave, če boste v zvezi z neko delikatno zadevo sprejeli nasvet starejše osebe. Pri njej boste našli kvečjemu pomoč. V družini utegne v prihodnjih dneh zapihati pravi veter. Srečne številke 11, 23, 33, 43.

Tehtnica 24. 9.-23. 10.

Ste v nevarnosti, da se boste razdali na mnoge strani in ne boste ničesar pripeljali do konca. Poskusite se osredotočiti na najvažnejše, vse drugo pa pustiti ob strani. Ne bo odveč pogovor s partnerjem. Srečne številke 5, 14, 28, 27.

Škorpion 24. 10.-22. 11.

V prihodnjih dneh niso izključene zdravstvene težave, zaradi katerih bi morali obiskati zdravnika. Na vsak način se izogibajte vsakršnih telesnih naporov. Bodite previdni v prometu in športni rekreaciji. Srečne številke 8, 19, 22, 31.

Strelec 23. 11.-21. 12.

Kar ste si zastavili za cilj, se bo sicer izplačalo, vzel pa vam bo veliko časa. Ker potrpežljivost še nikoli ni bila vaša vrlina, ne bi bilo slabo, če bi vse še enkrat premislili. Možnost denarnega dobitka. Srečne številke 2, 18, 33, 41.

Kozorog 22. 12.-20. 1.

Zdaj ne boste mogli naprej, če se boste kot maček sukali okrog vrele kaše. Treba se bo čim hitreje in dokončno odločiti. Kdor hoče nekaj novega, mora opustiti staro. V poklicu bo nekaj manjših težav. Srečne številke 4, 16, 27, 30.

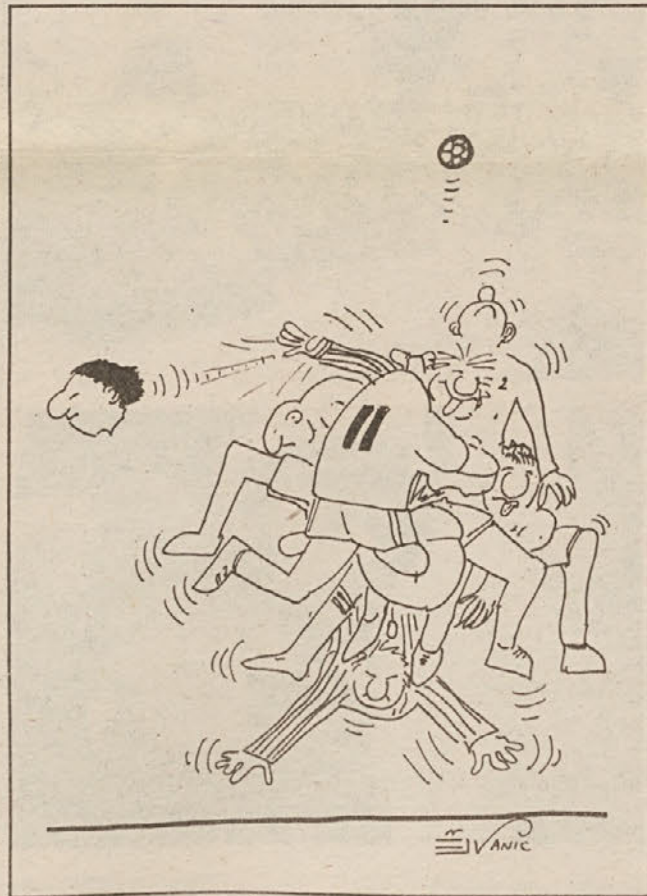
Vodnar 21. 1.-19. 2.

Ta teden si boste morali razjasniti pomembno stvar, odlašanje bo imelo slabe posledice. Denarno si boste zelo opomogli. Mirne duše se lahko odločite za potovanje, ki bo prineslo nepričakovane spremembe. Srečne številke 3, 13, 22, 46.

Ribi 20. 2.-20. 3.

V prihodnjih dneh vas bodo motile samo malenkosti. Toda če svoje razdražljivosti ne boste kontrolirali, utegne priti do eksplozije. Ne dopustite, da bi vas kdorkoli sprovciral. V družini bodo spori. Srečne številke 6, 20, 39, 43.

NAROČILNICA NOVA DOBA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Nova doba na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

..... podpis naročnika

Candy IVAN HRIBERNIK

IZKORISTITE PRODAJO BELE TEHNIKE IN AKUSTIKE PO UGODNIH CENAH IN UGODNIH NAKUPNIH POGOJIH (6 OBROKOV)

- TRIO kombinacija CANDY 29.685,00
- pomivalni stroj CANDY 15.009,00
- velik izbor opreme za CANDY

Mariborska 2, SLOVENSKE KONJICE, tel. (063) 755-207
SERVIS CANDY, INDESIT in GORENJE pa je v PE CELJE na Partizanski 20 v Celju, tel. (063) 21-673

MALI OGLASI ZASTONJ KUPON 6

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

MOJ NASLOV:

.....

.....

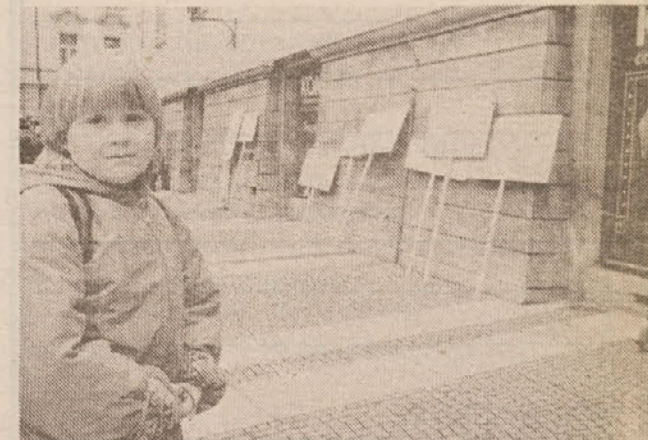
.....

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripisom »Za male oglase« in svojim polnim naslovom. Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrtnike ne objavljamo brezplačno.

FOTOREPORTAŽA

Predpremierra

Maribor, marec 1991

zavarovalnica triglav

NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA

Slovensko Ljudsko Gledališče Celje

SOBOTA, 6. april ob 19.30: Ira Levin: SMRTNA PAST, režiser Janez Pipan, gostovanje Primorskega

dramskega gledališča iz Nove Gorice. Predstava je za IZVEN.

Aleksander Galin: ZVEZDE NA JUTRANJEM NEBU režiser Franci Križaj

